

5, 5 49

De Canaliculis, prope
Passerem. Spatula
Capitulum, prope
mole natus, in p. m. m.

Regia

Regia

Regia

Regia

Regia

Regia

Regia

Regia

Regia

INDEX CAPITULORUM PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum.	
Cap. 1.	pag. 14.
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	p. 27.
De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3.	p. 33.
Quenam sint instrumenta bonorum operum.	
Cap. 4.	p. 38.
De obedientia. Cap. 5.	p. 45.
De Taciturnitate. Cap. 6.	p. 49.
De humilitate. Cap. 7.	p. 55.
De officiis divinis in noctibus. Cap. 8.	p. 64.
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.	
Cap. 9.	p. 67.
Qualiter atatis tempore nocturna laus agatur. Cap. 10.	p. 71.
Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.	
Cap. 11.	p. 72.
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.	
Cap. 12.	p. 80.
Qualiter privatis diebus Matutini agantur.	
Cap. 13.	p. 82.
Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia agantur. Cap. 14.	p. 84.
	Qui-

INDEX.

<i>Quibus temporibus dicatur Alleluja.</i>	Cap. 15.	p. 85.
<i>Qualiter divina opera per diem agantur.</i>	Cap. 16.	p. 86.
<i>Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.</i>	Cap. 17.	p. 88.
<i>Quo ordine Psalmi dicendi sunt.</i>	Cap. 18.	p. 99.
<i>De Disciplina Psallendi.</i>	Cap. 19.	p. 103.
<i>De Reverentia Ordinationis.</i>	Cap. 20.	p. 113.
<i>De Decanis Monasterii.</i>	Cap. 21.	p. 115.
<i>Quomodo dormiant Monachi.</i>	Cap. 22.	p. 117.
<i>De Excommunicatione Culparum.</i>	C. 23.	p. 120.
<i>Qualis debeat esse modus Excommunicationis.</i>	Cap. 24.	p. 122.
<i>De Gravioribus Culpis.</i>	Cap. 25.	p. 125.
<i>De his qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis.</i>	Cap. 26.	p. 129.
<i>Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.</i>	Cap. 27.	p. 130.
<i>De his, qui saepius correcti non emendaverint.</i>	Cap. 28.	p. 132.
<i>Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.</i>	Cap. 29.	p. 136.
<i>De Pueris minori aetate qualiter corripiantur.</i>	Cap. 30.	p. 139.
		Qua-

INDEX.

15.	Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.	
85.	Cap. 31.	p. 140.
tur.	De Ferramentariis Monasterii. C. 32.	p. 147.
86.	Si quid debeant Monachi proprium habere.	
unt.	Cap. 33.	p. 152.
88.	Si omnes equaliter debant necessaria accipe-	
99.	re. Cap. 34.	p. 157.
03.	De Septimanariis Coquina. Cap. 35.	p. 159.
13.	De Infirmis Fratribus. Cap. 36.	p. 163.
15.	De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37.	p. 174.
17.	De Hebdomadario Lectore. Cap. 38.	p. 175.
20.	De Mensura Ciborum. Cap. 39.	p. 180.
nis.	De Mensura Potus. Cap. 40.	p. 191.
22.	Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.	
25.		p. 193.
tur	Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42.	
29.		p. 196.
Ex-	De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè	
30.	occurrunt. Cap. 43.	p. 198.
int.	De his, qui excommunicantur, quomodo satis-	
32.	faciant. Cap. 44.	p. 202.
ste-	De his qui falluntur in Oratorio. C. 45.	p. 206.
36.	De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-	
ian-	quunt. Cap. 46.	p. 208.
39.	De significanda hora operis Dei. C. 47.	p. 210.
Qua-		

INDEX.

De opere manuum quotidiano. Cap. 48.	p. 211.
De Quadragesima observatione. C. 49	p. 218.
De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	p. 221.
De fratribus, qui non longe proficiuntur. Cap. 51.	p. 222.
De Oratorio Monasterii. Cap. 52.	p. 223.
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	p. 225.
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia, suscipere. Cap. 54.	p. 230.
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	p. 233.
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	p. 240.
De Artificibus Monasterii. Cap. 57.	p. 241.
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	p. 243.
De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur. Cap. 59.	p. 261.
De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare. Cap. 60.	p. 262.
De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur. Cap. 61.	p. 265.
De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62.	p. 267.
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	p. 270.
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	p. 276.
	De

INDEX.

De Prapósito Monasterii. Cap. 65.	p. 287.
De Ostiariis Monasterii. Cap. 66.	p. 293.
De Fratribus in via directis. Cap. 67.	p. 299.
Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68.	p. 303.
Quòd in Monasterio non præsumat alter alte- rum defendere. Cap. 69.	p. 305.
Ut non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70.	p. 308.
Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem. Cap. 71.	p. 310.
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72.	p. 311.
De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73.	p. 313.

INDEX CAPITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1.	fol. 317.
Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant. Cap. 2.	f. 319.
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	f. 323.
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo Generali. Cap. 4.	f. 326.

De

INDEX.

De Renunc. Pralatura, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Præfidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribæ, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definidores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Prælatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Prælati necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
REGU.	

REGULA

ET

CONSTITUTIONES
EREMITARUM CAMAL-
DULENSIIUM MONTIS
CORONÆ.

PROOEMIUM.

Ausculta o fili precepta Ma-
gistri, & inclina aurem
cordis tui, & admonitio-
nem pii Patris libenter
excipe, & efficaciter com-
ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
à quo per inobedientia desidia recesseris.
Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quis-
quis abrenunciens propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad panam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et quarens Dominus in multitudine Populi sui,

cui

cui
dicit.
cupit
respo
bere
lingu
quân
bonu
& cur
& aur
me in
dalcia
Fratr
strat
Suo
norum
in pra
gamus
nos vo
Regni
illuc b
tur.
minun
in Tab
in mo

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hæc voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo file. vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minime pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve-

Vene
gerus
fund
Dom
moni
nobis
vita
Apost
pæni
minu
ut m
inter
tator
di pr
ris off
Ergo
Sanct
& qu
le, r
buat
fugie
perv
in ho
lucis
agen

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impigerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ided nobis propter emendationem malorum hujus vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi ejus, audivimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Celorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientia militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia sua tribuat nobis adjutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus pervenire perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugas viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

P

Class
xiffe
prof
inqu
bili
tis
nibu
sequ
quan
dict
com
ben
vior

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

Postquam Beatissimus Pa-
ter noster ROMUALDUS
totius Camaldulensis Or-
dinis Fundator, Monasti-
cam vitam, in Monasterio
Claslenſi, tribus annis Sanctissimè tradu-
xisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam
professus, Eremitum subindè ingressus est;
in qua nonaginta septem annis, incredi-
bili vitæ austeritate usus, solis Sanctita-
tis suæ exemplis, crebrisque admonitio-
nibus verum Eremiticum institutum se
sequentibus dereliquit. Nec aliud quic-
quam eis scriptum, præter eandem Bene-
dicti Regulam observandam moriens
commendavit; Licet postmodum, nè la-
bentibus annis, pia Patris exempla per obli-
vionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto, à Beato ROMUALDO Eremita Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso SS ROMUALDO divinitus inventum, medium inter Canobiticum, & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius, longeque securius existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisque occupationibus, quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent, minimè caret ; è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & conversatio abdita, propter multa incommoda, nec non pericula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas, quæ olim solitariis viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam invisere, nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Con
Non
stra
quæ
sicut
tur ;
maqu
cilis,
proin
rum
ac se
Ad q
acce
omni
rium
tium
com
gulas
tes, p
votis
ximu
discip
Con
vere
verla

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Erenitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proinde (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex canoniis accedentes, procul omnino à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremitæ Majorem, noviter instituta, & aucta: fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmenta-

men-
stat d
BEN
Regu
nobis
quasi
muler
sit co
& ch
in reg
ne, i
possin

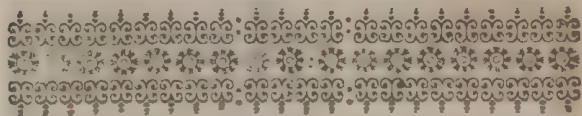
mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxta S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Erenio, quæ nobis pro Monasterio est, unanimis, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Erenitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut &

cohæredes facti congregemur

cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

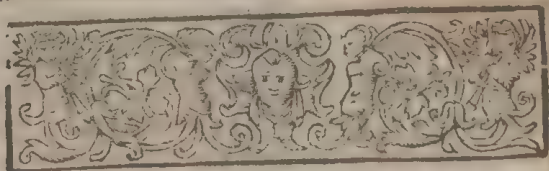
Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 solio, meritis licet imparibus
 per incfabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctéque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrocinio, cum id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremitarum
Camaldulensium Montis Coronæ,
quod pro felici, prosperoque ejusdem
Congregationis regimine, & gubernio,
illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinatæ, recogni-
tæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I.

*Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum,
militans sub Regula, vel
Abbate.*

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuerlatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terri
bente
bus, i
Quap
gia se
ria ab
millia
mitæ
excep
Coro
sium
tatio
ducta
novo
fuscip

Sylva
do, in
tunis
Quan
licebi
detur
missu
pro u
qua j

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum noſtrorum veſtigia ſequentes ſtatuitur, noſtra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliario diſtare debere. Noſtriſque Eremitæ nunquam in Clauſtris permaneant, excepta Abbatiâ S. Salvatoris de Monte, Corona pro ſenium, infirmorum ac forenſium ſolatio; Imo ſi aliquando talis habitatio offeratur, niſi in formam Eremitæ reducta ſit, dimittitur, tantum abeſt, ut de novo Monasterium conſtrui queat, aut ſuſcipi.

2. Sint ergo Eremitoria noſtra inter Sylvas, easque denſas, talesque plantando, inferendo, ſcindendo, aliisque opportunis modis conſerventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò abſque ſuperioris permiſſu aliquam arborem viridem inciderit, pro una quaque arbore ſemel in pane, & aqua jejunet. Quod ſi loci Prior abſque conſen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiat, separatae consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo; omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ
habit
mune
præci
nos a
culari
rum r
tè p
stis de

6

lariun
libus
esse,
illis p
ubiqu
atque
corpo
tiones
positu
destru
res va
in din
tate c
servan
nunqu

salvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commmercium admittendi sint : ac præcipuè cavendum , ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotiis , etiam consanguineorum nè se nostri immisceant , quod strictè prohibetur , nisi aliter faciendum justis de causis , superior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare , nec funeralibus , aliisque officiis celebrandis interesse , sicque animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiquè locorum foris , & intra Eremum , atque etiam in propria Cella , non solum corporales , sed etiam mentales divagationes effugiant , quæ & solitudinis propositum , & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cavere debent , nè faciles sint in dimittendis subditis suis , sed necessitate cessante , intra Clausuram in jugi observantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras , nisi coactè egrediantur.

B

7. Et

7. Et ad maiorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejuset semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare iptas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à lanua, quas mulieres sinè excommunicatione lata sententia pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxta d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremitum autem nullo modo, neque Sacratium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevêre. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulierculas regendas, confitendas, custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitiiis, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam do-

cti,

cti,
acie
jam
vel b
tionu

genus
appr
rum
adhu
tiri
aut t
Dom
proh
quic
cunt
non l

quod
sua p
quat
spita
biles
illece
res

*Et, pugnare; & benè instructi fraterna ex-
acie ad ſingularem pugnam Eremiti, ſecuri
jam ſinè conſolatione alterius, ſola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare ſufficiunt.*

*Tertium verò Monachorum teterrimum
genus eſt Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magiſtrâ, ſicut au-
rum fornacis, ſed plumbi natura molli-
t, adhuc operibus ſervantes ſæculo fidem, men-
tiri Deo per tonsuram noſcuntur, qui bini,
aut terni, aut certè ſinguli ſinè Paſtore, non
Dominicis, ſed ſuis incluſi ſunt ovilibus, &
pro lege eis eſt deſideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.*

*Quartum verò genus eſt Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
ſua per diverſas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diverſorum Cellas ho-
ſpitantur, ſemper vagi, & nunquam ſta-
biles, & propriis voluptatibus, & gule
illecebris ſervientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-*

ferrima conversatione, melius est silere, quam loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliaque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3 Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habent oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concefferunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere sive perpetua, sive fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosvè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejundet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii que Rubricis constituta sunt.

tine
geste
nedic
lis D
Eccl
tant
& si
ri.
exeu
ceda
refec
Feria
veni
dian
sori
fuer
aud
atqu
mun

etas
lis d
qua
& l
tor

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectioni, ac mandato præsentés futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive foculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem

in Capitulo non habent; perpetui
verò neque activam, ne-
que passivam.

QUA-

QU

stien
qua
Apo
filio
Abb
absti
jube
ter
bus
bas
obe
fac
pe
Pa
nir
qu
rit

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II.

*Abbas, qui praeesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipse vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra praeceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
iubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divinae Justitiae in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrinae suae, vel discipulorum
obedientiae utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatque Abbas, cul-
pa Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-*
dis

dis earum actibus, universa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem continententes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobis inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio

ster
quàm
obedi
pona
aliqu
fita
rit,
prop
seve
& su
litia
um
hac
liore
ven
cha
mer
Ab
ma
cra
por
giste
ind
gue
tien

sterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non prapponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod sita (justitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter propria teneant loca. Quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & sub uno Domino aequalem servitutis militiam bajulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergò equalis sit omnibus ab eo charitas, una prabeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namquè sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, quâ dicit. Argue, oblectra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Id est indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea (ut prevaleat) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autē, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatquē quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servare moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatquè quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se habere sciverit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sinè dubio, addita, & sua anime, & ità timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

Con-

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis ului unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatix nec Monasteria, sed Eremitæ, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter ului fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

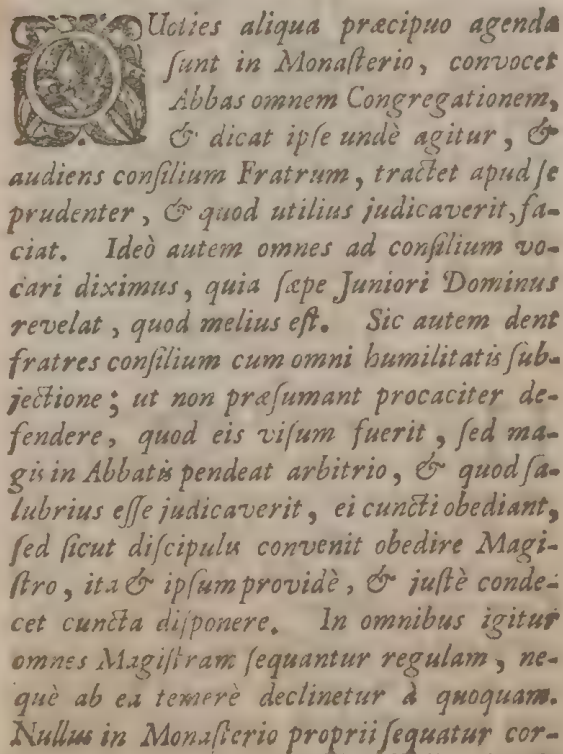
DE

DE

audie
prud
ciat.
cari
reve
fratr
jectio
fenda
gis in
lubri
sed
stro,
cet
omne
quæ
Null

CAPUT III.

C

DE

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regule omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si quæ vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi cauſa , celebrandique modus.
Hic ſolum de Capitulo conventuali ſer-
mo eſt.

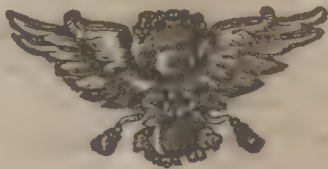
2. Quoties ergò aliqua præcipua tra-
ctanda ſunt in Eremo, Prior ad ſonum
Campanulæ, ut moris eſt, quod ſignum
ad ſpatium unius Miſerere protrahitur
cum decem iſtibus in fine, omnes voca-
les , qui Sacerdotes, & Clerici profeſſi
unius anni ejuſdem loci, ac familiæ tan-
tum intelliguntur, necnon & Viſitato-
res, ubi præſentes reperiantur, convo-
cet. Quibus convocatis, omnes genu-
flexu ſecretò dicant. *Pater noſter*, &
Prior dicat, *Et ne nos, &. Emitte Spiritum*
tuum, &c. &. Domine exaudi &c. Dominus
vobiscum &c. cum ſuis reſponſoriis, &
orationem *Actiones noſtras*. Prior po-
ſtea rem, de qua deliberandum eſt (niſi
major præſens fuerit, ad quem ſuo Jure
ſpectat) diſtinctè proponat. Deindè ma-
tura cum conſideratione, auditis ſingu-
lorum votis per ſecreta ſuffragia, nego-
tium terminetur. Omnes, ſecluſâ omni
prorſus paſſione, modeltè, ac manſuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
pena privationis vocis activæ, & passivæ
ad sex menses: Et quod à majori parte
approbatum fuerit, definitum, ac ratum
habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
rum, intelliguntur receptiones Novitio-
rum, tam ad probationem Quadrage-
nariam, quàm ad habitus susceptionem
ac professionem, incisionem lignorum
intra Eremiti ambitum faciendam, Con-
servatoris, ac Medici electionem, Pro-
curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
ceptare hæreditates, donationes, ac le-
gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
sunt, sine consensu Capituli Generalis:
Quod si dictum Capitulum expectari non
possit infra annum cum assensu Patrum
Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
nunciari licitè poterunt. Locationes
etiam possessionum ultra annum, & quas-
cunque species alienationum, circa quas
alienationes hæc omnia infrascripta
omnino observentur; scilicet, propo-
nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali;
& à majori parte decretum, ad Capitu-
lum Generale postea deferatur, aut ad
Dietam, aut infra annum ad P. Majorem
& Visitatores, à quibus approbatum, &
confirmatum, ad S. Sedem Romanam
pro licentia recurratur, nec alienatio-
nis Instrumentum conficiatur antè assen-
sum Apostolicum, vel si cum reserva-
tione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non
tradatur possessio antè dictum consen-
sum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in
Capitulo, undè odium, aut scandalum
oriri possit, revelaverit, disciplinâ cir-
culari plectatur; si autem leve fuerit
revelatum, arbitrio Prioris
puniat,ur,

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

CAPUT IV.

IN primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à sæculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè per jures, veritatem ex corde, & ore proferre,

ma-

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam eternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vite sue omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori spiritali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala praterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, preceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Domini precepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, precepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quamquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pœnitentiæ, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur : Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur : Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valent. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

ies ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritùm Sæculari, tùm regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem
fiat

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa!

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neque cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suam Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussorem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communio-

nione intelligantur , ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent , nisi ex aliqua propinqua festivitate , aut alia rationabili causâ superior præveniendam , aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

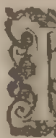
11. FERIA 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore , qui die illa celebrabit, communicent , & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omnipossibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

Et
ber
asse
mul

om
Con
dun
que
rum
nisi
ter
chro
foris
verò
citia

um
pter

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clave, asservetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hæc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformatum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia prosunt, nisi veræ pietati associantur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ.

•*na. Mox ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctōribus, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientie pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam eternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,*

Deo, & dulcis hominibus, si quo jubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verum, & in corde si murmuraverit, & si impleat jussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro talis factò, nullam consequitur gratiam, Imò panam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in præsentì Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, bonique conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ

Deo,

festæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

lunta
mnes
votur
tis se
jam a
obten
eam
ordin
exemp
modo
cere d

DE

diam,
lui à b
nis elo
tem deb
bis prop

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cuiusque favorem obtentis, penitus abrenunciasse, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

Aciamus, quod ait Propheta,
Dixi, custodiam vias meas,
ut non delinquam in lingua
mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & siliui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis edificatio-
num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
datur licentia, quia scriptum est in multi-
loquio non effugies peccatum; & alibi.
Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
& audire, discipulo convenit, & ideo si quæ
requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
tate, & sujectione, & reverentia requiran-
tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
moventia, aeterna clausura in omnibus locis
damnamus, & ad tale eloquium discipulum
aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dum-
modo Justitiæ metas non excedat,
quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
Ideò discreta consideratione hæc Sancti
BENEDICTI doctrina secundum tem-
pus, ac locum, secundum denique ne-
cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
ser-

serva
super
tiqua
biles
dies,
Sancti
vel C
amba
cujus
dies,
super
ad Pr
æstivo
ni sur

busda
Eccle
Capit
Imo i
in viis
ante
quibu

3.
ne, fra
etiam

servanda est ; idcirco quandoque in hoc superior dispensare , aliquando verò nequitiam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies , omnes & solemnitates , ac festa Sanctorum , quæ ex præcepto Ecclesiæ , vel Constitutionum veniunt observanda , ambas Quadragesimas , ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ , omnes denique dies , in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei , usque ad Primam , sequentes horas quoque , quæ æstivo tempore , orationi , vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis , locum non habet , uti sunt Ecclesia , & ejus vestibulum , Sacrarium , Capitulum culparum , & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis , quæ sunt inter Cellas , ac in plateis ante Ecclesias , & ante Eremitam portam , in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione , fraternaque charitate , sic exigentibus , etiam aliquando in diebus , horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyemebis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiusmodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut trivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pullaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & on ne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6 Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex iusta causa jusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitia, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE

Cum h
exalta
caver
non e
elati
magn
sed qu
exalta
super
mam
humil
exalta
prase
lumiu
ascen
somnia
dente.

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

*L*amat nobis scriptura divina,
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.

Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbia, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summæ
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presentis vita humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta nostra est vita in saeculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Calum; latera enim ejusdem Scale dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio divina ascendendos inservit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Calis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris
ita

ita D.
Scrut.
minus
niam
cogit
tio h
solicu
sas, di
Tunc
vero n
propri
scriptu
averte
tione,
tatem
ptura
rectæ
infern
quod d
sunt, &
tatibu
nobis I
cum d
deside

ita Deum ſemper præſentem oſtendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt, Et item dicit. Intellexiſti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut ſolicitus ſit circà cogitationes ſuas perverſas, dicat ſemper humilis Frater in corde ſuo. Tunc ero immaculatus coram eo, ſi obſervavero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit ſcriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò noſtram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit ſcriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis uſque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum eſt. Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in voluntatibus ſuis. In deſideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus ſemper eſſe præſentem, cum dicit Prophetæ Domino. Ante te omne deſiderium meum. Cavendum ergo eſt

ideò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Undè scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cavendum est omni hora. Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pænam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori
stolus

ipsa
vel
tacit
& su
cente

in fin
tetur
oster
etiam
ex p
te al
cut
tribi

& a
mus
item
quit
min
quet
nost
nos
hon

secus in-
de scri-
piscen-
i Domini
Dominus
m, ut vi-
Deum, &
ie, die,
ra nostra
Fratres,
os decli-
s aliqua
is in hoc
nos con-
futuro.

st, si pro-
desideria
em illam
veni fa-
qui mi-
oluntas
ronam.
ut quis
ut se ma-
jori,

jori, imitans Dominum, de quo dicit Apo-
stolus. Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in
ipsa obediendia duris, & contrariis rebus
vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis,
tacita conscientia, patientiam amplectatur,
& sustinens non lascescat, vel discedat, di-
cente scriptura. Qui perseveraverit usque
in finem, hic salvus erit. Item, Confor-
tetur cor tuum, & sustine Dominum, &
ostendes fidelem pro Domino, universa
etiam contraria sustinere debere. Dicit
ex persona sufferentium. Propter te mor-
te afficimur tota die, æstimati sumus si-
cut oves occisionis; Et securi de spe re-
tributionis divinae, subsequuntur gaudentes
& dicentes; Sed in his omnibus supera-
mus propter eum, qui dilexit nos; Et
item alio loco scriptura; probasti nos (in-
quit) Deus, igne nos examinasti, sicut exa-
minatur argentum. Induxisti nos in la-
queum, posuisti tribulationes in dorso
nostro. Et ut ostendat sub Priore debere,
nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti
homines super capita nostra, sed & pra-
ceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit; Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

redactus sum, & nescivi, ut Jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est ; si omnibus se inferiorem, & viliorem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usque ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigetur super terram.

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremendo Iudicio Dei praesentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad caelum, Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam, qua perfectus,

*fectus
ver/
bat,
confe
more
suetu
tum
mun
dign*

T
*deat
tuen
serie
sed*

fecta, foras mittit timorem, per quam universa quæ prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, quæ Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena hujus capituli tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuere, tantæque utilitatis hujus lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Mensis tempore, id est à Kalendis Novembris usq; ad Pascha, juxta considerationem rationis, octavâ hora noctis surgendum est, ut modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inserviat. A Pascha autem usq; ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

*Q*uod hyemis tempore octavâ hora surgendum sit, sed juxta noctis brevitate, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est,

2. Un-

INIS

*Kalendis
cha, jux-
onis, octa-
dum est,
pausetur,
verò re-
Psalterii,
editationi
sq; ad su-
tempere-
ancissimo
ia natura
qui inci-
atur.*

*avâ hora
a noctis
hora vel*

2. Un-

2. Unde ab Idibus septembris, pri-
mum Matutini signum horâ septima
pulletur, cum à die septima Octobris quati
per suos gradus ascendendo, horâ septi-
ma, & dimidia: sic à Kalendis Novembris,
horâ octava dictum signum fiat. Rursus
à decima Februarii sensim retrocedendo,
horâ septimâ, & dimidia. A Septima
verò Martii, hora septima. A secunda
die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vi-
gesima quinta ejusdem hora sexta, simili-
ter à nona Maii hora quinta, & dimidia,
& à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte,
iterum etiam signum protenditur, undè à
decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimi-
dia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, &
à vigesima ejusdem usque ad prædictas
Idus Septembris hora sexta, & dimidia.
Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in
qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut
& aliarum Canoniarum horarum. pri-
mum Matutini signum erit quinque *Mise-*
re in hyeme, sed in æstate quatuor *Ali-*

E

serere

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in tuo loco genuflectat, expectans superioris signum officii in-

inc
tem
lia,
gus
tum
liter
QU

I

secu
me
lau
tius
WILL
aut
bro
pho
ben
in J

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda eſt Eccleſia, aperto capite ingrediatur etiam ſi frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo ſe ſimiliter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

In tempore præmiſſo in primis verſu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me ſeſtina. In ſecundo ter dicendum eſt: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui ſubjungendus eſt tertius Psalmus, & Gloria. Poſt hunc Psalmus nonageſimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè ſequatur Ambroſianus. Deindè ſex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto verſu, benedicat Abbas, & ſedentibus omnibus in ſcammis, legantur viciffim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de seailibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritales tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilie nocturna.

Constitutio.

I.

CUm ad amussim Breviarii Monastici Ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaq; Campanæ signo, omnibus
in

*lectiones ,
ntur , duo
Post ter-
dicat glo-
cere , mox
orem , &
odices au-
tates tam
sed & ex-
ssimis , &
facta ſint.
ſponſoriis
um Alle-
oli ſequa-
& ſuppli-
on , & ſic*

in choro genuflexis , ut dictum eſt , dato
ab ipſo ſuperiore Officii inchoandi ſigno ,
aſſurgant omnes , & profundè inclinati di-
cant ſecretò. *Pater noſter , Ave Maria ,
& Credo* , quibus finitis , iterum ſuperiore
ſignante , erigantur cuncti , & Sacerdos
hebdomadarius incipiat , *Deus in adjuto-
rium meum intende* , quod cum dicitur ,
omnes ad Altare converſi , ſe ſigno Cru-
cis muniant. Cum verò dicitur , *Domine*
labia mea aperies , Os tantum pollice
ſignent. Ad *Gloria Patri* , iterum utrinq;
ad Chorum converſi , profundè ſe incli-
nent. Poſtea ſtantes ſequentia proſe-
quantur.

*Monastici
ſatis hic
nis Offi-
Ceſſante
omnibus
in*

2. Dum dicitur *Psalmus Venite exul-
temus* , ad Altare convertent facies ſuas ,
quod & quando Evangelium ſuper Altare
legitur , ſemper obſervandum eſt. Item
Sacerdos , quando Capitula , Antiphonas
ad *Magnificat* , & *Benedictus* orationesque
recitat , faciat , Et Clericus quando Re-
ſponſoria , Brevia , Verſiculos , & Lectio-
nes Officii parvi B. V. & mortuorum.

E 3

3. Tres

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsorio verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus festivitatibus, Homilia, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliae lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA-

QUALITER AESTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembrii omnis (ut supradic-
tum est) Psalmodie quantitas
teneatur. excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUATITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIE AGAN- TUR.

CAPUT XI.

*D*ominico die temporius surgatur
ad vigilias, in quibus vigilis te-
neatur hac mensura. Iacet mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subse-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit. mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis , sicut anteriores, & Versus post
quas iterum legantur alie quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica,
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alie qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

R
leg
libet
sibi
locis

ille
Cho
sive
in i
ben
fede
quo
ger
me

leg
lect
fide
qua
sen

Constitutio.

I.

Referentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo prævideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertii verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad sacerdotem hebdomadarium

E 5

per.

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pœnitentialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

supradi-
citabun-

Sacerdos
vinis, pa-
inchoat.
as Capi-
at, & Re-
em Anti-
noratio-
phonam
orationi-
post pri-
Psalmo-
que ver-
e dicen-
ium per-
em quo-
inica, ac
m dicere

qui ejus-
radicto,
Psalmo
Versicu-
los,

los, & Responsorialia lectionum officii re-
gularis. Lectiones, & Versiculos in offi-
cio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem
Martyrologii, & lectionem brevem post
Pretiosam; lectionem in Capitulo ante
Completerium, & tandem omnes Anti-
phonas Psalterii in ferialibus simplicibus,
& Dominicis intonabit: nam cum inte-
gre dicuntur, ad Chorum spectant. In
omnibus Dominicis per annum, ac festis
duplicibus in officio Regulari, ac in Anni-
vertariis Defunctorum Clericus hebdo-
madarius præfens cum præterito, ambo
inquam simul, Invitatoria, & Responsorialia
brevia, tam in Laudibus, quam in Vesp-
eris in medio Chori decantabunt. Atta-
men in semiduplicibus, simplicibus, atque
feriis, solus hebdomadarius in suo pro-
prio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitibus solemnioribus i-
dem hebdomadarius Majori, seu Priori
celebranti deserviet, & omnibus diebus
festivis pacem, more solito, acceptam
prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus
erit Clericus, ultimus professionis Sacer-
dos,

dos, mennera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus interviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, ut quoties opus sit, præiens in Ecclesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quam ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendosquè, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut in-

cepta,

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adèò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &

de-

de ceteris in officio per totam hebdomadam committis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, flammibus omnibus. Quia perlecta, respondant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omnitempore tam æstatis, quàm hyemis æqualiter in die Dominico teneatur, nisi forte (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsoriis, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisficiat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat.

hebdoma-

ula.

um, inci-
um lauda-
ctionem de
re, stanti-
respondeant
nox Abbas
benedictio-
vigiliarum
emis. equa-
, nisi forte
ia tunc ali-
t, aut Re-
neatur, ne
digne inde
us venerit

absolutio-
tuntur, fa-
ciat,

ciat, atque Lectoribus benedictionem pe-
tentibus more solito impendat, ac deinde
Te Deum incipiat, & Evangelium cum sto-
lo ad humeros super pallium, in medio
majoris Altaris, stantibus omnibus illucq;
respicientibus, luminibusque in eodem
Altari accensis, alta & intelligibili voce
decanter. Quo finito *Te decet* cum ora-
tione currentis officii dicat, & antequam
ab Altari discedat, immediate laudes in-
cipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congrega-
tionis loco præsens in Choro fuerit Pater
Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui
etiam in omnibus solemnitatibus primæ
Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis,
ac Circumcisionis Domini, nec non Puri-
ficationis, Annunciationis, & Nativitatis
B. MARIE divinum Officium in primis, &
secundis Vesperis, in Matutino, & Lau-
dibus, ac Tertia, Officium, ac tandem
Missam Conventualem dicet. Eandem
Missam celebrabit, quoties benedictio
aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oli-
varum, & quodocunque Novitius in-
duen-

dicendus est, profiteri debet. Item
Sabato Sancto, & vigilia Pentecostes,
juxta Missale Romanum.

QUOMODO MATUTI- NORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

N Matulinis die Dominico in pri-
mis dicatur sexagesimus sextus
Psalmus sine Antiphona in dire-
ctum; postquem dicatur quin-
quagesimus Psalmus cum Alleluja; post-
quem dicatur centesimus decimus septimus,
& sexagesimus secundus; deinde Benedictio-
nes, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex
cerde, & Responsorium & Ambrosianum, &
versus, & canticum in Evangelio, Litania,
& completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omni-
bus solemniter, id est majoris vocis
sono, morositateque peragenda est. Il-
lumi-

et. Item
centecostes,

TUTI-
TAS

nico in pri-
mo sextus
na in dire-
atur quin-
ja ; post-
septimus,
Benedictio-
lysi una ex
osianum, &
o, Litania,

liis omni-
oris vocis
a est. Il-
lumi-

luminatoque semper Altari. Sed quia
festorum dies, non pari modo, nec aequa-
liter recoluntur, ideò in illuminando Al-
tari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemni-
tatibus, & aliquibus secundæ, in quibus
superior celebrare, ac officium dicere so-
let (ut supra dictum est) sex candelæ un-
ciarum quatuor ponderis pro qualibet, ac-
cendantur. In festis secundæ Classis, qua-
tuor ejusdem ponderis, at in duplicibus
tertiæ Classis, & Dominicis etiam qua-
tuor, sed trium unciarum. In officio ve-
rò semiduplici, aut de die infra octavam,
ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum
trium unciarum. Quæ candelæ, dum
Te Deum cantatur à Converso hebdoma-
dario sunt accedendæ, & usque ad finem
officii lucebunt. Ardebunt etiam ad
Missam Conventualem ac Vesperas, ve-
rùm in ferialibus diebus, atque in simplici-
bus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola
candela duarum unciarum antè Altare
lucere consuevit ; idemque ad Completo-
rium servatur.

F

QUA-

QUALITER PRIVATIS DIE-
BUS MATUTINI AGAN-
TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & triges-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-

riter

riter
num,
nia,
tutin
do, m
ca on
propt
lent;
nem
nostr
bus
Ceter
tion
Sed

C
alter
supe
Hym
part
gelic
Reg

riter recitanda, Responsorium, Ambrosia-
num, versus, Canticum de Evangelio, Lita-
nia, & completum est. Planè agenda ma-
tutina, vel Vespertina non transeunt aliquan-
do, nisi in ultimo per ordinem Oratio Domini-
ca omnibus audientibus dicatur à Priore,
propter scandalorum spinas, quæ oriri so-
lent; ut conventi per ipsius orationis sponsio-
nem, qua dicunt. Dimitte nobis debita
nostra, sicut & nos dimittimus debitori-
bus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio.
Cæteris verò agendis, ultima pars ejus ora-
tionis dicatur, ut ab omnibus respondeatur.
Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

CONsuetus Congregationis modus in
Psalmis intonandus est, ut scilicet
alternati per vices suas utriusque Chori
superiores, Psalmos, & Cantica intonent.
Hymnos verò incipiat, qui primus est à
parte Hebdomadarii: sed Cantica Evan-
gelica, id est Magnificat, & Benedictus, in
Regulari officio Chori superior intona-

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris, &c.*

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILIÆ AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festivitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaq; cum Alleluja dicantur, Vesperæ autem cum Antiphonis, Responsoria nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Epties in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum parientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

Item de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodie.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora, dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison. Et Missa sint.

Constitutio.

I.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideò primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

us-

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quodsi quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, committat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

chariùs holoeaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen hæc minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potiùs inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniatur. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti
for-

forn
bit, se

6
tare f
devo
mon
lia Pe

7
ment
uten
omn
Tuni
Atq
ultrâ
qui
in qu
ricus
versu
thur
doti

quib
Ref
Miss
duo

formas in Tabernaculo reſervatas mutabit, ſeu renovabit.

6. Nunquam apud nos Miſſam cantare fas fuit, ſed in ſimplicitate EREMITICA, devotè, voce ſuavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecoſtes.

7. Decretum eſt, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, ſeu ornamentis utendum eſſe, quæ ad celebrandum ſunt omninò neceſſaria, id eſt ſine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Miſſis quantumvis ſolemnibus ultra unum Miniſtrum adhiberi neſas erit, qui Miniſter in majoribus ſolemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus ſufficit Converſus, qui Clericum, ut ſuprà juvabit in thure miniſtrando, ac in Sacrario Sacerdoti, dum ſe induit, ac exuit, inſerviet.

8. In ſolemnitatibus primæ Clafſis, in quibus ſuperior celebrat, & in Comuni Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Miſſis Nativitatis Domini, nec non in tri-
duo hebdomadæ Sanctæ, in Miſſa Con-
ven-

ventuſali incenſatur Altare, in qua thuriſi-
catione modus, & Ordo Miſſalis Romani
ſervandus eſt: Evangelium pariter ſine
aliqua particulari cæremonia in prædictis
fæſtis dicitur, præter incenſum.

9. Quando ſit dicendus hymnus *Glo-
ria in excelsis Deo* Rubricæ Miſſalis Mona-
ſtici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius
anni, omnibusque diebus feſtivis de præ-
cepto; Clericus enim hebdomadarius pa-
cem oſculandam celebranti porriget, mox
adſiſtentibus cunctis, incipiendo à Præla-
to, vel ſeniori uſque ad ultimum, dicens
unicuique *Pax tecum* & altero responden-
te, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sa-
cerdote, qui primam Miſſam celebrabit,
benedicenda eſt aqua, depositâ prius pla-
neta, & manipulo, ſed cum ſtola, idque in
Sacrario: In aliis autem occaſionibus, in
quibus ſtola adhibenda eſt, ſicut in Reli-
quiarum oſtentione, & ſimilibus, aſſumet
Sacerdos ſuum pallium, ſeu ſuperpelli-
cium, ſtola ſuperpoſita. In miniſtrandis

au-

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ,
vel unctionis extremæ. Rituale Roma-
num observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majori
Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis
diebus, antequam Sacerdos, ad Altare
accedat, signum detur unius saltem *Ave*
Maria cum quinque ictibus in fine; sed ad
primam Missam, & Conventualem signum
alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave*
Maria cum quinque pariter ictibus in fine,
antequam Sacerdos sacris induatur ve-
stibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, &
ad elevationem Corporis Christi, si Missa
privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc
parato; si Conventualis, cum magna
Campana signum, fiet spatio unius *Ave*
Maria, pro qualibet vice. Quo audito
omnes ubicunque fuerint genuflectant, &
capite aperto Deum in tanto Sacramento
humiliter adorent. At quando in præci-
pui festivitatibus Majorem, aut Priorem
celebrare contingit, tunc prædicta signa
fiant cum magna, & parva simul campa-

na

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque istibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitatibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod

pa-

parite
tamen

T
runde
versu
major
si ver
tina
Anti
Lecti
brofia
Litani
Comp
ctione
Antu
ejusa
son,

S

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico
tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine
celebretur, id est versus, Hymni ea-
rundem horarum terni Psalmi, Lectio, &
versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si
major Congregatio fuerit cum Antiphonis,
si verò minor in directum psallantur. Vesper-
tina autem Synaxis quatuor Psalmis cum
Antiphonis terminetur, post quos Psalmos
Lectio recitanda est; inde responsorium, Am-
brosianum, versus, Canticum de Evangelio
Litania, & oratio Dominica, & fiant Missæ.
Completerium autem trium Psalmorum di-
ctione terminetur, qui Psalmi directanei sine
Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos
ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie elei-
son, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris
usque ad Pascha, mediâ hora post
pri-

primam Missam dandum est ; & si fortè post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam nuntiam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertix. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nuntiabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequen-

quon
in Je
antici
omne
usque
temp
In qui
Primu
ante
do ve
interv
duor
5
ad Pa
sunt
Magn
Pasch
bris,
mum
vere,
diebu
gnun
tem
bent

quantur, ipsis absolutis adsit meridies, sed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris usque ad Pascha, necnon dies, in quibus tempore æstivo sit dormitio ante Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, unius tantum, sed intervallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris usque ad Pascha horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha usque ad festum S. Crucis Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum erunt duorum *Miserere*, tantundem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadragesimæ unicum signum unius *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festivitatibus Nativitatis Do-

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviori potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occasum pullabitur. In nocte verò

in fin
merid
temp
8
unius
Ave
Quo
to ca
temp
primi

QU

Glor
deino
tuor
liqui
na, t
mi de
tem

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie poſt Nonam, aut Veſperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuscuſque ſigni ſpatium erit unius *Ave Maria* cum ſuis debitis intervallis. Quo audito genuſclectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paſchali, & diebus Dominicis à primis Veſperis non genuſclectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

IN primis ſemper diurnis horis dicatur verſus. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me ſeſtina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscuſque horæ; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, *Psalmi*, centeſimi octavi; Reliquis verò horis, id eſt Tertia, Sexta, & Nonna, terna Capitula ſupradicti *Psalmi* centeſimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem ſecundæ ſerie, dicantur tres *Psalmi*, id

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usque ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usque ad decimum nonum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominica, semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secunda feria novem Capitula, quae residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertia feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, a centesimo decimo nono, usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, & Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata. Et ita scilicet, ut semper a Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Super ea autem quotidie quatuor Psalmorum recitatione curantur. Qui psalmi incipiantur a centesimo nono, usque ad centesimum quadraginta.

drag
verfi
tesim
septin
cente
omne
supra
tesim
quaa
cum
Digi
Hym
xav
ver
qua
sim
div
aqu
gile
lix
qua
pu
bui
me

dragesimum septimum, exceptis his, qui diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt, qui in numero suprascripto fortiores inveniuntur. id est centesimus trigessimus octavus & centesimus quadragesimus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua id est lectiones, responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica: sicut supra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigessimus tertius. Disposito ordine Psalmodia divina, reliqui omnes Psalmi, qui super sunt, equaliter dividantur in septem noctium vigiliis, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per unamquamq; constituentur noctem. Hoc precipue commones ut si cui fortè, hac distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada
 Psalterium ex integro numero centum
 quinquaginta Psalmorum psallatur, &
 Dominico die semper à capite repetatur ad
 vigilias. Quia nimis iners devotionis sue
 servitium ostendunt Monachi, qui minus
 Psalterio cum Canticis consuetudinariis per
 septimanæ circulum psallunt: cum legamus
 Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè
 implevisse, quod nos tepidè utinam septima-
 nâ integrâ persolvamus.

Constitutio.

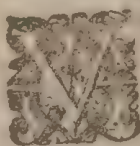
I.

AD integram perfectamque regulæ
 satisfactionem, cum non semper
 fiat officium de feria; quilibet tùm Sacer-
 dos, tùm Clericus qualibet hebdomada
 totum David Psalterium sive ore,
 sive memoriter privatim
 recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

*Magis credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maxime tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostræ.*

Constitutio.

I.

*IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-*

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM
 devotè, & reverenter officium persolvant.
 Quod ita strictè observandum est, ut si
 fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum
 in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus
 id per se in Ecclesia implere teneantur,
 sinè cantu tamen, secundum antiquum
 Stylum, morem, ac consuetudinem Reli-
 gionis, distinctis verbis. voce clara concor-
 di, ac sonora, simul incipientes ac pariter
 desinentes cum debitis pausis, seu punctis,
 monastico more; Ideò omnes ad quos
 spectat Psalmos incipere, Responsorialia,
 Versus, & alia intonare, diligenter adver-
 tant, ut cum voce mediocri, alta, ac so-
 nora id faciant. Qui autem lectiones le-
 gunt, semper in eodem tono Chori in-
 cipiant, ac finiant, ut alii commodius eun-
 dem tonum sequantur, & præcipuè cum
 duo simul Invitatorium, aut Responso-
 rium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus pertur-
 betur, omnes perseverantes usque in fi-
 nem officii, maneant in Choro, nisi ne-
 cessitas naturæ indè exire cogat. Neque
 Præ-

Præ-
 gotio
 cat,
 tus fo
 ginis
 quan
 Novi
 lo, v
 Cate
 tabu
 cept
 hebe
 ginis
 Pent
 dupl
 quo
 Gen
 rio l
 pitu

fem
 cept
 tecc

Praelatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, fit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imo turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusvè reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint.
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-

tum

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad *Sanctus*, *Sanctus*, &c. *Fiat misericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus, &c.* post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu. *Deum precemur supplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat super nos misericordia, &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *JESUS*, & *MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quaesumus, &c.* Et in festiuitatibus Beatæ Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave,*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoramus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homilia recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm
Pascha
tegitu
etas, t
toto
cii, c
quan
SS S
(aut
quan
licæ,
simil
aper

non
tum
mod
sent
Pasc
nim
falte
cut

end
mit

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis detegitur, & à Paschate usque ad Idus prædictas, totum opertum tenetur. Excipe tan.ẽ toto anni tempore principium divini officii, quousque Psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS SACRAMENTUM, quousque Sacerdos (aut alii si qui sint) communicaverit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si forte nimirum frigescet, dispensare, ut quisque saltem dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faciendis, multum juvat una omnium conformitas, ut scilicet omnes simul, & semel æqua-

æqualiter caput aperiant & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore; vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

fuis, fi
piunt
das In
scribu
ordo

I
ta, &

EREM
ciarum
noren
vabit
tumu
parit
trian
tutin
Alta
tur,
pone
igne
bato
Puri
vati

rum
nsq

ſiis, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à ſummo Pontifice ad conſequen-
das Indulgentias, quæque à Miſſali præ-
ſcribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omninò ſervandus eſt.

18. In Proceſſionibus Feriarum *Quin-
tæ, & Sextæ* majoris Hebdomadæ, ſinguli
EREMITÆ, ſingulas candelas duarum un-
ciarum accenſas geſtabunt, quod ad ho-
norem SS. SACRAMENTI inconcuſſe obſer-
vabitur, quod item faciendum, cum ad
tumulum deferuntur Defuncti. Duarum
pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in
triangulo dicta Sacra hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad Crucis adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejusdem item
ponderis debent eſſe tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur Sab-
bato ſancto, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis EREMITIS distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conſervandis.

19. Cereus autem Paſchalis ſex libra-
rum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti,
uſque ad Aſcenſionem Domini, completo

Evan-

Evangelio dicti Felli in Missis conventu-
libus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ar-
debit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis con-
sumitur, debet esse alba, exceptis illis ce-
reis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ
in officiis, & Missa feriæ sextæ insu-
muntur, & in Anniversario omnium De-
functorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Para-
sceve adorandam, Celebrans depositis
solum crepidis alii verò EREMITÆ pedi-
bus nudis, singulatim peragant, secun-
dum eorum gradum, quod pariter ad
mandatum in die Cænæ Domini obser-
vabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac
Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, &
Sacerdotes distribuuntur, secundum su-
perioris ordinem, semper verò à Junio-
ribus, ac ultimis sumatur
initium.

DE

DE

mino
te, &
& non
& con
sciam
oratio
vine
men o
re, on

Q
mun
brev

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

*I*cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non praesumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divinae gratia protendatur. In Conventu tamen omnino breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta praecipit Regula brevis erit, unius scilicet horae spatii bipar-

H

tici

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omniq[ue] tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, itâ ut ad signum orationis sint ibi præsentès : Officium Beatissimæ Virginis

ginis
bitur

3
crari

diat,

URBA

& ali

omn

temp

tione

latas

plebi

per c

sinè i

MITIO

D

liciti

omn

ginis immediatè poſt , à Novitiis recita-
bitur.

3. Solliciti ſint noſtri EREMITÆ lu-
crari Indulgentiam vulgo dictam. *Exau-*
diat , ſpecialiter noſtræ Congregationi ab
URBANO VIII. conceſſam. Illas PAULI V.
& alias ſi quæ ſint. Meminerint etiam
omnes præter hanc præſcriptam orandi,
tempora , formamque , per breves aspira-
tiones ardenti deſiderio frequenter jacu-
latas , orationi incumbere , ſic enim adim-
plebitur , quod ſcriptum eſt ; oportet ſem-
per orare & non deficere , & illud *Orate*
ſinè intermiſſione. Hic ſiquidem vitæ ERE-
MITICÆ finis eſt.

DE DECANIS MONA- STERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio , eli-
gantur de ipsis fratres boni Teſti-
monii , & Sanctæ Converſationis ,
& Conſtituantur Decani , qui ſol-
licitudinem gerant ſuper Decanias ſuas in
omnibus ſecundum mandata Dei , & præcepta

*Abbat̃is sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem; sed secundum vitam meritum, & sapientia doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & terciò, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Praeposito eadem con-
stituimus.*

Constitutio.

I.

QUAMVIS apud nos Decani non eli-
gantur, magna tamen sollicitudo,
curaque particularis, ergà noviter Profes-
sos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut
Novitii post emissam professionem, etiam
per annum sub cura, & disciplina Patris
Magistri maneant, quo anno post Profes-
sionem durante, etiam si Sacerdotes sint,
vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post di-
ctum tempus, loci Prior curabit, ut bis in
hebdomada in suam cellam evocati,
suo-

suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrio subjaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

Inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non finit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent invicem se pravenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejundet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non

non licet , & transgressor , culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint , & uniformes , quibus pro culcitra , stramenta palearum apparentur , & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra , aut laneo anacliterio , ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur , nempe stragula Dalmatina , vulgò clavinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur , cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non ultra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumaeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioque confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

SI quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regula, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat: si autem improbus est, vindicta Corporali subdatur.

Constitutio.

I.

HOC, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in-

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideò hic solùm de pænis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex aliter, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Con-

Constitutio.

I.

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus; Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Equum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est, publicâ repræhensione corripi: mox aliquâ levi pænitentia, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronam Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrario, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tial
tes,
que
corr
de su

frat
colle
siste
bile
tun
teri
Do
cip
Ab

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS CULPIS.

CAPUT XXV.

 I autem frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum persistens in penitentiae luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum hujusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei Abbas competere; nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con-

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviore etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertione ad castigationem justis considerationibus personæ,

&

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contra delinquentes Juridice processisse.

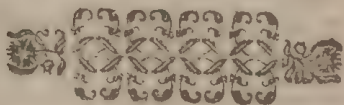
4. Poenæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælati videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis multare. Declaran-

do

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam asserat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carceretur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

I quis præſumpſerit ſinè juſſione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo ſe jungere, aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, ſimilem ſortia-
tur excommunicationis vindictam.

Conſtitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præſcriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nevé eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel conſilium, ſive
auxilium quocunqué modo dederint, quin
etiam ſi eos velle fugere ſciverint, & non
ſuperioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pana pleſtantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Miniſtro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
ſequeſtratis in Cella, & ſilentio conſtri-
ctis, intelligatur.

DE

I

QUA.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

*M*ni sollicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes Fratres, quia non est opus sanis Medico, sed malè habentibus, & ideo uti debet omni modo, ut Sapiens Medicus immittere quasi occultos Consoladores senipetas, id est Seniores sapientes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem & consolentur eum, ne abundantiori tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, & omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit se infirmarum curam animarum, non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Prophetae comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

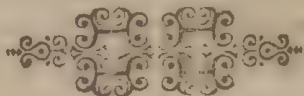
ESSE
A EX-

n gerat
Fratres,
Medico,
ideo uti
s immit-
petas, id
quasi se-
tem, &
isfactio-
dantiori
postolus)
r pro eo
t sollici-
acitate,
de ovi-
t se in-
a super
metuat
m dicit
assume-
ba-

batis, & quod debile erat projiciebatis, &
Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui
relictis nonaginta novem ovibus in Montibus,
abiit unam ovem, quæ perierat querere.
Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut
eam sacris humeris suis dignaretur imponere,
& sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam
Somnes, qui aliis præfunt. Discant in-
quam errantem ovem quærere, inven-
tam humeris suis imponere, ac tandem
ad gregem reducere. O quàm perversè
agunt Pastores illi, qui etiam contagio-
sos hircos blanditiis demulgent, mansue-
tas autem oves, atque fatosas ubique per-
cutiunt, & irritant: sed væ illis, ac anima-
bus illorum, qui strictam rationem de
animabus illorum reddent, qui culpâ,
& negligentia eorum pe-
rierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpâ, & etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) sue, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait apostolus) Auferte malum ex nobis, & ite-

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam URBANI VIII. decreta de Apostatis, & ejectis omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2. Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti gravitas (quod DEUS avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infra annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3 Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judiciæ substantialia, omis-
sis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clauso-
que, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut
in-

infra annum ad Patres, Majorem, & Viſitatores: quem ordinem ſi quis Prior obſervare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dicta, aut à Viſitatoribus in actu viſitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: ſed contrà illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamque acceptant, deſenſionibusque renunciantes, præſentibus duobus teſtibus, qui propria manu ſicut Reus, ſe ſubſcribant, proceſſus neutiquam fiat.

5. At nè ſub prætextu Juſtiæ Diabolo anſa præbeatur malignandi, ſtatuitur, ut ſi accuſator ille fratris ſui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accuſare convictus fuerit, graviter ſecundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ ſubjaceat, ſi ità expedire judicabitur, undè in viſitationibus, Fratres omnes ſuas depoſitiones ſubſcribant, ac denunciationes, quod pariter Piores obſervabunt. Qui autem ſcribere neſciunt, ſigno Crucis ſignent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

 Rater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit. spondeat prius
omnem emendationem vitii. pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

Si quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurando ve
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
ensem carceris custodiâ puniatur, re-
vertens infraensem, ultrâ pænas prædi-
ctas

Etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulū curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac penitentia erit Novitiū sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque penitentiae tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professio-

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patraverit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sinè superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrâ pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recurſu iverit, pari pænâ puniatur, niſi cauſam ſui recurſus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

*M*nis atas, vel intellectus, proprias debet habere menſuras; Ideoꝛꝫ quoties Pueri, vel Adoleſcentes atate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pæna ſit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jejuniiſ nimis affligantur, aut acribus verberibus coërceantur, ut ſanentur.

Conſtitutio.

CUM in noſtra Congregatione adultâ Novitii recipiantur atate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ C^opite ſit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ ineſt ad EREMI labores perferendos, neque

men-

5. Sed

mentis discretio ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE CELLERARIUS MONA- STERII.

CAPUT XXXI.

*Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirat. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sinè dubio, quia pro his omnibus*

in

in die Iudicii rationem redditurus est. Omnia
 vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ac
 si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil du-
 cat negligendum, neq; avaritia studeat neq;
 prodigus sit, aut extirpator substantia Mo-
 nasterii, sed omnia mensurate faciat, & se-
 cundum iussionem Abbatis sui. Humilita-
 tem ante omnia habeat, & cui substantia non
 est, qua tribuatur, sermo responsionis porri-
 gatur bonus, quia scriptum est. Sermo
 bonus super datum optimum. Omnia,
 qua ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura
 sua, à quibus cum prohibuerit, non presu-
 mat. Fratribus constitutam Annonam sine
 aliquo typo, vel mora offerat, ut non scan-
 dalizentur, memor divini eloquii, quid me-
 reatur, qui scandalizaverit unum de pusillis.
 Si Congregatio major fuerit, solatia ei den-
 tur, à quibus adjutus & ipse aequo animo
 impleat officium sibi commissum. Horis com-
 petentibus dentur, qua danda sunt. & petan-
 tur, qua petenda sunt, ut nemo perturbe-
 tur, neq; contristetur in Domo

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sapè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatiae Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt. & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem
ad-

admodum illi omnium rerum (cum ſuperioris tamen autoritate) cura, & adminiſtratio committitur, ità ipſe codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, diſtinctè appareant intus in ſcriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, ſtatusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, ſed exactè cujuſlibet diei expenſas, & exacti-ones deſcribet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremita bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, ſive in pecuniis, ſive in fructibus conſiſtant. Ejus item erit credita exigere, debitaque juſto tempore, ac ſine mora Creditoribus ſolvere, caveat ne cum pauperibus, qui non ſunt ſolvendo, durè, rigidevè procedat. Lites ac controverſias fugiat, temporalium rerum, ſed quando neceſſe ſit de aliquo intereſſe tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordie prius ten-
ten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunque ad Eremitarum victum pertinent, diligenterque, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sciphi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fistilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunque rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitibus ser-

van-

vandu
ea cu
piam,

7
debit
cider
sum
tribu
ceder
tius
ad on
arbor
vean
abun
tur, n
ignes

8
conf
& sin
volu
redd
tate
gera
bus
vis à

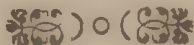
vandum erit, sicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad summum, unicuique iustam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, sylvæ extirpentur, sed potius conserventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converso caveant Eremitæ, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueque abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu superioris sui facerè tenetur, ita, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suæ rationem reddet. At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domûs, illum amovere possit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergò omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, committuntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinariæ custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuat juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.
CAPUT XXXII.

ubstantie Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile judicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectioe eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripatur. Quæ ornamenta, & sacrii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, quæ in re quoties horam pulsandi præterire, siue prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacriique suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, solitas tenere, & accensas continuo servare, simili modo Lucernas in Choro (nisi adsint Novitii) & iplas mundas, suis aptando locis singulis noctibus; paramenta Altarium, secundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Ecclesiæ ad Sacrarii Custodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atque autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pœna disciplinæ circularis, neque reus absolutio-
nis beneficio, nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque necessariis diligentis, custodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui queritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si desint, & contracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Ere-
morum sylvas imunes conservari, ideoq;
illarum custos Juvenis, robustusque esse
debet, qui singulis quibusque diebus se-
mel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora
circuire, vicinorumque animalia ab ipsis
arcere, damnaque omnia declinare.
Quare sylvarum Custos, ex oblatis sem-
per erit (vel quod honestius est) merè
Laicus mercede conductus, qui habitum
regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales,
verùm etiam omnes, quicunque ad suam
cujuscunque generis obedientiam, aliqua
habuerint Instrumenta, eadem benè tra-
ctare, reficere, & custodire non negli-
gant, quia res omnes Monasterii sacras re-
putandas, ac de earum administratione
negligenti, Deo rationem esse reddendam
certum est; si quis autem infra mensem,
post acceptam obedientiam, ac officium,
Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHI PROPRIUM HABERE.
CAPUT XXVIII.

 *R*ecipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius depræhendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ,

K 5

per

Con-

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap 2 subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitoribus puniatur, & Visitor, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ sententur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus
ali.

Concilio
eat.
admini-
amnum
cio pri-
rælatus
ibus pu-
Capitu-

gulis ad
ab ipsis
m quàm
, singu-
centen-
perflua,
o fratri-
ta Reli-
gentati,
rologia
s horas
e factæ,

alescere
n anno
ioribus
ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat: exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi cremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8 Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremiticæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripitur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

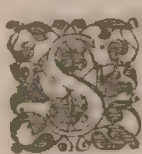
II. Iti.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

*I*cut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurati-nes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

SUPER hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cuiusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licitè dare potest, aut duris respon-
deat verbis, à Visitatoribus in actu visi-
tationis, aut à Capitulo Generali, aut à
Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXV.

 Ratres sic sibi invicem serviant,
ut nullus excusetur à coquina
officio, nisi aut ægritudine, aut
in causa gravis utilitatis quis
occupatus fuerit, quia exinde major mer-
ces acquiritur. Imbecillibus autem procu-
rentur solatia, ut non cum tristitia hoc fa-
cient, sed habeant omnes solatia secundum
modum congregationis, aut positionem loci.
Si major congregatio fuerit, Cellerarius ex-
cusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus)
in maioribus utilitatibus occupantur. Cateri
verò sibi sub charitate invicem serviant.
Egressurus de septimana, Sabbato munditias
faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres
manus, ac pedes terunt, lavet, pedes ve-
rò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui in-
tra-

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectiois accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horam refectiois sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus provoluantur: postulantes pro se orari. Egre- diens autem de septimana, dicat hunc ver- sum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine ad adjuvandum me festina, & hoc idem ter- tio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingredia-
tur.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendū tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Precipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui-

ministerii
consignet,
Septi-
fectionis
, singu-
fectionis
serviant
lennibus,
autem,
prio mox
genibus
ri. Egre-
unc ver-
us, qui
e. Quo
rediens,
Deus in
nine ad
dem ter-
ceptâ

Con-

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa , quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliaq; ad suum officium necessaria petere , atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus , se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater

INCUS.

DE,

DE INFIRMIS FRAT-
RIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui, & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi Qui
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis. sit
cella per se deputata, & servitor timens
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maximè Juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniū esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro comuni valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camera, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis.
habea
minib
grave
meun
possit

3
præfi
magi
Verū
sariis
aute
Med
infirm
mati
quæ
dum
ratio

rum
cis o
lice
firm
cen
cus

dis. Omnis quippè Camercula ſuum habeat Caminum cum lectulo ſine lintheaminibustamen, Eremitico more, quamvis graveſcente morbo cervical etiam plumum, & anaclyterium laneum concedi poſſit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præſtitur, non ſolùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis ſervire debet, Verùm etiam in præparandis rebus neceſſariis viriliter inſudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum viſitatio non deſit, aut ſaltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tùm infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia ſecundum eorum conſilium (nulla expenſarum ratione habita) fiant.

4. At ſicut Superiores, & infirmorum Præſecti ſolliciti eſſe debent in medicis conſulendis, & accerſendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de ſua infirmitate informare, ſine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medici à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in læcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem
im-

immu-
pian
ex prin-
taret,
tium,
murm-
ad quo
non po-
pore i-
tertiu-
plecta-
dicat.
tionis
tiusq-
cluda-
super-
quou-
teriu-
impe-
sos li-
in pr-
in vi-

qua
si ur

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod pejus esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmaryum,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quique
tertius aderit, panis aquævè pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summo opere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos recu-
sos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus rarò, vel nun-
quam, (si fieri potest) concedatur, quod
siurgens necessitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quicq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permisit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commode fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem
tem-

tempo
pian in
per hoc
dos de
ribus c
qualita
tur.
terior
bus, a
sanis o

I
Prior,
privet
(si ita
cata f
comm
culun
Et tan
tinet
exitu

I
cura
tò m
chari
Defu

tempore pilces, & carnes edat, aut quid-
piam infirmo in ſalubre, & noxium, & ſu-
per hoc inquirent viſitatores ad plecten-
dos delinquentes. Inſinuat tamen Prio-
ribus charitas, & ut ſecundum infirmitatis
qualitatem, gravitati morbi compatian-
tur. Poſtremò ſummopere caveant ſu-
periores, nedum convaleſcentibus, ſeni-
bus, ac debilibus rationaliter indulgent,
ſanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia ſagaciter attendat
Prior, ne anima ipſius infirmi, ſuis ſolatiis
privetur, ſuaviter illi tradens atque adeò
(ſi ita res poſtulat) iubens quatenus pec-
cata ſua confiteatur, ſacramque ſumat
communionem. Ubi verò mortis peri-
culum imminet, ſacro eum inungat oleo.
Et tandem, ſicut in Eccleſiæ Rituali con-
tinetur, quantum fieri poterit, ad felicem
exitum adhortetur.

12. Profectò ſi infirmis, dum vivunt,
cura (quam diximus) adhibenda eſt, mul-
tò magis eiſdem deſunctis exequiarum
charitas, ac ſuffragiorum impendenda.
Deſuncto igitur Infirmo, ſignum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit , quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus , cum eadem Campana , singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum deferitur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane , sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus præ defuncti deferatur , omnibus Eremitis præsentibus , ac binis , concomitantibus , ibique piè , ac devotè funeralia persolvantur , secundum Rubricas in fine Breviarii positas ; quod si manè fiat , missa præsentis cadavere celebretur , quâ expleta , deposita casula , ac manipulo , reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea , & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est , quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris ; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis , ac Congregationis

nis

nis Benedi
da post
mæ pro
tum in
Epiphan
anno d
à festis
oportu
Anniver
bet Sac
Sacrum
rum , p
tur , &
Cleric
sario ,
quæ p
versu
Psalm
ginta
I
festi d
trium
Laud
mili
funct

nis Benefactoribus Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunque fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoque Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem aternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur

duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespervas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave M
mortu
latura
Missas.
300. P
erat M
persolv
Conve
Maria
suum
à vinc
18
præte
anima
æquiv
vel plu
sem

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus : Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conuersi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleæmosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mentem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt, non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatiētes erga senes esse velint, ut

✠

& ipsi
inhuma
senibus
dant, i

DE

domad
diens
omnib
tum el
torio t
te, D
meun
sic acc
dum,
ut nu
tis ibi
come
mini

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
tenibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO
LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

*Ensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annunciabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali-*

aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam require, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro edificatione voluerit aliquid breviter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Communionem Sanctam, & nè fortè grave sit ei Jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadariis, & servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui edificent audientes.

Constitutio.

I.

JAm à nostri Ordinis exordio, ab ipso Sanctissimo Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc usque diem tenaciter per nostros Eremitas extat observatum, ut unusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremitio manet) solus reficiat, sic namque majori silentio intendere, strictiori parsonia sine alterius admiratione, propriique ani-

animi
Eremit

2. B
stivitat
Refect
minica
sumpti
Sancto
nia, Fe
MUALD
DICTI,
Ecclesi
rali in
diebus
madar
cumbi
ctione
In sec
doma

3.
prand
ter fra
ictus
la duc
rò Mo

animi elatione, ſolus uti poterit fervens
Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ feſtivities. in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, ſcilicet dies Dominicæ, Reſurrectionis, Pentecoſtes, aſumptionis Beatiffimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraq; ſolemnitate, S. BENEDICTI, Feſtorum Dedicationis, ac Tituli Eccleſiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro eſt hebdomadarius, communis menſæ lectioni incumbit, qui abſolutè à ſuperiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In ſecunda verò menſa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda ſunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ ſingula viginti iſtus Campanulæ rari, quorum interval-la duorum *Miferere* erunt. Secundæ verò Menſæ unicum erit ejuſdem Menturæ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab

6.

di mo
scilicet
quages
Quadr
tatis p
bis in c
simul,
in Ref
præpar
ominu
stia, c
luxu e
debet
strume

7.

Priori
bipart
ras ad
dem e
come
sub v
dicto
aut

6. Ab hac observatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quinquagesimæ, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quâdam piâ ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atque in eâdem Mentâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestiâ, omni prorsus profano, sæcularivè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomadâ fratres suos, bipartitos tamen, non unâ die, omnes foras ad aliquod loci membrum, servatâ ibidem eâdem, quâ in Eremitio modestiâ, ad comedendum mittere. eâdem quidem die sub vesperam reversuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cænatuross.

8. Caveant autem in læcularium, aut Regularium domibus comedere,

M 2

quod

6. Ab

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Con-
suevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectiorem
quotidianam, tam sexta, quàm
Nonæ omnibus mensis cocta duo
pulmentaria, propter diversorum infirmita-
tes, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere,
ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta
fratribus sufficiant. & si fuerint inde poma,
aut nascentia leguminum adaatur, & ter-
tium.

Con-

Quod in cibis
dus er
ad ex
feriâ c
tur fir
mentu
plex p
bratur
etiam
superi
tum e
in Do

mini
mane
drage
in Je
tur, p
tariu
sibi fo
unum

Conſtitutio.

I.

Quia Eremitica auſteritas maiorem victus auſteritatem requirit; ideo in cibis miniſtrandis infraſcriptus ſervandus erit. A Paſcha Reſurrectionis, uſq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & ſexta, in quibus jejunitur ſingulis diebus in mane unicum pulmentum miniſtrabitur, ſed ſi feſtum duplex primæ, vel ſecundæ Clâſſis celebratur, pitantia addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & inſuper quando ſuperiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cœna, quod etiam de mane in diebus Jejuniæ, extrâ quadrageſimas, & abſtinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Miniſtro delatum, & quod quis ſibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

M 3

3. Si

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectiōnem accipere, mane hora refectiōnis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunctur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinentia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis
verò i
reat,
sint du
abstin
dum,
mada
nenti

6
volue
stinea
abstin
drage

7
scha
petui
nicis
cundq

rem
simu
lueri
nare
& de

usqu

feriis per annum obſervetur : abſtinentia verò in alium diem jejunii, qui duplici careat, transferatur. Quod ſi omnes dies ſint duplices, feriâ ſexta etiam duplici fiat abſtinentia, & hoc ſtriſtiſſimè obſervandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada ſine aliqua panis, aquæquè abſtinentia.

6. Qui tamen in ſexta feria abſtinere voluerit (niſi in communi reficiatur) abſtineat in Domino. Declarando quando abſtinentia ex pœnitentia ſit, extrâ quadrageſimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus ſeptembris uſq; ad Paſcha (ut Pater Sanctiſſimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cujuſcunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ſerculo ſimul datur, ut qui unâ reſeſtione uti voluerit, libere poſſit, ſed ei, qui de ſero cœnare voluerit tunc pitantia de ſero detur, & de mane pulmentum, ſi ita placuerit.

8. Ab eadem die feſto S. CRUCIS, uſq; ad feſtum S. MARTINI, & à Nativita-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ. cum pulmento pitantia ex ovis ministratur quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraque quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisque habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,
vi-

vinum
bent, c

I O

(nisi ve
tho Sa
soloqu

I N

jejunia
ligioni
gilia E
tis B. M
septim
non in
bus vi
libus,
da for

I A

tivitat
tas oc
ria co
solvit
feriâ s
cibore
sed ne
servie

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, ſoloque pulmento ſervabitur.

11. Præter Quadrageſimas, & alia jejunia ab Eccleſia indiſta, ex ſpeciali Religionis noſtræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptimâ februarii, quæ habet octavam, ſed non in feſto altero de menſe Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibis quadrageſimalibus, cum ſerculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtivitas occurret, ovorum & caſei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè ſolvitur. Intrà ſepta Eremiti nunquam licet feriæ ſextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neque operariis, aut ſervientibus in feriis ſextis ova, ſeu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremona, aut quodcunq̃e crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiniis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pul-

men-

ment
ctus, u
tra fec
ctetur.

17
na Ere
las sal
comm
justa fr
que a
rum q
aliud
mada
portiu

I
ciarur
tantu
tione
tiend

I
tis mi
quam
caver
nequ

menti ſpeciem ſapiat, coquat, præter fructus, ut ſunt poma, acrumina, & qui contra fecerit ſemel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comeſtibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per ſingulas Cellas ſaltem ſemel in hebdomada, vel bis, ſi commodè poterit, vel pluries in æſtate, juſta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando ſolent, ſecundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada tranſeat ſine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Caſei quoque pitantia ſex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum ſingulis datur, cujuſque diſcretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis miniſtrantur ex decoctis Epulis, ſi cuiquam ſuperſit, quod ſcilicet non manducaverit, in craſtinum ſibi reſervare omnino nequit, ſed eâdem die foras deponat, ſic

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunque pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Anis libra una pro mensa sufficiat in dies, sive una sit refectio, sive prandii, & cana. Quod si canaturi sunt, de eâdem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si

ex-

*expedi
bus cra
indigen
Christi
nus no
vestra
minori
sed m
omnib*

Q
*nobis
venitu
quoru
quoti
stro in
ter ei
rum
mitta
signo
mini
rius, t*

*expediat) aliquid augere, remotâ prae omni-
bus crapula, ut numquam subrepat Monacho
indigeries, quia nihil sic contrarium est omni
Christiano quomodo Crapula, sicut ait Domi-
nus noster. Videte ne graventur corda
vestra crapula, & ebrietate. Pueri verò
minori ætate non eadem servetur quantitas,
sed minor, quàm majoribus, servata in
omnibus parcitate.*

Constitutio.

Quia complexionēs hominū variæ
exiſtunt, nulla certa panis meſura
nobis à majoribus noſtris, conſtituta in-
venitur. Quin potiùs ſecundum anti-
quorum ritum, tanta panis quantitas,
quoties recens coquitur, cuique à mini-
ſtro in Cellâ deſertur, quanta rationabili-
ter ei ſufficere poſſit, quouſque recens ite-
rum deportetur: verùm pane deſiciente
mittat foras in armariolo buccellum pro
ſigno, & ſtatim ſupplementum ab eodem
miniſtro recipiat. Panis tandem ciba-
rius, ſeu communis, bonus, beneque con-
di-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

 Quadrupedum vero quadrupedum omnino ab omnibus abstinenceatur comestio præter omnino debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniū Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliū, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremito, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. At.

2.
nec sã
tũs, co
mi, car
oblati
3.
caverin
sciplin
diebus
linque
si aute
Gener
niatur
permi
nent.

DE

bis me
men
credin
re per

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunque statûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejurent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eâdem penitentiâ puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejurent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

 Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamén infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolera-

lerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat facietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq; ad facietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diversitas, ideo vasculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2.

ne vaso
Eremit
vertant
parsime
unquam
bant, &
tarum
ambab

QUI

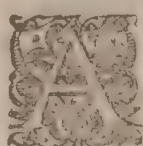

agroru
æstatis
jejunen
ad sexi
opera i
nimis f
sit pro
dispona

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

Sancto Pascha, usque ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cœnent. A Pentecoste autem totâ estate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas ætatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usque ad nonam reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut ætatis feruor nimis fuerit, continuanda erit & in Abbatis sui providentiâ. & sic omnia temperet, atque disponat, qualiter anime salventur, & quod

faciunt fratres, absq; ulla murmuratione faciunt. Ab Idibus autem Septembris, usq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem usq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes, & luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, sive Cænæ, sive refectionis hora, sic temperentur, ut cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cùm non jejunatur, hora prandii erit post Sextam, hora verò cænæ, post Vesperas ante tamen Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis cænare de sero voluerit, propter dierum brevitatem ad sanitatem tuendam, post Completorium licebit, post orationem (ita etiam de collatione serotina in aliis diebus intellige) sed inter prandium, & cænam quidquam potus, aut cibi sumere non licet.

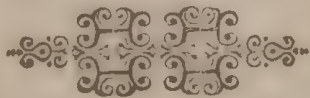
3. In

3. In Jejuniis diebus post Nonam reficiant fratres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi, ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori austeritate uti desiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem, Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO-
RIUM NEMO LOQUA-
TUR.

CAPUT XLII.

 *Q*ui tempore silentio studere debent Monachi, maximè tamen nocturnis horis, & ideò omni tempore sive Jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cana, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: aliis verò horis legantur; si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pauco intervallo, mox accedant ad lectionem collationum ut diximus. & lectis quatuor aut quinq; foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat, omnes ergo in unum positi compleant, & exeun-

euntes à Completorio nulla sit licentia denuo
cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus
fuerit quisquam prævaricari hanc tacer-
nitatis regulam, gratiari unde se subja-
ceat, excepto si necessitas ipsum supervene-
rit, aut fortè Abbas alium in via iuberit.
Quod tamen, & ipsum cum summa gravita-
te, & moderatione honestissime fiat.

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri
præcipit Pater Sanctus, in nostra So-
cietate, hic fuit, & erit temper præscriptus
modus. Pulsante completorii signo,
omnes Fratres ad Ecclesiam decore serva-
to, concurrent, ubi ante Sacramentum
flexis genibus manebunt, signo postea
completo, cunctis aulam Capituli ingres-
sis, & attentè audientibus, ibi Clericus
hebdomadarius, ad quartam horæ par-
tem, vel donec per Superiorem, signum
datum, more solito fecerit, librum col-
lationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

D horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quaecunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat somitem. Ergo nihil operi Dei praponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed ultimus omnium, aut in loco quem talibus negligenti-
tibus, ſeorſum conſtituerit Abbas, ut videatur ab ipſo, vel ab omnibus. usq; dum com-
pleto opere Dei, publicâ ſatisfactione peniteat, Ideò autem eos in ultimo, aut ſeorſum iudi-
cavimus debere ſtare, ut viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur. Nam
ſi extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut collocet, aut dormiat, aut
certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur
occafio maligno ſed ingrediatur intro, ut nec
totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur-
nis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum,
& gloriam primi pſalmi, qui poſt verſum di-
citur, occurrerit, lege quam ſuprà diximus,
in ultimo ſtet, nec præſumat ſociari choro
pſallentium, usq; ad ſatisfactionem, niſi
fortè Abbas licentiam dederit permiſſione
ſuâ, ita tamen, ut ſatisfaciat reus
ex hoc.

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie utitur, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutino, vel primæ officio, abesse apprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est. pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. In se verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino. & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humilitatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quan-

qua
rint,
niam
expe
Matu
pane

sub
negl
rit,
piat
tatu
sed
solu
tisfa
aute
fuer
quis
vel
sed

quando tardè venerint, vel inde receſſerint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris ſignum expectare

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet ſemel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

 D horam verò reſectionis, qui ante verſum non occurrerit, ut ſimul omnes dicant verſum, & orent & ſub uno omnes accedant ad menſam. Qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, uſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur, ſi denuò non emendaverit, non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio omnium, reſiciat ſolus, ſublatà ei portione ſua vini, uſq; ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum verſum non fuerit præſens, qui poſt cibum dicitur. Nec quicquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere; ſed etſi cui offeritur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mentam venientibus disponit, idem in nottis Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

li pro gravioribus culpis ab oratorio & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiù faciat, usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluat se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis fratrum, ut orent pro

pro eo
in Chor
rit, ita
aliud q
nere, n
horis
in ter
ciat,
quiesc
pro le
tum d
ad iuss
usq; d

Et
tus fi
facul
absol
hoc
omit
cider

pro eo, & tunc si jusserit Abbas recipiatur in choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ità sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas jusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisficiat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisficiant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

EREMITA, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut
quin-

quingies in anno, quilibet Prior in sua Eremito, suos subditos generaliter absolvat, at ubi Pater Major fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigiliis Nativitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur, &c. & Indulgentiam, &c.* postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, sive sententiis excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, sive penis quibuscunque tam à Jure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunque, & quomodolibet incuris, auctoritate Apostolicâ mihi commissâ, & vobis concessâ, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdic
tes, qua
centuris
Sacrosan
fidelium
irregula
quam,
vos ab
communi
& Sacra
rum,
& Co
majori
incuris
lutione
missis
omne
lam, u
ac hab
cutio
rum,
tum,
quoq
ficio
possu

r in sua
ter ab.
suum
enda est
e Com.
Domini,
ecostes,
Generali
m fiat,
genufle-
Confiteor
llo sto-
ur, &c.
olutio-
m, re-
lis, sive
majoris,
erdicti,
quàm
nque,
oritate
s con-
tia, &
omnes
Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsen-
tes, quàm abientes ab omnibus vinculis,
censuris, & penis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, sive irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commisissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum penitentiis
incursis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Abolcoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunque contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiorum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis, In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

 I quis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

CIrca emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-*
phonam, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-*
nem vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium *Chori* exiens, ibi pro-
stra-

stratus
vel pæn
qui in v
turali d
tatem
certè in
clinat;
tiavè so
ris, fini
nam pa

2.
aut dici
qui jux
alio vè
submiss
sive ma
quoad
ris offic
Magiste
tamen
in Chor
dere, t
ribus p
prehen

stratus super terram signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinât; Quòd si enim tremore, negligentivè sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, aliove modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigat. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælatis

ne.

negligentibus, siue non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excess-

*cesserit
Abbate
satisfec
cum pe
jaceat
latens
bus sen
sua, &
licare.*

D
civit
suam
morbu
tæ no
gressio
pitulo
quater
gruent
2.
dicere

*cesserit; ubi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, id e ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, majori sub-
jaceat emendationi: Si anime peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spirituali-
bus senioribus patefaciat, qui sciant curari sua, & aliena vulnera, non detegere, ac pul-
licare.*

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sa-
gacissimus animarum Medicus) san-
civit debere unumquemque agrotum
suam detegere infirmitatem. latens enim
morbus curari non potest, idcirco Eremitæ
nostri omnes Constitutionum trans-
gressiones, defectusque manifestos in Ca-
pitulo culparum, coram omnibus dicant,
quatenus Superior unicuique vulneri con-
gruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam
dicere tenentur, nec faciunt professi, sed

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI. CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq, sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non presumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacritæ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

oppo
tur; &
tuitur
ca sit
fandas
domu

2.
est, at
mun
curra
Capit
cius d
3.
rum i
tertio

DE

divina
utraq

opportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque idè ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertiodecimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO. CAPUT XLVIII.

Quotitas inimica est anima, & idè certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à P. ysaia, usq;

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio,

I.

Considerantes Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in Leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiore[m] designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri c
incipie
profun
& Ora

3.
hujus
tur, n

4.
fantes
sua sp
luerin
quand
fit Par
non t
nis co
ciat, s

5
erunt

6
quisq
tim, a
libros
ronæ
ceas

fieri conſuevit. Abſoluto tandem opere incipiente ſuperiore, dicitur pſalmus De profundis pro Defunctis cum Verſiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum ſuo Magiſtro ſeorſum huiusmodi exercitium perſolvere tenentur, niſi Superiori aliud viſum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, ſeu recuſantes venire, graviter corripiantur: qui ſua ſponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adeſt Capitulum culparum, aut ſit Panis, vel communis tonſura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione ſi numerus Fratrum ſufficiat, ſemper lectio aſſeſſe debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ ictus.

6. Poſſunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti ſcribere, libros legere, ſignacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, ſportulas junceas, mattas, & ſimilia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

 Ost Sextam autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, & agatur Nona temporibus, mediante octava hora, & iterum quod faciendum est, operentur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verè monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sic, ut & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ usq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia, & usq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur. Facto autem primo signo hora nonæ, disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum pulsaverit.

Con-

Constitutio.

I.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstivo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectioe paululum quiescant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentiò maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animadvertere debent.

O 4

4. Dor-

Corr-

4 Dormitionis finis, erit signum Nona, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

*I*st refectioem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis. In quadragesima verò diebus, à manè usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus quadragesimæ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimæ, aandi sunt. Ante omnia sanè depuictur unus, aut duo seniores, qui circumcant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectioni, & videant ne fortè inveniat frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectioni & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic ta
ripiatu
rit, cor
cateri
fratren
Domin
his qui
verò i
non vel
injung
Fratri
aut ars
lentiâ l
quorum
da est.

A
ter, q
Lunæ
post V
logiæ
fratres

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non emendaverit, correctioni regulari subiaceat, taliter ut ceteri motum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

I.

AD sacræ regulæ complementum in unaquaque Eremitio, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel post Vesperas Lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Adven-

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusve unicum sacre Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Incet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus.

San-

Sanctis
omnibus
fletibus
abstine
bus au
sum se
Ciboru
que su
propria
offerat
de cibo
de scu
gaudio
ipsum
bati s
& vo
Patri
bitur,
cum v

Sive
qu
aliqui

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, Et compunctioni cordis atq; abstinentie operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae, orationes peculiare, Ciborum, Et potus abstinentiam, Et unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, Et cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbatii suggerat, Et cum ejus fiat oratione, Et voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, presumptioni deputabitur, Et vane glorie, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

Sl veris Cænobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremiti Cul-
to-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quadragesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quartâ, quintâ, & sextâ faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE

DE
GE

est, ag
cum t
ter qu
reant
sibi,
redder

NO
cio, h
oratio
ex pr
pter c
itiner
stri E

DE FRATRIBUS QUI LONGE AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

 Patres qui omnino longè sunt in Labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos praterreant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non neglegant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vinii officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON SATIS LONGE PROFICISCUN- TUR.

CAPUT LI.

Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eâdem die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

1.

Quod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressâ: & si extra Eremum pernoctare

CO-

cogu
neque
quean
centia
pane,

venia
ta mi
Vice.
Pater
set,
Prior
lem
tali o
pana

DE

ant,

coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire ne queant, neque extra illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejunent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

 Ratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamorosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

Domus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est secularium demissio, seu elevatio, librorum in-

indisc
desta
alia si
cretè
tipho
tur Ev
secret

2.
quis
item i
alta v
loque
ctis in
pane,
pradi
corred

DE

Suscep

indiscreta revolutio, inurbana tuſſis, mo-
deſta conſputatio, atque oſcitatio, &
alia ſimilia, & maximè quando aliquid ſe-
cretè dicitur, vel recitantur Lectiones, An-
tiphona, & ſimilia, ac in Miſſa cum legi-
tur Evangelium, & dum Canon, ac alia
ſecreta peraguntur.

2. Cura ſit inſuper ſacriſtæ ne ali-
quis per Eccleſiam deambulet; nemini
item in Eccleſia alium alloqui licet, ſeu
alta voce orare. Quicumque ergo col-
loquentes, quacunquè diei hora, vel no-
ctis inventi fuerint, illo vel ſequenti die, in
pane, & aqua abſtineant. In reliquis ſu-
pradiſtis defectibus Prioris diſcretioni,
correctio, vel pænitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCI- PIENDIS.

CAPUT LIII.

*Mnes pervenientes hospites, tan-
quam Chriſtus ſuſcipiantur, quia
ipſe dicturus eſt. Hoſpes fui, &
ſuſcepisti me, & honor congruus omnibus ex-*

P

hi

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut adiscetur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitum, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Pe.

Pereg
exhibe
pitur,
honore
se sit,
tes, q
inque
diantu
bene in
lia adn
servia
minore
in oper
bus offi
quand
& ite
ranti.

H
officin
to plu
quo h

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, qui in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse tibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediantur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq. murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam susipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3 Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quàm factis eos ædifi-

ca.

care
plis c

5

varia
dome
manu

bat, h

præte

Psalm

adda

nem

jejun

6

direc

debet

7

locis

alia

obno

rec

care nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper infistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum: *Suscepimus Deus, &c.* Psalmum *Miserere* vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejundet.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, ære alieno gravatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

 Ullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine praecepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, presumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter praesumerit, disciplina regulari subjaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiae esse

esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunque rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Piores cuicumque Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleæmosynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleæmosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pæna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Piores subditorum

P 4 lit-

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiât.

4 Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt : subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referare præsumpserit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

Pater
tentis
tet, n
dicto
illius

7
aut p
super

DE

ampli
Hec
Nos ta
dimus
cam,
puran

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL
CALCEAMENTIS FRAT-
TRUM.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod supersuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcunq; est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunicae sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,

era.

gravi
vitiu
tur a
id est
chile,
bula,
tio.
retur
quod
Ita ei
digen
tium
retri

P
rum
cong
stor
sum
quili
Prior

gravissima disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visiten-

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæve desit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tann
dicab
protr
torum

7
so gri
dum,
bulo

8

tustur
tione

Capu

in ch

appar

juncti

9

verso

corum

10

vestis

panno

usque

malu

ceden

11

tannis, sed quando Prælatus opus esse judicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvie adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio se junctum gestare possunt Eremitæ.

9. Ejusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cujus vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzet-

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem : & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem,

13. Calapodia lignea testæ, quæ pro calceis, crepidivè succedunt, quoties opuserit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Stricte prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium ge-

nus

nus in
tes in
bus re
stituan
indulg
cas, no
liter Se
minat
catum
dulis,
pro m
usum
sæcula

15
duant
beat o
re sine
quatu
conve
sicuti

16
quæ sit
votion

17
esse o

nus induere, ſive geſtare audeant, volentes inſuper (juxta regulam) ut novis veſtibus receptis, illico vetera Diſpenſatori reſtituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas ſubuculas, duas tunicas, novam ſcilicet, & veterem, duo ſimiliter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec ſubtus tibialibus utantur, niſi pro maſſupio juxta noſtrum antiquum uſum, nec ante, vel in ſæmoralibus ad ſæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, ſed horum Tunica habeat os citra collum erectum, & Scapulare ſine Caputio ſupra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio ſicuti converſi cingantur, eorum pallium erit ſicuti converſorum, ſed brevius.

16. Qui oblatoꝝ habitus quovis quaſito colore, ac prætextu, nec cauſa devotionis concedi poſſit.

17. Peritum ergo in arte ſartoria eum eſſe oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admit-
tatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-
ve) in scindendis vestibus iusta seruetur
mensura, in dandis æqualitas, neminem
contristando: Quod si non fecerit per Prio-
rem, aut eo negligente, per Visitatores, cor-
ripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus
emendentur, & in debitam formam redu-
cantur. Neque vestibus novis induantur
Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius
benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

*Mensa Abbatis cum hospitibus, &
Peregrinis sit semper, quoties ta-
men minus sunt hospites, quos
vult de fratribus vocare, in ipsius
sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos
semper cum fratribus dimittendos procures
propter disciplinam.*

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores,
neque etiam Pater Major, propriam
Men-

Mensa
illis cu
portio
vata c
bet Sa
cum p
stant.
spitibu
torum
adven
hospes
gnis f
tio po
revere

DE

Abbas.
scientia
conferri

admit-
tuendis-
servetur
eminem
per Prio-
res, cor-
vestibus
m redu-
duantur
ore prius

TIS.

ibus, &
oties ta-
es, quos
in ipsius
aut duos
procures

Piores,
opriam
Men-

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum n. in illis, ac servantibus ciborum portio, solique sicut ceteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic jubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia suæ artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa

Q

ar-

arte, & denuo per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem presumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubredat avaritia malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui a
ta cu
Prior
DE

N
sunt.
sans,
ingre
sus fu
petiti
in Ce
tem si
& ma

A
tiis h

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meatetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humanivi respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreticos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Po-

nis n
mati
tiæ p
perio
Relig
joris
ac pu
mod
fos, M

4.
stave
gion
aut c
si tal
fessu
recep
Con
Reg
greg
rii r
Cap
nevè
tima
fore

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Superiorum: & quod non discedant ab eorū Religione ob malas satisfactiones; se majoris perfectionis desiderio, cautè tamen; ac prudenter procedendum, ita ut solummodo Capitulum Generale tales Professos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestaverit se fuisse Novitium alterius Religionis, aut aliquam gravem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis proficeatur, ejiciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, servata tamen forma sacri Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Congregationis supradicti Concilii 23. Januarii 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, Professionevè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimaciones, semper in libro actuum Capitularium Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Major, Prior, Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut eorum major pars, absentibus aliis, ita ut minoris partis absentia non præjudicet: In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater Major, eodem modo Prior, Novitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conventuali specialiter electi insimul conveniant, & coram eis Novitius constitutus, diligenter circa scientiam interrogetur (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam, non admittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quam Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem: si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsencia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si majorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

Q 4

9. Ita

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore. ac visitoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuantur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem de-

scen-

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad majorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutiniiis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

Q5

non

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atq; etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

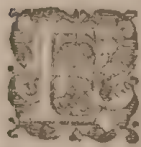
dicti Capituli Generalis. Et ſciendum quod quando pro Converſis proponuntur ſi major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, ſed ut prius, oblatis remanent.

17. In eorum inſuper ingreſſum publico mediante Inſtrumento Deo ſe offerent, Religionique gratis ſervire promittent, renunciantes eorum medio juramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere inſtrumentum, rejiciantur: At ſi aliqua in ingreſſu Religionis dederint ſive mobilia, ſive immobilia, ſive pecunias numeratas, in diſceſſu ſingula ſine fructibus reſtituantur. Si quis oblatus ſponte exierit, vel à Religione licentiaſtus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non poſſunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes ſe retinere, ſed omnia apud Cellerarium ad conſervationem deponantur, ut ſupra, & ſi bona ſtabilia poſſideat, non faciat fructus ſuos, donec in Religione vixerint, ſed intra primum annum de bonis, ac fructibus
ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

I Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. Ac-

2.
ad per
corum
confu
nition
citusq
nec no
mè hu
struat
cultur
rite se
venda
humil
devot
solitue
mode
quis o
nusqu
præci
3.
& Cel
tempo
anima
aliquo
Post e

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatem, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis caeremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atque sæpè aliquo exercitio spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis convoc-

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, penitentiisq; iunctis, necessaria monitione præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum. & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensium circulum, legatur ei hac regula per ordinem,

&

& dic
vis, si
potes,
ducatur
& ite
post se
gula,
huc st
tur ei
berati
cuncta
Congre
stituta
de Mo
go reg
tione,
piendu
promi

DEI PATRIS
Sancto
Deo se
qua pr
Sancto
Abbat
sua scr

ipſi de
tis, eas
sq; in-
emiffa,
Patris

Novi-
s diſci-
quales
is tem-
berem
um re-

abeat,
eniori-
officio
ſubro-
derint.

aſpera,
, & ſi
a perſe-
menſum
rdinem,
&

*& dicatur ei. Ecce lex, ſub qua militare
vis, ſi potes obſervare, ingredi, ſi verò non
potes, liber diſcede, ſi adhuc ſteterit, tunc
ducatur in ſupradictam Cellam Novitiorum,
& iterum probetur in omni patientia. Et
poſt ſex menſium circulum, relegatur ei Re-
gula, ut ſciat ad quid ingreditur, & ſi ad-
huc ſtat, poſt quatuor menſes iterum relega-
tur ei eadem Regula, etſi habita ſecum deli-
beratione promiſerit ſe omnia cuſtodire, &
cuncta imperata ſervare: tunc ſuſcipiatur in
Congregatione, ſciens ſe ſub lege Regulae con-
ſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi
de Monafterio, nec collum excutere de ſub ju-
go regulae, quam ſub tam moroſa delibera-
tione, licuit recuſare, aut ſuſcipere. Suſci-
piendus autem in oratorio coram omnibus
promittat de ſtabilitate ſua, & converſione
morum ſuorum, & obedientia coram Deo, &
Sanctis ejus, ut ſi aliquando aliter fecerit, à
Deo ſe damnandum ſciat, quem irridet. De
qua promiſſione ſua, faciat petitionẽ ad nomen
Sanctorum, quorum Reliquia ibi ſunt, &
Abbatis præſentis, quam petitionem manu
ſua ſcribat, aut certè ſi non ſcit litteras, al-
ter*

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professio-

ITEM

nem
sione
tur, sec
num
semet
præfer
sive fr
Quæ
ad præ
rum C
muni
quavis
posset
vel mi
nibus
forsan
nomin

omnib
corpor

nem admiferit, præmiſſa iterum confeſſione Generali ſaltem illius anni, profiteatur, ſecundum formam in fine conſtitutionum appoſita. Quam profeſſionem ipſemet Novitius manu propria ſubſcribat, præſentibus duobus teſtibus ſæcularibus, ſive fratribus, qui pariter ſe ſubſcribant. Quæ profeſſio intelligatur ſemper facta ad præſcriptum Sanctæ Regulæ ac noſtrarum Conſtitutionum ſub eadem vita comuni, ita ut nunquam ſic profeſſus ex quavis antiqua conſuetudine prætendere poſſet ſe liberum, ac immunem ab ulla, vel minima obſervantia his in conſtitutionibus expreſſa, qui uſus, ac conſuetudines forſan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Res, ſi quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ ſolemniſſime donatione conſeruat Monafterio, nihil ſibi reſervans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis poteſtatem ſe habiturum ſciat. *Mon.*

R

er-

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunque secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com-

com
sed ip
rebus

2
pro al
na cin
curre
profes
fuerit.

3.
sponer
casu q
in usu
mentis
de elec
vandu

4
conve
legata
usum
tantur

5.
missar
decret
de celo

commodati, nec eleemolynæ quidem, ſed ipſe Novitiuſ ante profeſſionem de rebus ſuis plene, ac libere diſponat.

2. Nec ab eo quiſquam pro ſe, vel pro aliis petere audeat quidquam ſub pænâ circularis diſciplinæ, quam etiam incurret, qui petere ſuggeſſerit, vel ante profeſſionem aliquid de ejus rebus diſpoſuerit.

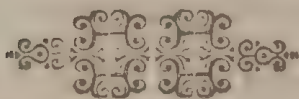
3. Attamen ſi ipſe de rebus ſuis, diſponere recuſaverit. aut certe voluerit eo caſu quæcunq; ex ejus ſpoliis remanent, in uſum Eccleſiæ convertantur, in ornamentiſ ſcilicet Altarium, ac ſacrarii; idem de eleemolyniſ in Eccleſia relictis obſervandum.

4. Quæ omnia ſi quiſ ad alium uſum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relictâ, non niſi in uſum à Benefactore ſtatutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem miſſarum perpetuam, obſervetur omninò decretum Sac. Congregationiſ Concilii de celebratione Miſſarum, ſuiſq; con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmoly-
nis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfi-
t.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE

DE

quan
petit
palla
bus
miti
se, nu
libet
buan
cere
elea
faci
rio
rint
tur
quan
expe

DE FILIIS NOBILIIUM , VEL
PAUPERUM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX.

I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori etate sit, pa-
rentes ejus faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub jurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
eleemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obsiruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &

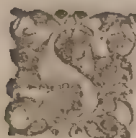
pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

 I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regule disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus

tenus aliqua præsumat. Sciens se disciplina Regulari subditum, & magis humilitatis exemplum omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regula, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunque gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utique cedere solent, reliquis omnibus præire.

4 Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE

DE

S Mon
loci, q
tate s
citer
tur, q
tionat
repres
dentes
minu.
stabil
lis vo
talita
superj
pore
ciari
tur ei

DE MONACHIS PEREGRINIS QUALITER SUSCIPIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluous, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria,

R 5

etiam

etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quàm ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximâ charitate excipiantur, ac tractentur, tùm quia Peregrini,

ni, t
duu
ip
mus

DI

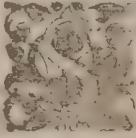

cave
præ
scien
ditu
Regu
gis, a
illum
steriu
dio C
vite
tamen
consti

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MONASTERII.

CAPUT LXII.

 Iquis Abbas sibi Prasbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat. qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caveat elationē, aut superbiam, nec quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis disciplina regulari subditum. Nec occasione Sacerdotii obliviscatur Regulae obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum verò illum semper attendat. quo ingressus est Monasterium, prater officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vite merito eum promovere voluerit, qui tamen Regulam à Decanis, vel Praposis constitutam, sibi servandam sciat. Quod

fi

si aliter præsumpserit , non ut Sacerdos , sed ut rebellis judicetur , & saepe admonitus , si non correxerit , etiam Episcopus adhibeatur in testimonium . Quod si nec se emendaverit , clarescentibus culpis , projiciatur de Monasterio , si tamen talis fuerit ejus contumacia , ut subdi , aut obedire regulæ nolit .

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio , solius Capituli Generalis , vel Dietæ est facultas ; præmissa diligenti , plenaque à Patribus visitatoribus informatione , an promovendus habeat requisita , qui Patres in actu visitationis , una cum loci Priore , exactè considerent num sufficienti scientia , sit instructus , tum mores scrutentur , ac præcipuè an in eo regnet humilitas .

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur , nisi post professionis quinquennium , licet in hoc , si idonea persona judicabitur , Capitulum Generale dispensare possit .

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dietæ promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fra-

7. Fratres Laici caveant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, ultra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisquæ Constitutionis sub jejuniis in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGREGATIONIS.

CAPUT LXIII.

 Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, injustè disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo orationem Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum standum, ut in omnibus omninò locis etas non disce-

*disce-
Samu-
caver-
ximur
degra-
ut con-
da die-
se nov-
cujus-
verò
neatur*

*C
soleat
cram
Cong-
res i-
torum
RIÆ d-
Coron-
que al-
antiqu-*

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, ceteris ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniores se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremitum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælatiis quocunque loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremita Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intra clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremita Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxta ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunque alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præ
hac
serva

omn
duat
sueve
cum
rum
Dom
riori
dictis

&
nemi
occu

appell
fratre
suos
na re

precedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Iuniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium pure appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur ^{per} ^{ter-}na reverentia. Abbas autem, quia vice ^s Chri

Christi agere videtur, Dominus, & Abbat vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior consedere, nisi ei precipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem praveniantes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem aetatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremitio habent sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

est, c
facian

2
latis,
clinan
per in
perto

3
Junio
à Re
bunt,
pitis,
tia,

4
tribus
voca
Pater
ter Re
citer

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare sufficit: Antiquioribus item sem-
per inferior sedens assurgat, & capite a-
perto aliquantulum humilietur.

3. Et generaliter non solum Novitii,
Junioresvè, sed omnes vicissim singulos
à Regula præscriptos mores observa-
bunt, uti sunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia signa civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandisque Pa-
tribus consuevit nostra Congregatio sic
vocare, Pater Major, Pater Præsident,
Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii simpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratres,
quæ simplicitas semper est ob-
servanda.

DE ORDINANDO ABBATE. CAPUT LXIV.

IN Abbatibus ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientie doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipsè, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem.

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis quam praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamus quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut jam diximus) & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hec ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non resugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratio-

ne,

ne, ipse cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientiis suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellarius, sextus Dispensator, septimus Infirmary, octavus Pistor, nonus Cellæ vinarie custos, decimus fructuum distributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi injunctam alacri

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacrae scripturae auctoritate, vel ex sequenti Dominicae Evangelio, vel ex Regulae Sanctae, Constitutione, doctrina desumpta praemittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8 Ac deinde specialiter, quae in sequenti hebdomada servanda, faciendae sunt, annuncient, veluti festa ex praepeto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum: si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectiorem, observantiarum, officiique mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quae accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quae ad regimen, & conservationem Domus,

S 5

atque

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressionem, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus verâ facie ad Superiorem prosternant; ac tamdiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentiis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremo , rarissimè , nisi extrema cogat necessitas , exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia , curent Priores , scripturas , contractus , Instrumenta , Bullas Apostolicas , & quæcunque ad rem faciunt habere , recuperare , & in quodam Archivio , seu arca benè clausa , & custodita servare , nec non & libellum conficiant , in quo contineantur summaria dictarum scripturarum , & Archivistæ custodiâ serventur.

20. Notent præterea , & secum habeant ea acta Capitularia , quæ ad locum suum , & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum , & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremis nostris , & alius libellus , in quo nomen , & loci Patriæ , dies ingressus , ac professionis ,
cu-

cujusque Erenuræ, præmisso nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expul-
 forum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ità ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ capta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
 li-

licen
 lisqu

bime
 tores

DI

S

sunt

qui e

mem

disse

xim

ab e

nam

Quo

quia

tur,

tion

qui

licentia scilicet Superiorum, Conventualisque Capituli consensus.

25. Non ommittant Priores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbia inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumptes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidiæ, rixæ, detractio-
 nes, amulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
 Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt auctores. Ideoq; nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
 agat cum reverentia, qua ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-

tūm

tūm
sollici

Q
 plicit
 Prior
 acta
 2.
 dit, p
 ad al
 nom
 quo
 ad q
 opor
 3.
 tione
 te ob
 men
 riens
 quio
 prim
 rior i

*zum Prælatus est ceteris, tantum eum oportet
sollicitè observare præcepta regula.*

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prout suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliquâ Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu
con-

cont
dem c

8.

perior
antiqu
Prior a

9.

pitulo
fante
est illi
di, ita
dere, s
aut de
eadem
riens f
Super
dire te
nomin
bo con
derat,
relinq

10.

toris M
rale ac
eligitu

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & caſtigetur.

8. Neminem in ſui locum poteſt Superior ſubſtituere, ſed eo Domo exeunte, antiquior profeſſione vicem gerat, niſi Prior aliter ordinaverit.

9. Non poteſt Superior durante Capitulo gravi, & urgente neceſſitate ceſſante, foras fratres mittere, & ſublata eſt illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, ſeu emere, aut permutare, alterare aut deſtruere, aut ſimilia facere poſſit, niſi eadem negotia Prior diſcedens, vel moriens fieri juſſerit, quamobrem ſicut ipſe Superior ſemper, & ubique ſuo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in ſcriptis, aut ſaltem verbo coram teſtibus omnia, quæ fieri deſiderat, aut ſunt neceſſaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatia S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, ſicut & reliqui Prælati eligitur, non obſtante hujusmodi electione

ne tam ipse Superior, quàm sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ subsit, eique perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælat-
 tus prædictæ Abatiæ debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum Superiore, & familia illic comorante visitare, corrigere, atque instruere. Nec non quæcunque ibidem necessaria, agendavè sunt, dis-
 ponere & ordinare, cujus dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tam-
 en poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres Majores, ac Visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pæna dicti Superioris proprio Priori relinquitur (uti Sancta regula jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater Major, & Visitatores, tam in actu Visitationis, quàm extra severe puniant, quod si accadat in discessu Prioris Montis

Co-

Co
Eren
riori

I

Qui
port
veni
mox
mar
dca
Die
ferr
get

H

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatix imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

D portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui ſciat accipere reſponſum, & reddere, cuius maturitas eum non ſinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes ſemper præſentem inveniant, à quo reſponſum accipiant, & mox, ut aliquis pulſaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias reſpondeat, aut benedicat, & cum omni manſuetudine timoris Diei, reddant reſponſum feſtinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius ſi indiget ſolatio, juniorem fratrem accipiat.

Conſtitutio.

I.

His, quæ de oſtiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi po-

T 3

teſt

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellenario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremito nemo introcat, sed admonitus in Domo Dei armatum intrare non licere, statim in ipso ingressu
arma

arm
stodi

5
næ,
cum
more

6
ment
intro
spitu
contr
ta no

versa
non
quia
Hanc
greg
ranti

arma deponat, quæ diligenter Janitor cuſtodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis conſuetudinem neſcientes, ut cum ſilentio procedant, & ab omni clamore, ſive ſtrepitu abſtineant.

6. Nunquam permittat oſtiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domeſtica, eorumque hoſpitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere deſiderant, quæ tamen iumenta non ſunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monaſterium autem (ſi poſſit fieri) ita debet conſtrui, ut omnia neceſſaria, id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monaſterium exerceantur, ut non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum ſe de ignorantia excuſet.

Constitutio.

I.

Attentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremus stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum
spect
linde
neat.

Ton
sitqu
quiri
atqu
cend
cura
mitt
tia,
rabit

dote
nova
co)
næ.
fos,
no, t
hanc
licen
Erem
lica c

rum distribuendo, & quæ ad panificium ſpectant, ut ſunt varia Inſtrumenta, atque linteamina, bene inſtructa, mundaque teneat.

4. Adſit & in ſingulis Eremitis noſtris Tonſtrina Tonſoris in loco remotiori, ſitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque inſtrumentis ad illam artem exercendam neceſſariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium ſuum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monaſtico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam converſos, quàm oblatos, ſervato eodem termino, toto capite radat, ſive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit ſine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, ſicut Apoſtolica conceſſione permiſſum eſt, omnes au-

tem, propter frequentem Sacra Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinencia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8 Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE

mem
tentes
deunt
tur op
bus p
quid
ditus
præsu
extrã
quia
sump
milite
sterii
(quan
cere.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Irigendi fratres in via omnium
fratrum, vel Abbatis orationi se
commendent, semper ad oratio-
nem ultimam operis Dei, com-
memoratio omnium absentium fiat. Rever-
tentes autem de via fratres ipso die, quo re-
deunt, per omnes horas Canonicas, dum exple-
tur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omni-
bus petant orationem propter excessus, ne
quid fortè subrepserit in via visus, & au-
ditus malæ rei, aut otiosi sermonis. Nec
presumat quisquam aliis referre quæcunq;
extrà Monasterium viderit, aut audierit,
quia plurima destructio est. Quod si præ-
sumpserit, vindictæ Regulari subiaceat: si-
militer, & qui presumpserit Claustra Mona-
sterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam
(quamvis parum) sine Abbatis iussione fa-
cere.

Con-

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quan- que in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunq̃ue, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejundet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblati: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunq̃; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est protecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egre-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinere tantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breviarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Ave Maria*.

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reversuri, & si non longè proficiſcuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum publica que hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

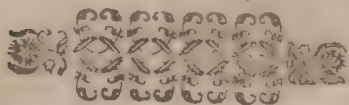
7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentioniam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideò tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultrà viaticum. jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contrà hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimentis offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq̃ Eremiticæ confor-
mantes.

SI

SI

omni
omni
pondu
qui su
gerat
contr
suam
durat
ex ch
diat.

N
soler
sever
repli

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

*I*cui fratri aliqua fortè gravia, aut impossibilia injunguntur, suscipiat quidem jubentis Imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praest patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior ità sibi expedire, & ex charitate confidens de adjutorio Dei, obediat.

Constitutio.

I.

Neminem latere putamus contrà Superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseverante in sententia Prælato) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deest Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitoribus in actu visita-

tio-

tionis
severe

QU
NON

S

rio, a
guini
libet
exind
poteft
rit, a

D

milib
plicat
ve ab

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summoperè præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis pro pinguitate iungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hac transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænā evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à panis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractionibus, insurgendo, injustum, durum, crudelemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & Deo permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad

3. Ad hoc, ut tale vitium in nobis non reperiatur, secundum culpæ qualitatem hujusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores severè puniantur, qui tùm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristæ sunt, per biennium careant voce activa, & passiva, Conversi per bimestre carcere mancipientur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale judicabit, causa committatur, ut non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

UT NON PRÆSUMAT
QUISQUAM PASSIM CÆDE-
RE VEL EXCOMMUNI-
CARE,

CAPUT LXX.

*Etetur in Monasterio omnis præ-
sumptionis occasio, ordinamus,
atque constituimus, ut nulli liceat
quemquam fratrum suorum ex-
commuicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
ram omnibus arguantur. Infantibus verò
usq; ad decimum quintum ætatis annum,
disciplina diligentia sit. & custodia adhibea-
tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
sura. & ratione; nam in fortiori ætate, qui
præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
batis, vel in ipsos Infantes sine discretionē
exarserit, disciplina regulari subiaceat,
quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
alteri ne feceris.*

Con-

E
riam
nem
Viste
Majo
trem
nem
Jejun
trium
tem
verò
sis
usus
lo,
quod
cutes
dem
tu

Constitutio.

I.

EXcommunicare actus est Jurisdictio-
nis, illique soli possunt, qui ordina-
riam, vel delegatam habent Jurisdictio-
nem, uti sunt Piores in propriis locis,
Visitatores in actu solum Visitationis, &
Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fra-
trem percusserit, ultra excommunicatio-
nem, quam incurrit, carcerali pœna, ac
Jejuniis, pane & aqua ad Superioris arbi-
trium puniantur, qui qualitatem, gravita-
temque percussione considerabit. Qui
verò maledicis, turpibusque, aut iniurio-
sis solummodo verbis in fratrem suum
usus fuerit, dicat suam culpam in Capitu-
lo, ac semel in pane, & aqua jejuset,
quodsi minas addiderit, ita ut se velle per-
cutere ostenderit, gravius puniatur. Tan-
dem omnes pacis quocunque modo per-
turbatores, statim graviter à Superio-
ribus corrigantur.

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

 *bedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se viros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.*
Con-

Q
cum
Præla
vos sp
erga
les eff
2
lato
ter se
aqua
omni
suum
trà pr
plecta
DE
D

parat

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Idè Eremitis erga suos Prælatos, obediens, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adsit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejundet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunque conspiraverit, ultra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vi-

U 4 tam

tam æternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore se invicem præveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tollerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil præponant, qui nos pariter perducant ad vitam æternam, Amen.

Constitutio.

i.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

bene
veste
geste
di eff
clusa
tate
DE
OB

nos d
ction
nant
rum
dinen
serm
Testa
man

3. In omnibus ſuis actibus modelli,
beneque compoſiti, paupertatis amatores,
veſtes potius riſarctas, quàm immundas
geſtent, & ſicut ipſi ſemper mundi, ac niti-
di eſſe debent, ita cellam perpolitam, ſe-
cluſa omni prorſus affectatione, curioſi-
tatevè, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

*Regulam hanc deſcripſimus, ut
eam observantes in Monasteriis
aliquatenus, vel honestatem mo-
rum, aut initium conversationis,
nos demonſtremus habere; ceterum ad perfe-
ctionem conversationis; qui pervenire feſti-
nant, ſunt doctrinæ Sanctorum Patrum, qua-
rum obſervatio perducit hominem ad celsitu-
dinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis
ſermo divinæ auctoritatis veteris, ac novi
Teſtamenti, non eſt rectiſſima norma vitæ hu-
manæ, aut quis liber Sanctorum Catholico-*

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perface, & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

Quemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

ta-

tamen
describit

anhelat
cumer
conter
nis fat
faciliu
ac præ
suorum
res, ac
virili i
autem
moda
assuec

ac pro
dient
tale o
uti ta
quanc
judica
Regu
pitula
Visita

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2 Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequantur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omni-modæ observantia, à qua nemo excluditur, affuescant.

3 Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pœnitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus iunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pœnitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

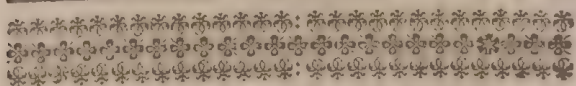
5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiunculas ante Completorii Lectio-

nem legenda statui-

tur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE-

SECUNDA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.

DE LOCO, ET TEMPORE
CELEBRANDI CAPITULUM
GENERALE.

CAPUT I.

I.

Congregatio, suis mediantibus
Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
Privilegio Celebrat, Zizanias,
(quæ fortè in agro Religionis
pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
messum crescere: statutum ergo est, ut sin-
gulis quoque bienniis Generale Capitu-
lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
do inferius dicendis,

Ce.

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuereve tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspeditione eligendi sunt, ut in Dieta non plus quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dieta autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa potest-

terit p
dè ce
spend
proce
valeb
trum
vebit
videb
re gra
tionib

3
iidem
præf
impre
pria,
solem
QU
NI

A
assist

terit providere, à Visitatoribus aut aliundè cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit , ac subrogare valebit. Necessarias , sibiq̃ue visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit , omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium , progressus , finisq̃e Dietæ iidemmet erunt , qui Capitulo Generali præscribuntur , iis pariter , quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq̃ue generali propria , exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitate.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire , & assistere debent, scilicet, P. Major, Visitato-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Maggiore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta,
quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quàm recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis, quibus sumus, statum, necessitatemq; continetis per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrant. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quindenaria ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur, si autem omnes dicta die non adfuerint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præfentes sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, invalida, sed legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CAPITULUM.

CAPUT III.

1.

Utitata à majoribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, ut scilicet sabbatho præcedente Dominicam, unus ex congregatis Prælati, cui injunxerit Major, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria peracta, parvula campanula Capituli inchoandi signum spatio unius Miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties

X 2

signum

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentes inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deindè Kyrie eleison , Pater noster. Et ne nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine, &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. & Post partum virgo inviolata, &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium, & Oratio : Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, inter-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedenti-
bus, & in silentio attentè audientibus
P. Major suam orationem habebit oratiunculam,
quæ tota ad bonum successum, ac felicem
exitum Generalis Capituli & Communio-
nem, tendere debet, exhortando omnes ad
confessionem ad eundem finem crastina die
faciendam in missa Conventuali. Ordina-
bit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti
mane, omnes cum devotione, & fervore
rem sacram facere debeant, cum oratione
Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac
jugi cunctorum oratione ad prædictum
finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis
successus Generalis Capituli fieri debent.
Dominica verò die P. Major, solemniter
majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit,
in qua omnes fratres, ac etiam vocales
illos, qui fortè celebrare nequiverint,
communicabit.

X 3

DE

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorē partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officio, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quiq; majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præcedatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsiciens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis insimul agere, tractare, de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet,

di-

diverben
Pæniten

DE P
NUN

Ipsa d
ordis
gnum,
panulæ
congre
calis or
nibus.

2.

neat, u
turam
Patres
ctuum
genus
in mar
se pro

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos
Pœnitentiales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RE-
NUNCIATIONE, PATRUMQUE
VOCALIU ABSOLU-
TIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita
ordinaria oratione, detur Capituli si-
gnum, & omnes Prælati ad sonum cam-
panulæ in Definitorium conveniant, ubi
congregati, primum fiat similis diei vo-
calis oratio, cum suis Versibus & Oratio-
nibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos mo-
neat, ut solito more unusquisque præla-
turam deponat, qui omnes illicò (præter
Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum,
genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ
in manum Majoris renuciantes, in terram
se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliiores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispense, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor Deo alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiâ, &c. postea absolvat, dicens Ego N quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum
tum pos
gitimas
tamen il
irregular
concern
pitulo fa
ri, ac pro
vocales.

4. C
culpam
quam
nomine
injuncta
solutum
Visitato
sui officio

5.
devenia
rabunt,
judicab
infrascr
Ego
liores,
cundum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factô ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciet, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infrascriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientiæ dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores, duo scilicet pro unaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de aliis Nationibus dictum est, ita ut in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, unus solummodo eligatur, & sint septem, quod si unus tantum capax fuerit, pos-

possit in
cooptat
bera.
bere po
tas, aut
nitorem
telligatu
emisit.

3.

nantur,
bus, seq
dum pr
suffragi
notatis.

4.

pletis
favorab
sex, vel
omnes
At si p
octo re
tot Dif
decrun
Et fuer

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis expendantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitationes per ipsos conscriptas benè c'ausas, sigillisquæ unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8.
egressis
creta d
tem el
quique
Congre
potesta

DE S
P

R E
storur
te Cap
Imprin
qui sta
giorur
tionem
men u
Notar
munu
quæcu

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis : Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ , VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

REbus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scribe Capituli, qui statim electus. juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinita quæ fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinate quæ; describere, ea quæ; post conclusionem Capituli, presentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, retinenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondet. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæ quæ directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

si

sitator
clave
ratione

4.

libros,
locoru
admini
per mo
accept
tanden
cinium
bus D
eligatu
examin

5.

sum fi
vel alio
portu

6.

Conve
nium
que cu
ferre e
sidera
stant

notantur, quas omnes sub
clave custodire, & in fine Capituli de illis
rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui
libros, ac rationes eorum omnium, qui
locorum, seu alias bonorum Religionis
administrationem gesserunt, diligenter
per modum computi examinent, data &
accepta ponderent, defectus notent, &
tandem ex his in scriptis redactum ratio-
cinium cum plena facti relatione, Patri-
bus Diffinitoribus tradant. Alius item
eligatur, qui Computistarum computa
examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis vi-
sum fuerit correctione, præmonitione,
vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres op-
portune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui
Conversus, prudens, ac Idoneus esse om-
nium iudicio censeatur; oportet nam-
que cum audire, fideliterque audita re-
ferre eorum, qui vel ingredi ad Patres de-
siderant, vel Patrum responsa foras expe-
ctant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis interserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumque descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac

Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE

DE
IN M

PA
be
fia, dic
conve
separa
legitim
cram
in Cho
fidens
cti cel
to pro
bus cu
aem h
busce
2
Ostian
confe

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTANDIS.

CAPUT VIII.

I.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præficiens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto le-

creto Pater noster. P. Præsidentem dicat: Et ne nos inducas, &c. *Ps.* Emitte Spiritum tuum, &c. *Ps.* Domine exaudi, &c. *Ps.* Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scriba tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrô Epistolæ, nomen Eremitæ, in quo scribunt, addunt, apponere v.g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scriba eam aperiat. si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine

visitationem legant, sedulo invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitentia injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitentia eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerascantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidens rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodcumque materiæ graves, difficilesque pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla prorsus declaratione, habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurius opinioni faciliè consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14 Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sic

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionève depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata multum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, eique specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenierit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19.
Patres
nes, vel
tulo re
finem d
num re

20.
Clerici
fidelite
gerant.

DE
MAJ

H
bet, m
Missa d
ratione
Benedi
interve
fortè il

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvì, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS
MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ-
LATORUM.

CAPUT IX.

I.

HIs igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocem habebunt, passivam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsiciens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in Scrut
Jamque
papi race
magnitu
una dict
men illi
nominat
da, desc
no in M
Prælatur
benè co
quidpia
Pixidem
mittant

5. S
Diffinit
sibi assi
lention
& Præl
mi men
rium re
sunt no
& N. no
tium,
schedul
mensa

Capitu. in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent:
ffinito. Jamque præparatis in sufficienti numero
bi reci. papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac
ac Do. magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in
m Præ. una dictarum schedularum, secretè no-
stitutio. men illius Patris, quem proponere, de-
onibus, nominareque voluerit, in electione facien-
enti, ac da, describat in formam. Ego N. nomi-
um sua. no in Majorem N. exprimendo nomen
Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque
benè complicatus, ita ut nullo modo
n Capi. quidpiam appareat, dignoscivè possit, in
ffinito. Pixidem Scrutatorum propria manu di-
n verò, mittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è
uorum Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc
non di. sibi assignatum, se conferant, ubi sub si-
oenda: lentio nomina eorum, qui nominati sunt,
stea se. & Prælaturæ currentis in modum brevissi-
genera- mi memorialis scribant atq; in Diffinito-
m gra- rium revertentes, sic Patribus deferant,
bus, P. sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N.,
æ illis & N. nomina tamen, ac numerum eligen-
deliter tium, omninò reticentes, relinquentes
s, quæ schedulam, seu memoriale hujusmodi in
in menia Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis,

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium : ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit : at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denovo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Uno-

9. dens, f
denovo
N. nom
trum D
Patrem
tionis,
eorum
electus
eliget.
omitta
ipsa ele
laresqu
PP. Dis
ad eor
cognos
COR

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac

Con-

Congre-
tunc en-
casus qu-
do in
P. Major-
tore.

7. Ma-
quadrien-
Procurator

8.

fungatu-
bens vo-

quod se-
a quac-

minor
numere-

aliud C-
verò du-

tulo ge-
annum

9.

habebit
Vienne

natione

Congregatione, necessitatis calu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, calusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcunq; officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremo: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominii Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE

DE
MA

P
nare,
fitas,
sed pr
sinequ
ad lo
qui ib
indisc
rum n
multa
quida
aves v
lare c
suader
2.
negot
stolas
non n

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

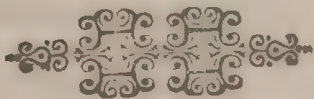
1.

Post Prælatorum electiones, con-
sequens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq;
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, neminiq[ue] gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPITULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentie P. Majoris & Visitorum, qui eum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dietam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nolumunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reservent, quo ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præsidens brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremiticæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejundet, &

septem psalmos penitenciales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pecuniis Prioribus restituantur unjcuque scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, scilicet Patrie Praesidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quam pro recessu viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatuura restant, congregentur crumenæ illorum locorum, pro quibus novæ Prælatuura constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si

si sup
superfl

DE
TR

INfr
bus,
consti
Eremit
aucto
Gener
ceptis
per ali
dem C
2.

rum (u
potest
quo c
neque
re, po
ticular
ac sub

si superabundet, eidem Eremito restituatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunque necessarium judicaverit, sicuti minuire, ac remittere pœnitentias intra annum à Prælati, aut constitutio ibas taxatis (si humiliter pœnitentes petant) prout ad salutem animarum expedire judicaverit: & idem in actu Visitationis, & non aliis temporibus, Visitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes, bonique mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exacte observentur, quod etiam Priores in eorum residentiis, præstabunt, alias eorum conscientia graventur.

4. Pater Major cum Visitoribus omni loco, ac tempore quocunque, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè possunt, ac loca, personasvè, ubi, ac quandocunque voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile personis, locique futurum judicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si

5. Si
convi
præcep
aut or
Gener
depon
ruptor
tur, ut
num, a
cui ips
bis, a
assigna
corrig
si Pat
prorsu

6.
novi M
vè cau
latos
ad dep
eè eod
Capit
dant,
Visita

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovè; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̃ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major deerit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

5. Si

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt & sic quinque; simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunque momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunque Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utique poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atque etiam Visitatores, declarabit (sed isti solum in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumque declar-

clarat
si ablu
judicio

9.
actus C
Major
toribu
bus et
gotia

10
sante
totam
Et qui
sitatio
bilitas
Dieta
provi
etiam
Visita
senfer
appel

I
& co
Erem
ipso

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis judicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ, ac Germaniæ, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitoribus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitoribus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

cto.

Autoritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile evenierit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiat, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem lo-

cum

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habebit auctoritatem, quam P. Major, aliisque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum stylum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælatiis, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitandum proficiantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existentes, ideò imposterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter facien-

ciendum iudicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitatorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocatae fuerint: ac iidem et Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitatorum, electi, non illuc accedant, neque suavitantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE

DE

SI
cu
institu
quàm
jori e
ad C
Nova
do o
essent
2
Capit
dito,
in qu
neque
Mult
confi
Regi
co in
leant
merio

DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

I.

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quàm recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto conveniant, adaptativè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequaquam

quam autem ad septentrionem. Sylva habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiā devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæc omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariæ non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Distinctores cum Patribus Vocalibus præcipiunt ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capit.

tu.

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alterata omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIOS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam Dei, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speoque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter

rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *ψ.* Salvum fac servum tuum Domine. *ψ.* Ostende ei Domine misericordiam tuam. *ψ.* Esto ei Domine Turris fortitudinis. *ψ.* Nihil proficiat inimicus in eo. *ψ.* Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *ψ.* Domine exaudi orationem meam. *ψ.* Dominus vobiscum, cum suis Responsoriis à Choro faciendis.

A 2 3

Qui.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo / **D**eus indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ distributionis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum, &c.

Deus, qui per coæternum Filium tuum cuncta creâsti, quique mundum peccatis inveteratum, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum
ho-

conversus
DEUS in-
tua di-
ne filius
mira di-
s, tuæ di-
ter ope-
am, ut
od habi-
ermiticæ
accipit,
erius ex-
ncti Spi-
um, &c.
n tuum
peccatis
cerdos,
nem di-
tus, &c.
Po-
dicens:
minem
omnia
duendo
novum
ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes: Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo: Asperges me, &c.

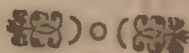
Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certè alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo: Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè asser-
ventur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.
CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis Novitii, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque Generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conventualem Superior, & ante offertorium, converso Celebrante ad fratres, Novitius jam presentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quàm & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extiterint.

FOR-

FO

E^{Go}
in

Camald

conversi

tem, & c

Patris N

nis dicta

omnibu

quorum

tur, ac

Congre

Anno

tens, Al

signet qu

nesciat,

duo Tel

libellum

Sacrista

diat.

Pro

lud reve

junctis,

tres me

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
in hac Congregatione Eremitarum
Camaldulensium, morumque meorum
conversionem, & obedientiam, paupertatem,
& castitatem, secundum Regulam S.
Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
dictæ Congregationis, Altissimo DEO,
omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
ac legitimis Superioribus ejusdem
Congregationis Die Mense &
Anno Quam ut supra lectam profitemens,
Altari imponat in cornu Epistolæ,
signetque eam propria manu, & si scribere
nesciat, signet in medio signo Crucis, quâ
duo Testes subscribant, Deferens dictum
libellum super Altare, quem depositum
Sacrista, Sacrario reponat, atque custodiat.

Professus Altari deosculato, ante illud
revertatur, ubi genu flexus, manibusque
junctis, voce aliquanto alta dicat. Patres
mei orate pro me. Et tunc Sacer-

Aa 5 dos

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine Deus bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo cum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,

ELIOT

tum S
notter,
servum
miseric
mine T
ficiat i
mine a
exaudi
vobisc
ciendis
scilicet
ut in o

2.

intona
uterque
interp
profes
trum
perpo
stent
des d
ris ac
rens
muno
DEUM

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne Deus, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cujus caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum

dic

dicat, ſurge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Chriſtus, levato opertorio nigro, ſurget profeſſus, ac coram Alteri ſe collocabit, ſuper primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promiſſorum obſervantiam, & fervidam uſque in finem perfeverantiam. Tandem, ut cognoscat ſe per emissionem profeſſionis eſſe effectum membrum Congregationis, ipſum Sacerdos oſculetur oſculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quàm alii profeſſi faciant ſecundum gradum, ac eorum profeſſionem, deprecantes à Domino perfeverantiam his verbis. Dominus cuſtodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & uſque in ſæculum, illo reſpondente. Orate pro me, His completis, Profeſſus ad ſuum locum pergat, & Sacerdos completa miſſa reverteratur in Sacrarium.

Forma profeſſionis, & ſecunda Conſtit. Partis

F I N I S.

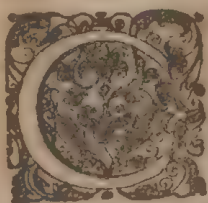
CLE-

CL

Confi
moper
expon
eorum
excon
terdi
cenſur
quavi
quom
ctum
dum,
tas fo
rum
porre
dinal
Conſ
Apoſ

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem expositio subjungebat, præfati exponentes Constitutiones hujusmodi, quæ firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ

Confirmationis robore communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adicimus, ac omnes, & singulos Juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cantarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Ereporum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolicæ
statuti
quoque
contra
concel
Quibu
tenore
cienter
illis a
præmi
xat, s
ceteri
Volu
tium
pressi
script
digni
sus fi
quæ
rent
ma a
Pisca
bris,

siolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permansuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
xat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunque;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

I. G. Slusius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ
quod in
liam, &
mitoria
quam e
indultis
sede Ap
jusmod
mi, & S
gaudere
aliis ex
brevis li
Paulus
concessi
cum Cr
santi Ex
Eremita
cesserat
diversæ
sticæ, &
næ, indi
Paulo, &
fatis Par
personis
diruta, &

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti huiusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis huiusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massarii Exin. Dioecesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo edificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut assererat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pasculupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinæ, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ dioecesi. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus prætatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfer-

fertur,
comora
ceperat
Eremita
loca hu
S. Rom
ctores, t
& Erem
res, per
dam, &
Paulo,
conden
la ejus
Rector
pro ejus
augmen
corum
neralia
servant
nes, &
tempor
mutano
gulæ S.
dicto tu
præfata

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam crexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Piores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quæcunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremi Camaldulensi quantocius præfatæ Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremi, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

vo-

vois
S. BE
brandi
tâm in
bus, gu
nestè,
cerner
Præsid
lis Co
lis præ
dicta c
hujus
nitus
ratam
eligen
ac ill
facult
fati E
modi
proce
ria, &
neban
sum fi
sent, &
decess

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsidents & Definitores Capituli Generalis Congregationis S. Eremitæ, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, ac illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodq; præfati Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

huiusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seiplos Annis singulis eligendi; qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successive cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis, cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clementis prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter supplica-

cato,
& conc
tatem
erigere
frascript
ri robu
alias in
de be
Præfate
per qu
florere
benepl
sue cu
rem, V
Eremit
Apost
eos, &
munic
aliisq
panis,
sione,
bet in
scripto
solven
modi

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis,
& concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infrascriptis pro illorum subsistentia firmiter robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, auctoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

&

& in eis
Rector
pro ejus
augmen
in coru
omnia,
tes per
rent, fa
non sep
cession
quomo
nes, &
Sotietat
ac omni
gratias
vel per
vivæ vo
bet con
dictâ ap
ac rob
bere de
tâm ju
san in
potiori
Prioru

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfatæ Societatis, illas & illa Quinque
 Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visi-
 tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
 erectæ Societatis pro tempore existentibus,
 de novo perpetuo concessit, & assignavit.
 Quoddæque omnes, & singuli dictæ
 Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
 dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
 sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
 tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
 pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
 cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
 nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
 ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
 tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
 observantiam, indemnitate, & circa di-
 vini officii, & Missarum directionem, &
 ordinationem, ac ceremonias, absque
 ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
 variatione, interpretatione, vel declara-
 tione quoquomodo concernere possent,
 instituendi, ordinandi, interpretandi, de-
 clarandi, & alia de novo faciendi: & sic in-
 stituta, ordinata, interpretata, declarata,
 & de novo facta, in toto, vel in parte,
 pro-

prout
 geret, te
 commu
 qualitat
 bam de
 concessi
 cietate
 res Ere
 res, serv
 tis, tun
 ipsius M
 & alia
 immob
 ra, ad
 bet pro
 rum ei
 quando
 vel ince
 vel ad
 cunque
 non Nu
 vis Off
 triarch
 porum
 ticæ pr

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbaram deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, nec non Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Aposto-

stolica auctoritate, ac aliorum quorumcunque Judicium ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datiis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis, uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

quorum
, & non
, & po-
toritate,
o, visita-
tione : Ita
etiam so-
personas,
& loca,
s degen-
contra
cunque,
tur deli-
commu-
icti, aut
eciali se-
odolibet
promul-

singulis
Gabellis,
subsidiis
ariis, &
hianis,
uni-

universitatibus, Monasteriis, fabricis, &
aliis quibusvis personis, quacunque au-
toritate, & ex quavis causâ, & considera-
tione, etiam pro expeditione contra Infi-
deles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apo-
stolorum de urbe, aut aliis imminentibus
necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate
ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, &
imponendis, sub quacunque verborum vi,
& forma etiam sub excommunicationis
latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta
censerentur, nisi de indulto, & societate
hujusmodi specialis, & expressa mentio in
litteris Apostolicis fieret : Et tunc non ve-
ram Decimam, sed mediam auri unciam
Cameræ Apostolicæ solvendo, pro omni-
bus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, &
personis, liberationem consequerentur ;
prorsus exemit, & totaliter liberavit : eaq;
omnia, & eorum quodlibet in jus, & pro-
prietatem Beati Petri, & sedis prædictæ,
ac sub eorum, & dictæ sedis protectione
suscepit. Et si legati, & subdelegati or-
dinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra
exemptionem, & liberationem hujusmo-
di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episcopo, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extra tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Alt
oleo san
cramento
Capituli
rusalē, &
habitand
ab Infidel
cultatē c
servation
mulieres
cti Hiero
Dioc. tu
delicet p
terminos
ipsi statu
dies in q
dolibet s
derent,
men ipso

(e) Poss
& ibi habi
Infidelibus

(d) Non
cationis la
diebus sta

bus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Jerusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & facultatē concessit. (d) Et insuper pro conservatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Paskilupo Eugubini. Dioec. tunc presentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos tantum dies quos ipsi statuerent, dummodo non ultra tres dies in quolibet Anno accedere quomodolibet sub excommunicationis pena auderent, vel præsumerent, Cellularum tamen ipsorum ingressu semper prohibito reman-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare, & ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pena excommunicationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi diebus statutis.

manente, inhibuit. (e) Demum pro com-
moditate, & utilitate, Eremitiorum, &
locorum hujusmodi tunc præsentium, &
futurorum, de licentia eorum Capituli
Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet
eorum, ac pro tempore existentibus
quæcunque immobilia ad eos, eorumque
ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hu-
jusmodi pro tempore spectantia, & per-
tinentia in emphiteosim perpetuam, vel
ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive
censu, quibusvis personis in evidentem
ecclesiarum, Monasteriorum, & regula-
rium locorum hujusmodi utilitatem con-
cedere, illaque pro aliis immobilibus uti-
lioribus permutare, seu vendere, & aliena-
re, & precium inde proveniens, in aliis im-
mobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremito-
riis, & regularibus locis utilioribus, ac
aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ
memoriæ Pauli Papæ II. similiter præde-
cessoris nostri de rebus ecclesiasticis non
alienandis editarum: Ita quod Priores, qui

(e) Possunt bona Immobilia in emphiteosim per-
petuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore
Judices, ac
modi in e
aliàs dand
da, & alien
specificare
re, & cæte
tis, prout e
ejusdem lo
re valent
feudalia, a
sastica eid
quàm cau
codicillo, c
possent. In
onera; ad
jusmodi o
tenebatur
donator, f
omnino te
numerus
num eaden
cietas, no
annos, pro
minatione

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
& cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imposeret;
omnino tenerentur: etiam si ad certum
numerum generationum aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent : & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolverentur , & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusina, Tuderina, & Fancsis diocesis ecclesiarum eadem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochiam accommodo alias Ecclesias, quibus curæ Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali quæ parochianis hujusmodi accommodaretur foret, etiam de consensu illius Rectoris cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, & illas jurisdictioni ordinarii loci subicerent ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

recipere,
non loca
recepta
ecclesiis,
Iulis, &
seu consue
venientia
cere, & c
ctorum,
usum con
cunq; reli
propagand
giosos qu
tium ord
Monaster
tanquam
& sub So
mo famu
rum lice
absque a
culo reci

(f) Facultas, &c.

(g) Religio
Eremitican
obtencta lic

ona præcipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in ea-

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem concolare, petita, licet non obtentâ licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Po-
siremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præminentibus, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunque essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
 pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probat
 ac dege
 Superio
 Particul
 missi, O
 tores, B
 rumque
 cunque
 tim exp
 decessor
 pressis, c
 libet ipse
 vivæ vo
 libet co
 spiritual
 in com
 quomo
 gaudeb
 possent,
 ulla dif
 particul
 petiri, &
 & valen
 novo co
 locum

probatīs regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commiſſi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunque bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædeceſſor haberi voluit pro ſufficienter expreſſis, conjunctim, vel diviſim, eis, & cuilibet ipſorum in genere, vel in ſpecie, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet conceſſis, seu concedendis, tam in ſpiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, ſeu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, ſeu uti, potiri, & gaudere poſſent, quomodolibet in futurum abſq; ulla differentia, tam in communi, quàm particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo conceſſit pariter, & indulſit, & in eis locum habere voluit; ac ſi eiſdem omnia,

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indulgarum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusque Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremiticorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremiticorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediate con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
tæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunque sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunque lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem ,
 limitationem , & suspensionem hujus-
 modi repositæ , restitutæ , & reinte-
 gratæ , ac si opus foret de novo concessæ
 essent , & esse censerentur : Et quoties-
 cunque per aliquem , aut plures actus ,
 contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam
 cujuscunque dignitatis , status , gradus ,
 & conditionis foret , ex negligentia , vel
 ignorantia illorum , quibus ea concede-
 bantur , aut aliquavis causa scienter , vel
 ignoranter attemptari , vel attemptata
 observari contingeret , nullum tamen
 propterea exemptionibus , immunitati-
 bus , libertatibus , gratiis , indultis , & pri-
 vilegiis hujusmodi præjudicium generare-
 tur ; sed ea omnia , & singula in suo robo-
 re , & firmitate permanerent , easdem lit-
 teras , absque aliorum instrumentorum ,
 litterarum prædictarum productione , &
 ostensione ad probandum plenè omnia ,
 & singula superius enarrata , & specificata
 in judicio , & extra ubique sufficere , nec
 ad id probationis alterius adminiculum
 requiri. Et si forte contingeret aliquod
 du-

dubiu
 præde
 suis su
 modi
 emerg
 jurispe
 cietati
 partici
 interp
 Judge
 delega
 Audit
 Cardi
 ri deb
 quacu
 di facu
 que ,
 tempt
 luit , &
 triarch
 batibu
 consti
 tropo
 siarun
 triarch

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiarum, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras de super conficiendas hujusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; soleniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an-
num

cariis, &
mandatis,
orum per
per con-
e forent,
iter pub.
tribus, ac
acis de-
re eosdē
bus præ-
permit-
er quos.
molesta.
Contra-
censuras
is reme-
mpesci,
servatis
psas ite-
o etiam
ii secu-
lis, ac
luerat,
ica aliis
am an-
num

num valorem secundum communem
extimationem, tam beneficii unendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
morix Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes: Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Judices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent, contra quoscunq̃ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
 Constitutionibus, & ordinationibus, ac
 prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
 rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
 tonio, Ordinis Sancti Augustini Vien-
 Diac & religiosorum locorum, ac ordi-
 num quorumcunque etiam Calmaldulen-
 huiusmodi, & aliorum etiam Mendican-
 tium, & non mendicantium statutis, &
 consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
 vebatur; ut mulieres ad dictum Eremiti-
 torium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
 excommunicationis latæ sententiæ pæna
 nunquam accederent, juramento, confir-
 matione Apostolica, vel quavis firmitate
 alia roborato, privilegiis quoque, & in-
 dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen-
 aliisque Ordinibus Mendicantium, &
 non mendicantium, & Militiarum Eccle-
 siis, Monasteriis, & Sancti Antonii huius-
 modi, necnon Universitatibus, Congrega-
 tionibus, Societatibus, Communitatibus,
 Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
 per eundem Clementem prædecessorem,
 & sedem prædictam, sub quibusvis verbo-

rum

rum fo-
 riarum
 & insoli-
 caveri d-
 tres, seu
 tium or-
 strictio-
 Priors
 cietatu
 licentia
 obtent
 recipie
 nis sen-
 alio m-
 seu Pra
 recipie
 Aposto
 centia
 conce
 & dete
 ac hui
 menti
 pro é
 lis, ce
 cifica

rum formis, & clausulis etiam derogato-
riarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transierint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtenta, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
qua-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, ceterisque contrariis quibuscunq̃. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessionem, assignationem, exemptionem, liberationem, susceptionem, inhibitionem, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomodo libet hæsitari, ipsiq̃ Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrentur effectui, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio
inhibi
tum,
derog
modi
bris, su
illis ip
sub ej
ut sup
fentes
lution
appro
tionem
exem
nem,
tum,
tis, p
ciant
minio
versis
nostr
scopi
perfo
tutis

vel aliqua
et, dictus
nium te.
onum, ac
tur, pro
robore
aucto.
ressè de
quibus.
one, ere.
ne, con-
cessione,
ratione,
o, ordi-
mandato,
tis, pro
s præde-
a litteræ
omodo-
tatores,
um fru-
similiter
quod ab-
robatio,
o, assig-
natio

natio, exemptio, liberatio, susceptio,
inhibitio, statutum, ordinatio, indul-
tum, voluntas, mandatum, decretum, &
derogatio Clementis prædecessoris huius-
modi perinde à Die Tertio Nono Septem-
bris, suum sortiantur effectum, ac si super
illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ
sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, pro-
ut superius enarratur. Quodque præ-
sentes litteræ ad probandum plenè abso-
lutionem, erectionem, institutionem,
approbationem, confirmationem, supple-
tionem, concessionem, assignationem,
exemptionem, liberationem, susceptio-
nem, inhibitionem, statutum, ordinatio-
nem indultum, voluntatem, manda-
tum, decretum, & derogationem Clemen-
tis, prædecessoris huiusmodi ubique suffi-
ciant, nec ad id probationis alterius ad-
miniculum requiratur. Quo circa uni-
versis, & singulis venerabilibus fratribus
nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Epi-
scopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis
personis in dignitate Ecclesiastica consti-
tutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentes litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu aliqujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentes litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentes litteræ concernunt , illis pacifice gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis su-

per

per his
suras , &
aggrav
fuerit ,
luntato
decessio
omnib
comm
indult
excom
Apost
pressan
to huj
omnin
nostræ
infring
traire.
præsun
tentis
Apost
Datum
carnat
gentesi
Novem
Primo

per his habendis servatis processibus, cen-
suras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus
aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachii secularis, juxta vo-
luntatem, & concessionem Clementis præ-
decessoris hujusmodi. Non obstantibus
omnibus supradictis; Aut si aliquibus,
communitè, vel divisim, adicta sit sede
indultum, quod interdicti suspendi, vel
excommunicari non possint per litteras
Apostolicas, non facientes plenam, & ex-
pressam, ac de verbo ad verbum de indul-
to hujusmodi mentionem. Nulli ergo
omnino hominum liceat hanc paginam
nostre voluntatis, decreti, & mandati
infringere, vel ei ausu temerario con-
trahere. Si quis autem hoc attemptare
præsumperit, Indignationem Omnipoten-
tis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum ejus se noverit incursum.
Datum Romæ apud S. Petrum. Anno In-
carnationis Dominicæ Millesimo quin-
gentesimo trigésimo quarto, Tertio Non.
Novembris. Pontificatus nostri Anno
Primo.

*Confirmatio Indultorum , seu
Privilegiorum , ac Indulgentia-
rum ; necnon Statuti , sive Decreti Capitu-
li Generalis , ac extensio Constitutionis fel-
rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambi-
tiosam ad Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ.*

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

IX injuncto Nobis divini-
nitus, meritis licet impa-
ribus , Apostolicæ servi-
tutis officio , ad ea liben-
ter intendimus , per quæ
felici Congregationum quarumlibet, præ-
sertim Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ successui, & Religioso-
rum in ea Altissimi famulantium quieti,
spiritualique consolationi providetur, ac
ut Privilegia, Indulta , & Indulgentiæ per
Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

, seu
gentia-
i Capitu-
ionis fel.
it Ambi-
lenfes

APA

ORIAM.

s divini-
et impa-
ca servi-
ca liben-
per qua
bet, præ-
ulensium
eligioso-
n quieti,
detur, ac
ntiæ per
res No-
stros

stros eis concessa, eò firmitus illibata per-
sistant, quo sæpius fuerunt Apostolica au-
thoritate munita Nostræ confirmationis
robur, prout in Domino conspiciamus, sa-
lubriter expedire : Cum sicut accepimus
Camaldulensis Ordo in summa puritatis,
& devotionis perfectione, cum bonæ fa-
mæ, & virtutum odore ad ædificationem
militantis Ecclesiæ, cooperante Domino,
per longam annorum seriem, ac exem-
plari Religiosorum suorum vita, & san-
ctimonia semper floruerit, & floreat, ni-
hilominus, postquam fel. rec. Urbanus
Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum
Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ
Aretinæ, ac Congregationem Montis Co-
ronæ Ordinis Camaldulensis Perusina, seu
nullius Diocesis, earumq; respectivè Ere-
mos Monasteria, membra, & alia regula-
ria loca ab eis quomodolibet dependen-
tia, invicem perpetuò univerat, incorpo-
raverat, ac in unam solummodo Congre-
gationem Eremitarum Camaldulensium
nuncupandam erexerat, & instituerat, ita
ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Civitatem sita , unà cum omnibus aliis Eremis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Dominii Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus varialites , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhibere potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur ,

ante

ante
tam
corpo
sis Het
dictæ
earum
rum E
ut pra
fore u
sive in
malde
fertur
annex
Mont
deces
tam,
lavim
omni
dicta
form
nes re
prou
sub I
1667
plen

ante illarum unionem, ut præfertur, factam : propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædeceſſore Noſtro, ſuper translatione Eremitarum, de una Provincia, ſive Natione ad alteram Provinciam, ſeu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædeceſſore præſcriptam, revocavimus, caſſavimus, ac ſimiliter annullavimus, prout in aliis Noſtris litteris in eadem forma Brevis, deſuper ſub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Noſtri, ſimiliter anno primo, expeditis, uberius etiam continetur. Et cùm ſicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præſenti anno pro majori Regularis diſciplinæ obſervantia, ſub Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito, fuerit ſtatutum, ſive decretum, quod ſi aliquis ex Eremitis prædictis, ſive ſit ipſius Congregationis Montis Coronæ Major, ſive ſint Viſitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate ſuffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam
 Eccle-

ano Præ-
ione Ere-
e Natione
ationem,
no Præde-
us, cassa-
s, prout in
orma Bre-
23. Mar-
ontifica-
no, expe-
Et cum
lo Gene-
o majori
sub No-
eplacito,
quod si
sic ipsius
e Major,
or Gene-
que alia
Prælatu-
cunque,
gratias,
um, tam
Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Eccle-
siæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam
de gremio, dictæ Congregationis de Mon-
te Corona existentium, quàm secularium
favore, à Sede Apostolica directè, vel in-
directè, absque consensu Capituli Gene-
ralis impetraverit, literæ pro consequenda
dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut
officio, aut quacunque alia honorum gra-
tia, etiamsi literæ Apostolicæ fuerint,
dumodo in eisdem literis Apostolicis, de
prædicto statuto, sive decreto expressa, &
specifica mentio facta non fuisset, nullius
essent roboris, vel momenti, Nos qui cer-
tè scimus, & ex evidentia facti conspici-
mus, quod non benè colitur pacis Auctor,
nisi in pacis tempore, & ambitio est vitio-
rum mater, sanctitatis tinea, ac cordis ex-
cæatrix. Motu proprio, ac ex certa
scientia, & matura deliberatione Nostri-
s, dictæque Apostolicæ potestatis plenitu-
dine, etiam ex voto Congregationis, sub
die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dile-
ctorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium Præpositorum, cui hoc negotium
discutiendum commiseramus. prædictos
Eremitas Montis Coronæ amplioris gra-
tiæ favore prosequi volentes, prædicta-
rumque, & aliarum litterarum, etiam in
simili forma Brevis si quæ sint, superinde
confectarum tenores, etiam veriores præ-
sentibus pro expressis habentes, statu-
tum, sive decretum prædictum, necnon
omnia, & singula Indulta, Privilegia, & In-
dulgentias, hætenus à diversis Romanis
Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, ei-
dem Congregationi Eremitarum Camal-
dulentum Montis Coronæ concessa, ac re-
vocationes, dissolutiones, & separationes
Eremitarum Hetruria, & Congregationis
Montis Coronæ, ac Eremitarum Camal-
dulensium, propè Taurinum, sic ab invi-
cem per Nos factas, & revocationem sta-
tuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmo-
di super translatione Eremitarum prædi-
ctorum, aliæque per Nos gesta, & ordinata
pro majori, & firmiori subsistentia, Apo-
stolica auctoritate approbamus, & con-
fir-

firm
lis firm
& sing
tatum
si qui
in eis
tione
Octav
quæ i
dulen
ambig
statut
dem
Coro
comp
Conf
gatos
dicta
res co
ac eis
grega
sive g
Dom
dulg
pro d

& Regu-
negotium
prædictos
oris gra-
prædicta-
etiam in
uperinde
res præ-
, statu-
necnon
ia, & In-
Romanis
stris, ei-
Camal-
sa, ac re-
rationes
gationis
Camal-
ab invi-
nem sta-
jusmo-
prædi-
ordinata
, Apo-
& con-
fir-

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabi-
lis firmitatis robur adjicimus, omnesque,
& singulos, tam juris, quam facti, solenni-
tatumque etiam substantialium defectus,
si qui forsan quomodolibet intervenerint,
in eisdem supplemus, necnon Constitu-
tionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa
Octavo, similiter Prædecessore Nostro,
quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camal-
dulentes Monachos, officia, & dignitates
ambientes editam, pro majori supradicti
statuti, sive decreti corroboracione, ad eos-
dem Eremitas Camaldulenses Montis
Coronæ extendimus, illamque omnes
comprehendere, ac eosdem ad ejusdem
Constitutionis observantiam, strictè obli-
gatos esse, cum earundem poenarum in
dicta Constitutione contra transgresso-
res comminatarum incurfu declaramus,
ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Con-
gregationis Montis Coronæ itinerantibus,
sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam
Domini recitantibus, centum dierum In-
dulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam
pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentibus quoque ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet

fa-

facien
per exc
toties i
tum pe
Eremit
quando
perque
suosqu
tiri, &
omnib
ri, ac o
labilit
& non
gulis, p
missari
Aposto
Ecclesi
gatos
Nuntio
quavis
faculta
tum qu
super l
sciente
tari.

ate con-
tes quoq;
que in-
tenden-
nec ad ea
unquam
; vel in-
onis, aut
Nostræ,
vis mag-
i, & in-
pugnari,
ntrover-
juris re-
is oris,
e, quod-
medium
m Motu
ra illud,
quibus-
cationi-
us, aut
am per
asvis de
dolibet
fa.

faciendis comprehendī, sed ab illis sem-
per exceptas, & quoties illæ emanabunt,
toties in pristinum statum, etiam sub Da-
tum posteriori per Majorem dictorum
Eremitarum pro tempore existentem,
quandocunque eligenda concessas, sem-
perque validas, & efficaces esse & fore,
suosque plenarios, & integros effectus sor-
tiri, & obtinere, dictisque Eremitis in
omnibus, & per omnia perpetuo suffraga-
ri, ac omnibus illis, ad quos spectat, invio-
labiliter, & inconculsè observari, sicque,
& non alias in præmissis omnibus, & sin-
gulis, per quoscunque Judices, & Com-
missarios, etiam Causarum Palatii Nostri
Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Le-
gatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis
Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum
quavis aliter judicandi, & interpretandi
facultate, judicari, & diffiniri debere, irri-
tum quoque & inane decernimus, si secus
super his à quoquam quavis auctoritate,
scienter, vel ignoranter, contigerit atten-
tari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,
nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curia Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium. seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari, ipsosque Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, alia-

aliaque
appella
gitimis
sentent
iteratis
Trident
si opus
Non ob
nificii l
de una
Dietis
earund
Civitat
non tra
tionib
dictæ
Confir
mitate
tudinib
litteris
sonis,
fione d
& for
gatori
ciorib

us, Sanctæ
, & Vice-
e Camera
per præ-
mus, qua-
orum per
s has no-
quæcun-
ac quo-
um Majo-
Congre-
Coronæ,
solenni-
missis effi-
entes fa-
tam, ab
violabili-
& Supe-
regatio-
næ, ac
pacificè
, eos de-
bet mo-
t, & re-
pœnas,
alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia,
appellatione postposita compescendo, le-
gitimisque super his habendis processibus,
sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam
iteratis vicibus, servata forma Concilii
Tridentini aggravando, invocato etiam,
si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis;
Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bo-
nifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri,
de una, & Concilii Generalis de duabus
Dietis: Dummodò quis. ultra tres Dietas,
earundem vigore præsentium extra suam
Civitatem, vel Diœcesim, ad iudicium
non trahatur, ac quibusvis aliis Constitu-
tionibus, & Ordinationibus, ac primo
dictæ Congregationis etiam juramento,
Confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, & consue-
tudinibus, Privilegiis quoque indultis, &
litteris Apostolicis quibusvis locis, & per-
sonis, etiam speciali mentione, & expres-
sione dignis, sub quibuscunque tenoribus,
& formis, ac cum quibusvis etiam dero-
gatarum derogatoriis, aliisque effica-
cioribus, & insolitis clausulis, irritanti-
bus.

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolu. Secret.

foris. G. ab Hinnesdacl.

PAU-

PA

Ad I

bi. De
nasteria
turque
vendica
cum ma
triment
sumunt
rum, &
omneq
minium
thecam
tra trie
contra
in casib
bonis in
solitis,

PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

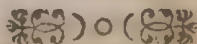

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia, Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transtertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentì fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumperit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; priorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapsis m
ministrat
præsident
spensus.
mendari
ficia, vel
obtinere
sonatibu
Canonic
cum cura
laribus b
runt dun
illaque a
censeant
rios, vel
tinet, per
proptere
conferri
Sedis sine
vata. N
hujusmo
ad quæ a
tinebant
Datum
1468. K

quæ ser- lapsis mensibus eisdem, à regimine, & ad-
instantis ministracione suæ Eccl. vel Monasterii, cui
valitura præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspen-
nibemus. sionis. Inferiores vero Prælati, Com-
bus, pro- mendarii, & aliarum Ecccl. Rectores, bene-
per hoc ficia, vel administracionem quomodolibet
ovamus, obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, per-
mansuris, sonatibus, administracionibus, officiis,
& prohi- Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl.
eisdem cum cura, & sine cura secularibus, & regu-
t, alic- laribus beneficiis, quorum res bona aliena-
locatio, runt duntaxat, ipso facto privati existant,
usmodi illa que absque declaratione aliqua vacare
momenti, censeantur, possitque per locorum ordina-
alienatas rios, vel alios, ad quos eorum collatio per-
tentiam tinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ
nantive- propterea privatæ fuerint) liberè de jure
orumque conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ
Rom. Sedis sint specialiter, aut generaliter refer-
it. teno- vata. Nihilominus alienatæ res. & bona
refulgeat hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia,
is inter- ad quæ ante alienationem hujusmodi per-
diate se- tinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c.
i animo Datum Romæ Anno Incarnat. Domini
durato, 1468. Kalend. Martii.
lapsis

INDEX
PRIMÆ ET SECUN-
DÆ PARTIS CONSTITU-
TIONUM.

Primus numerus significat paginam, secundus numerus marginem.

A

Abbas : istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1.

Prælati debent observare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatis, pag. 27. Regula Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1. vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qualem penam subire debet pag. 135. n. 5.

Denunciationes in visitationibus subscribi debent, ibidem.

Aqua

Aqua

Dom

dat

ro a

Accen

Ecc

Accept

tur

Adora

Acrum

lice

Aliena

Anim

nib

Antip

Anni

sol

n.

lau

cen

Anni

Vis

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis.* pag. 92. n. 11. *à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dum asperguntur.* pag. 90. n. 5.
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in Eccl. quis debeat.* pag. 76. n. 7.
- Acceptator personarum, quomodo puniatur.* pag. 158. n. 2.
- Adoratio Crucis, & quo ordine.* pag. 112. n. 21.
- Acrumina & fructus non possum colligi sine licentia.* pag. 188. n. 20.
- Alienatio quid in illa observari debet.* pag. 36. n. 3.
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur.* pag. 54. n. 5.
- Antiphona quomodo, & à quibus dicuntur.* pag. 74. n. 4. 5.
- Anniversaria quot, pro quibus & quando absoluntur, & si possunt transferri.* p. 170. n. 14. *in illis quot Candela tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur.* pag. 171. n. 15.
- Anni Prælatura, vide Prælatura, Major, Visitator & Prior.*

INDEX.

*Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
sitator, & Prior.*

*Apostata & Fugitivus debet quari à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremo ad Eremum,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.
Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.*

*Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*

*Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremo. p. 285. n. 19*

*Arma relinquuntur ad portam Eremiti. pag.
294. n. 4. vide porta.*

*Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.*

*Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.*

*Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pag. 43. n. 9. Excommu-
nicatorum. pag. 203. n. 1. vide Cen-*

sura,

*sura
quon
vun
præ
Asper
Ben
18
do
fier
pæn
In
pag
Con
ibid
n. 1
var
bea
hab
nol
tes
por
eta
mo
Ave
tor*

INDEX.

Major Vi-

à Supe-
vertitur

37. n. 1.

edo. ibid.

& quo-

licentia

Eremum,

38. n. 4.

endit pæ-

n. 16. 17.

à Priore

de Sylva.

curarum

85. n. 19

ni. pag.

Eremitis

42. n. 1.

illorum

ibid.

n spectat

commu-

de Cen-

sura,

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absol-
vuntur qui accipiunt sacras reliquias sine
prævia restitutione. pag. 149. n. 3.

Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua
Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag.
182. n. 5. Cum fructibus in æstate quan-
do transfertur. ibid. qualibet septimana
fieri debet. ibid. Abstinencia assignata pro
pæna quomodo debet fieri pag. 183. n. 6.
In Quadragesimis quando & quomodo fiat.
pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid.
Conversis conceditur vinum & fructus.
ibid. Actus Capitulares fiunt. pag. 343.
n. 11. spectantes ad communem obser-
vantiam statim obligant. ibid. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro revocatis
habentur. ibid. Definitores annotent quos
nolunt publicare pag. 357. n. 2. spectant-
es ad quamlibet Eremum quis teneatur
portare descriptos. pag. 359. n. 7. spe-
ctantes ad communem observantiam quo-
modo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Comple-
torium & quom. in nocte post laudes in die

Ec 3

post

INDEX.

post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
 Intervalla & tractus illius & quando di-
 citur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur
 signum simile mortuo Eremita. pag. 169.
 n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali
 Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum
 visitoribus. pag. 361. n. 1. Solius Ma-
 joris circa correctionem. ibid Cum visi-
 tatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In
 negotiis gravibus. ibid. In Conducendis
 visitoribus pro visitatione particulari.
 pag. 366. n. 12. In limitanda visitato-
 rum autotitate aut in assignatione socii vi-
 sitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis
 visitoribus. pag. 367. n. 16.

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum
 Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui
 conceditur adeundi balneum debet illi dari
 socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut
 votum pro se vel pro aliis pro obtinendo
 aliquo officio qualem pœnam subeat vide
 offi-

offici
 affirn
 paria
 debet
 pag.
 negot
 pag
 latis
 do ite
 vide
 Banditi
 bent
 Barban
 usus
 Barbato
 strus
 Barbato
 tert
 quon
 sine
 dies
 pote
 Benedi
 XXXX

INDEX.

98. n. 6.
 quando di-
 8. Datur
 pag. 169.
 nventuali
 36. n. 3.
 oris cum
 olius Ma-
 Cum visi-
 n. 8. In
 ducendis
 ticulari.
 visitato-
 e socii vi-
 eligendis
 7. n. 16,
 dicorum
 n. 8. Cui
 illi dari
 ibid.
 nem aut
 btinendo
 at vide
 offi-

*officium Calculus Candidus negat, niger
 affirmat. 326. n. 2. Quando sunt vota
 paria quid faciendum. ibid. nulla ratione
 debet perveniri ad Cognitionem calculus
 pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de
 negotiis Capituli Generalis, prohibetur.
 pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Pra-
 latis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quan-
 do iterato fit ballotatio & nominatio. ibid.
 vide Definitorium.*
*Banditi Debitores aut Contumaces non de-
 bent recipi in nostris locis à Prioribus.
 pag. 229. n. 7.*
*Barbam debent alere nostri Eremitæ & quis
 usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.*
*Barbitonsorium quale & quibus rebus in-
 struitur. ibid.*
*Barbitonsor qualis eligi debet. ibid. Omni
 tertia septimana vadat aut tondeat &
 quomodo. ibid. Qui transit hoc tempus
 sine licentia privatur vino. ibid. Quales
 dies deputati ad tonsuram extra hos non
 potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.*
*Benedictio rerum necessariarum renovatur
 omni anno. pag. 155. n. 8.*
 Ec 4 Bene-

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent
illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in
toto. pag. 68. n. 1.
Burse quando Consignantur depositario tem-
pore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
 n. 13. *discooperta possunt portare Re-*
clusi. pag. 26 n. 10.
Campana Nostrarum Eremorum quot &
quales. pag. 10. n. 1. *vide Missa.*
Candela quando debent accendi super Alta-
re. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
 n. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in qui-*
bus celebrat superior quot accenduntur &
cujus ponderis, item in Missis Conventua-
libus in festis duplicibus & semiduplici-
bus

bus
mar
sunt
cessio
Alta
Sabb
Alb
In a
lectu
Canes p
Capecan
Capitul
rale
Capitu
Cap
hab
etat
ad
Re
&
Don
 2.
 va.

INDEX.

178. n. 4. *ura potus.*
 92. n. 1. 2.
 39. n. 14.
 238. n. 13.
 & intrent
 295. n. 6.
 & servari in
 3. 68. n. 1.
 & iario tem.
 336. n. 3.
 360. n. 8.
 pag. 288.
 & tate Re-
 26 n. 10.
 quot &
 .
 per Alta-
 . pag. 81.
 da in qui-
 untur &
 & ventua-
 iduplici-
 bus
- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Pal-
 marum. pag. 94. n. 15. Cujus ponderis
 sunt quæ portantur ab Eremitis in pro-
 cessionibus. pag. 111. n. 18. in triangulo
 Altaris, in adoratione Crucis, in hastili
 Sabb Sancto, in die Purificationis. ibid.
 Albæ esse debent excepto. pag. 112. n. 20.
 In anniversariis & exequiis ad Catale-
 lectum. pag. 170. n. 14.
 Canes permittuntur pro Custodia. p. 54. n. 5.
 Capecalia Eremitarum qualia debent esse.
 pag. 119. n. 4.
 Capitulum triplex fit in Congregatione, Gene-
 rale, Conventuale & Culparum. p. 34. n. 1.
 Capitulum Conventuale : quale sit signum pro
 Capitula. Conventuali. pag. 35. n. 2. quis
 habeat vocem in illo. ibidem. ad quem spe-
 ctat proponere negotia tractanda. ibidem.
 ad quæ negotia adunatur. pag. 36. n. 3.
 Revelare tractata in Capitulo prohibet ur
 & quæ pana. pag. 37. n. 4. facit Officiales
 Domus quando & quomodo. pag. 279. n.
 2. 3. Concedit licentiam fabricandi no-
 va. pag. 286. n. 24.*
- Ee 5 Ca-

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicantur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremitae ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243 n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro suscepcione Ordinis Prasbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur. quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

INDEX.

fectibus di-
82. n. 11.
280. n. 7.
10. quo-
uo ordine.
284 n. 15.
ita ad ini-
23. n. 2. &
uum cap.
8. n. 4. 5.
ies quibus
19. n. 10.
antur fe-
atur abso-
rma. pag.
nsat cum
li adver-
Ordinis.
scptione,
nos Pro-
faciat in
um. pag.
quam ob
pu cele-
ri. pag.
317.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitu-
lum. pag. 199. n. 1. Qualis pena in ab-
sentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia
saltem quarto anno veniunt & cum quo,
pag. 320. n. 2. Non potest venire non Pra-
latus nisi vocetur, & qualis pena. ibidem.
Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior.
pag. 321. n. 4. serat secum Computum
sue Eremitae. pag. ibid n. 5. 6. Absens te-
netur mittere, alius incurrit penam. pag.
322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco
qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma intro-
ductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando
datur primum signum & quomodo, qui
convenient & quo, sit Ora. pag. 323.
n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine
& quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quo-
modo fiant electiones & sua requisita.
pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid
observatur cum litteris scriptis ad Ca-
pitulum. pag. 340. n. 4. Quae annihilan-
tur praeiteriti Capituli. pag. 343. n. 10.
Dispensat cum annis professionis pro ele-
ctione Majoris, Visitatoris & Prioris in
quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca
cum

INDEX.

cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. vide Definitor, Definitorum.

Caput quando profunde inclinatur. pag. 107. n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tenetur coopertum, discoopertum & medio coopertum pag. 108. n. 11, 12. Non tenetur infirmi. pag. 109. n. 13 Quando detegitur & inclinatur coram aliis. p. 275 n. 2 3. supra nunquam portatur solum biretum. pag. 238. n. 13.

Carceres. Cum in carceratis non licet loqui pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur Apostata aut fugitivi. pag. 136. n. 1, pag. 138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia. ibid. n. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum. ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recursum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo, pena, proprietas, percussio.

Carnes prohibentur manducari cujuscunque generis & qua coquuntur cum carne & iuscula carnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Medici facile conceditur esus. ibid. secularibus non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag. 191. n. 2. manducans qua punitur pena, Prelatus à quo punitur, pag. 191. n. 3.

Casus

*Casus re
siti ad
rium.
Prior
Cleric
quant
cinis.
cepto.
cet. pa
intran
stratis
n. 1. l
Omne
excep
tur. l
trans
muna
sente
Cellerari
rali
quale
Sacer
pag
143.
Prior*

INDEX.

369. n. 1. *Casus reservatos bene norint Eremita expo-*
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
Prior. pag. 43. n. 9. Publica percussio
Clerici reservata Priori. ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
cepto. pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
cet. pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
intrare quam pœnam subit. ibid. Seque-
stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Cella habent communem clavem
excepto. pag. 155. n. 6. in die non claudi-
tur. pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
transportatur. pag. 156. n. 10. tenetur
munda. pag. ibid. Visitatur à visitoribus
sente Priore. pag. 367. n. 15.
Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere. ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.
quis
Casus

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 145. n. 9. 10.
 Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1.
 commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. 2.
 tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partiali
 punitur. pag. 158. n. 2 facit provisionem
 pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
 Cera, vide Candele.
 Ceremonie in choro quomodo fiunt & debent
 observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
 Cerei accenduntur ante Altare majus, ad con-
 vationem extinguuntur, post communio-
 nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94 n. 1.
 Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
 ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
 n. 1.
 Clericus, illius publica percussio reservatur
 Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
 cum Requiem in fine psalmi toties quoties
 fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quo
 psalteria absolvit pro quolibet defuncto.
 Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
 Prasbyter quem locum recuperat p. 263.
 n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
 precedit Novitium antecederet suscep-
 tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
 motio

moti
 natu
 Prop
 & q
 n. 2.
 incu
 debe
 terin
 102
 Chor
 to e
 106
 qua
 mit.
 offic
 rem
 cho
 Hos
 duo
 ibid
 in f
 cor.
 Cibi qu
 pag
 18.

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genus flexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia

Na

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo pag. ibid. n. 15. quales portantur in Cella pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessorii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpe sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviores pag. 126. n. 12 quomodo se gerant Superiores cum talibus pag. ibid.

ibid.
bea
cre
gra
2. i
fion
n. 1
obse
Comm
cept
Qua
In C
pag
ord
pag
duo
Cap
qua
33
repe
Comple
adv
n. 6
tur
rim

INDEX.

antico, pag.
occurrit fe.
Romualdi.
butiro &
quales pa.
relicta ci.
armariolo.
li Genera.
4. tempore
ibid. n. 4.
a Confessa.
licentia sui
chorista.
8. n. 12.
ntur fru.
quando je.
fructibus
re hyemis
Oratio.
do debeat
tulo. pag.
s, quales
ag. 123.
quomo.
bus pag.
ibid.

ibid. n. 3. Culpa graviores quas penas ha-
beant. pag. 127 n. 4. Culpa secreta, se-
cretè puniuntur. pag. 128, n. 6. Culpa
gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1.
2. in Capitulo dicitur culpa de transgres-
sionibus & defectibus manifestis. pag. 210.
n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine &
observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12.
Communio debet fieri omni die Dominico ex-
cepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in
Quadragesima nunquam omittitur. ibid.
In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine
pag. 44. n. 11. pro Communionem extra-
ordinaria licentia petitur à Superiore.
pag. ibid. n. 12. tempore Communionis,
duo Cerei ardeant ante majus altare in
Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computisti
quatuor Capituli & eorum officium. pag.
337. n. 4. referunt Definitorio defectus
reptos. pag. 346. n. 17.
Completa qua hora absolvitur, & cum quali
advertentia datur signum illius. pag. 98.
n. 6. signum illius & quando abbrevia-
tur. ibid. post lectionem ante Completo-
rium datur signum parva Campana. pag.
kf 98.

INDEX.

98. n. 7. vide signum. Concurrentia voto. Confor
 rum in electione quomodo terminatur. pag. vestit
 333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem Conjura
 dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2. scipl
 qui transit tempus sine licentia, quam pa. Conseru
 nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem li.
 Confessionem coram quo possunt facere. Conluet
 Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem serv
 habitus cui possunt confiteri generaliter Contrac
 Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio. Contum
 nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur Conver
 à Priore, sine illius licentia potest mutari.
 pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos. Coperta
 sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novum
 Sacerdos non exponitur sine previo exa. Copiam
 mine & approbatione. pag. 42. n. 4. in ne Gene
 cessitate potest Prior exponere novum Sa. tunt
 cerdotem usq. ad visitationem. ibid. Depu. Conver
 tati pro secularibus approbatur à Diace. septi
 sano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol. n. 1
 vere ab iis à quibus & Prior excepto, & cum
 pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac. feria
 ceptores absq. previa restitutione. pag. rio,
 249. n. 3. fund
 Con. Miss

INDEX.

centia voto	Conformitas in Ceremoniis. pag. 109. n. 14. in
natur. pag.	vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
tra novem	Conjuratio contra Superiorem punitur di-
p. 41. n. 2.	sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
quam pa.	Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
Generalem	li. pag. 36. n. 3.
nt facere	Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
sceptionem	servari P. Major. pag. 362. n. 3.
generaliter	Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
e professio.	Contumaces aula. pag. 229. n. 7.
xponuntur	Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
est mutar	54. n. 6.
es cui pos	Coperta quales, & quot conceduntur. pag.
6. Novus	119. n. 3.
exio exa	Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
. 4. in no	Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
novum Sa	tantur. ibid.
id. Depu	Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
r à Diace	septies laudare Deum per diem. pag. 87.
unt absol	n. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria
cepto, &	cum quali divisione. pag. 87. n. 2. diebus
arum ac	ferialibus debet adesse Prima & Completo-
one. pag.	rio, festivis verò & vespers ac officio de-
49. n. 3.	functorum. pag. 87. n. 2. Quis prima
Con	Missâ inseruit & pulsat pro illa. pag. 89.
	Ef 2 n. 2.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dic-
cit pro quolibet Anniversario pag. 170.
n. 14. quot pro subditis aut Prælati de-
functis debet dicere. pag. 172. n. 17 fa-
cit abstinentiam solitam cum fructibus &
vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad
officium & recedens ante finem accipe
veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest
habere. pag. 270. n. 7.
- Caseus. quantum datur casei qualibet septi-
mana. pag. 187. n. 18
- Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121
n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 200
n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208
n. 3. in definitorio nunquam omittitur
Correptio Prælatorum. p. 342. n. 8. vide
Major, Visitator, Prior, Superior, Error
- Calcei Prohibiti Eremitis pag. 237. n. 11.
- Constitutiones leguntur ante lectionem Capitu-
li cum Regula. pag. 316. n. 5. observari
debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt
revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
- Crucis ponuntur grandiores, distantes à por-
ta hremi. pag. 19. n. 9. vide mulieres.
Quomodo fiat adoratio Crucis à celebran-
te,

te,
Coquus
rae
tur
omn
Coque
acr
Crepit
Curam
Custos
Debit
pag
tic
cip
De
Depos
Pr
ni
po
Depo
te,

INDEX.

e Maria di.
 pag. 170.
 raelatis de.
 .n. 17. fa.
 ructibus &
 ccedens ad
 em accipi
 ibros potest
 libet septi
 187. n. 18.
 m. f. 121.
 pag. 207.
 pag 208
 omittitur
 n. 8. vid
 ior, Error
 37. n. 11.
 onem Capu
 . observan
 odo possunt
 . ibid n. 2.
 antes à por
 mulieres.
 à celebran
 te,

te, & ab aliis Eremitis pag. 112 n. 21.
 Coquus durat per annum in suo officio ejus cu-
 ra & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4 da-
 tur illi socius. pag. 102 n. 5 Colligit ex
 omnibus hortis pro usu culina. pag. 188.
 n. 20.

Coquere in cella non licet præter fructus &
 acrumina. pag. 136. n. 16.

Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ,
 pag 238. n 13.

Curam animarum non exercent Eremitæ.
 pag. 17. n. 6.

Custos sylvarum pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti.
 pag 119. n. 5. præter viaticum datur ve-
 ticulum. pag. 302. n. 10 debitores non re-
 * cipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
 Decima, vide Taxa.

Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia
 Priorum & Visitorum, eligitur à Defi-
 nitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit de-
 positam pecuniam Prelatis. p. 360. n. 8.
 Depositio, Prelati infra annum ob quam fit
 causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit. ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* pag. 320. n. 3.
Defensio *qualis prohibetur aliorum & propria.* pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
Definitor *quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.* pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *qui putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5. *Definitores eligunt scribam Capituli.* pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festiviis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1. *Primus Definitor quando tenet locum Praesidentis.* pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus quae observantur.* pag.

pag.
 dient
 ta. pa
 admini
 bran
 Præla
 te ele
 vatu
 ibid.
 pag.
 bus d
 n. 3.
 bus
 nera
 Diffinit
 illo
 tere
 omni
 Pra
 n. 2.
 Discip
 git
 Dispen
 pag.

INDEX.

- pag. 344. num. 13. in virtute S Obedientia prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Pralatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Pralaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur autoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem precedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Presidens. pag. 335. n. 8.
- Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælatuæ. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.
- Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.
- Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adjutorio Cellerarii
quis debet eligi, suum onus. p. 146. n. 9.
non sit partialis. pag. 158 n. 2.
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36 n. 3.
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremita.
pag. 118 n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
mitum ibid. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat pag. 215 n. 1.
datur signum dormitionis pag. ibid. n. 2.
eo tempore quilibet manet in Cella p. ibid.
n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
quando jejunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
licentia. p. ibid. n. 5. ubi sunt nostra hospitia
non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.
- Discere litteras possunt Eremita. pag. 269.
n. 5. vide lectio.

E

- Edificia nova quando & cum quali sunt li-
centia. pag. 286. n. 23. 24.
- Eleemosyna qualis, quando, & a quo fit pro

more

mor
sta a
alias
Electio,
vide
pag.
ction
re elig
culis
fiat
qual
ction
torib
quid
347
Pra
tion
Nom
elect
Ann
pag.
Prio
elige
pag.
pag.

INDEX.

Cellerarii
145 n.9.
58 n.2.
36 n.3.
Eremitis
30 n.1.
Eremita.
dunt dor-
anto tem-
215 n.1.
bid. n.2.
a p ibid.
6. n.4.
missionis.
mire sine
hospitia
22 n.1.
64 n.8.
g. 269.
fiunt li-
23. 24.
fit pro
mor.

mortuo Eremita. pag 173 n. 18 Reli-
cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
alias &c pag. 259. n.3.4.
Electio, officialium Eremit pag. 278. n.2.3.4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
pag. 320. n.1. iuramentum fit pro Ele-
ctione meliorum legitur Const. de qualita-
te eligendorum. pag. ibid. n.1. fit cum cal-
culis albis, & nigris. pag. ibid. n.2. quid
fiat in paritate votorum. pag. ibid. n.2.
quales practicationes prohibentur in Ele-
ctione vide practici officiales electi à defini-
toribus, vide definitor, ante electionem
quid observatur tempore Capituli. pag.
347. n.1. quid legatur pag. 348. n.2.
Præcedentia in electionibus & nomina-
tionibus. pag. ibid. n.3 Nova Electio &
Nominatio quando. pag. 350. n.7. quis
electus recusat officium pag. ibid. n.8.
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n.1. Visitatorum. pag. ibidem.
Priorum. pag. ibid. n.6. de qua natione,
eligendus est Pater Procurator Generalis.
pag. ibid. n.5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide de finitor Ecclia.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Corona Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremita asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremitum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequenter Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremita & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

silenti
licenti
n. 6.
pag.
cium
neat
Offici
pag.
Eccl.
n. 16
cura
non
tia. p
in an
cella
liter
lam.
culp
n. 4.
& q
Exercit
exce
qual
exer
rati

INDEX.

silentium, non loquitur cum Novitiis sine licentia, nec conversatur cum illis. p. 54. n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam. pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Officium in Choro licet solus in Eremitio remaneat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore Officii non egreditur de choro, excepta. pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare, Eccl. chororum & Refectorium. pag. 110. n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8. non facit majorem austeritatem sine licentia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo, in ambulando & in omni actione sua, ac in cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p. 316. n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2. Exercitium Corporale fit omni die una hora excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora, quali loco, qua oratio dicitur ante & post exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii separatim cum suo Magistro excepto, &c. pag.

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium pag. ibid.
n. 4. quale exercitium sit in Cella. pag. ibid.
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. ibid.
n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
licita. ibid.
Exequia, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Æstus, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
Evangelium in nocte cum quali Ceremonia
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9 cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23, 24.
vide Ædificia nova.

Fa-

Familia
pag.
pro E
355.
n. 3.
piunt
Ferire a
na.
Ferram
Festum
dispo
n. 1
tion
52.
rior
Dica
Forma
Proj
Forma
licen
Fumus
Fugiti

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur. pag. 187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt, pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genusflexio, in quibus hymnis & versibus fit in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore & presidente. pag. 274. n. 1. coram Priore solum in Cella. ibidem. Novitii coram Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS. Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13. ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spectat ad Majorem cum Visitoribus. pag. 272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremita. pag. 238. n. 13.

H

Habitationes Eremiticae quales. pag. 23. n. 3. vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum. p. 118. n. 1
Hebdo-

*Hebdom
choro
quis j
n. 8.
nita
ibid.
vide
Hebdom
qua
dicit
quan
lenni
dine
serv
lum
bus.
succe
finit*

*Hebdom
m
proc
alias
exce
fran*

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74 n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & qua legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inseruit Missa in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. qua observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & manus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias &c. ibid. inseruit Missa Conventuali excepto &c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & Humili
primam vocat absentes. pag. 200. n. 1. gradu
Herba non possunt accipi ex omnibus hor. n. 1. 1.
tis. pag. 188. n. 20. ribus.
Hereditas à quo acceptatur & eidem renun. Hospitale
ciatur. pag. 36. n. 3. n. 1. 1.
Hora prandii & Cene Eremitarum. p. 194. Hospitum
n. 1. 3. dotisq
Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad le. Hospites
gendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 1
pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & sta. 227. n.
tio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Pri. n. 5. q
ma. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo Cum p
pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sex. Prela
ta. pag. 96. n. 2. Nona pag. *ibid.* n. 4. præce
Vesperæ. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. tur ul
98. n. 6. vide Officium Divinum & sig. non de
num. ponunt
Horologium, ejus curam & directionem ha. tempor
bet sacrista. pag. 148. n. 2. adit in omni
bus Eremitis. pag. 211. n. 2.
Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2. Incarcera
Hospitia & austerias ac Domos secularium Pana
fugiant Eremitæ. pag. 301. n. 6. vide iter.
Hu-

INDEX.

tinum & Humilitas, quam necessaria. pag. 55. illius
 00. n. 1. gradus pag. 56. debent observari. p. 63.
 bus hor. n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superio-
 8. n. 20. ribus. pag. 311. n. 1.
 m renun. Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
 36. n. 3. n. 1. lecti quales. pag. ibid.
 . p. 194. Hospitum exceptor suum officium tam sacer-
 n. 1. 3. dotis quam conversi. pag. 228. n. 2. 3. 4.
 am ad le. Hospites, cum illis prohibita Conversatio.
 ciendum. pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag.
 fit & sta. 227. n. 1. lavantur illorum pedes p. 229.
 itur Pri. n. 5. qui non recipiuntur. pag. ibid. n. 7.
 quomodo Cum personis honoratis potest manducare
 . 1. Sex. Prelatus. pag. 240 n. 1. qualis datur illis
 bid n. 4. precedentia. pag. 264. n. 4. non detinean-
 um. pag. tur ultra tres dies. pag. 266. n. 1. vicini
 m & sig. non detinentur si. & c. pag. 294. n. 2. de-
 onem ha. ponunt arma ad portam. pag. ibid. n. 4.
 in omni. tempore Capituli expediuntur sine mora.
 11. n. 2. pag. 340. n. 3.

I

us. pag. Incarcerati, vide Carcer, sequestratus,
 96. n. 2. Pana.
 ularium
 vide iter.
 Hu-

Gg

In

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quanae sunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua ob-
servantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quana datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 3.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 100. n. 6. non teneitur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 3. non parcitur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio pag. 167. n. 8.
- Manducat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

n. 9.
ritua
Inquisiti
Instrum
adjun
n. 1.
Intimate
ba.
Intonare
specta
gina.
Inventari
tiam
Jejunium
illi pre
fit jeju
ibid. n.
sexta.
usq. ad
tembr
vitae
vantu
Quadr

INDEX.

- line. pag.
91. n. 8.
o quando
5. n. 2. 3.
t qua ob.
pag. 133.
n. 1. 2.
lus Domi
n, quando
99. n. 8.
ssa ab Ur.
15. n. 3.
ro. p. 100.
m aliquo
dispens
19. n. 3.
do infu
à Medu
non poss
r ab Ere
benepla
ibid. n. 7.
modo, cum
107. n. 8.
lo. p. 100.
n. 9.
- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spi-
ritualia. pag. 169. n. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda.
pag. 134 n. 4.
Instrumenta bonorum operum qualia pag. 38.
adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
n. 1. ad quid principaliter serviant. pag.
45. n. 14.
Intimationes factæ Novitiis notantur à scri-
ba. pag. 245. n. 4.
Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem
spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Re-
gina. pag. 84. n. 3.
Inventarium debet fieri rerum ad Obedien-
tiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur
illi pro prandio pag. 132. n. 3. quomodo
fit jejunium feria quarta in æstate. pag.
ibid. n. 4 in Rogationibus ibidem. feria
sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris
usq. ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Sep-
tembris ad festum S. Martini & à Nati-
vitate usq. ad Quadragesimam quæ obser-
vantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera
Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigilia
Gg 2 Na-

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto. pag. 185.
 n. 10. Jejunia devotionis. pag. ibid. n. 11.
 feriâ sexta nunquam dispensatur. p. ibid.
 n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
 mini nunquam dispensatur jejunium. ibid.
 Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
 modo & à quo debent gubernari & custo-
 diri. pag. 139. n. 1.
 Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
 cam. ibid.
 Juramentum eligendi meliores in Prala-
 tos. pag. 331. n. 5. vide Electio, Definitio
 Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
 pecunia vestis.
 Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. n. 6.
 in necessitate potest cum socio dormire.
 pag. 118 n. 1. eundo ad aliam Eremitum
 quæ potest secum portare. pag. 156. n. 10.
 expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
 157. n. 11. perveniens ad locum sibi de-
 stinatum restituit residuum pecunie. pag.
 ibid n. 12. ad quales obligatur Oratio-
 nes. pag. 68. n. 1. ultra 50. miliaria non
 vadit sine licentia. pag. 23 n. 2. non va-
 dit solus sub pana unius abstinentia. p. 301.
 n. 1.

n. 1.
 reve
 Itine
 Die
 Eren
 netu
 n. 9
 ria
 tent
 tera

Kyrie
 in C

Laicus
 dom
 Lavar

Lavato

Laudes
 p 80
 Ligna

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. *ibid.* in exitu & reversu quid facit. pag. *ibid.* n. 3. dicit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. *ibid.* n. 5. non referat in Eremo que viderit. pag. *ibid.* n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria pag. *ibid.* n. 10. paucis debet esse contentus in hospitiiis. *ibid.* portat se. *um* litteras dimissoriales à Priore alias, &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Hebdomadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

Gg 3

ligna

INDEX.

ligna aut arbores non excinduntur circa
 Eremitum. pag. 15. n. 2. vide sylva.
 Littera non mittuntur nec recipiuntur si-
 ne licentia pag. 230. n. 1. 2. aperi-
 litteras Majoris aut Visitatorum qua
 pena. pag. ibid n. 3. P. Major & Vi-
 sitatores non aperiunt inter se. ibidem.
 nec Eremita alterius, nec Superior in ab-
 sentia Prioris. pag. 232. num. 5. littera
 omnes portantur ad P. Majorem. p. 33.
 n. 6. quale sigillum. pag. ibid n. 7. littera
 de statu Eremiti scribuntur quolibet Mense
 à Prioribus ad P. Majorem. p. 287. n. 25.
 littera infamantes scripta Capitulum aut
 Dietam Castigantur. pag. 307. n. 4. lit-
 teras favoris pro Electione qui procurat
 quomodo punitur. pag. 328. n. 6. Quales
 littera leguntur in Capitulo. pag. 340. n. 4.
 in directione litterarum ad Capitulum qua
 observantur. ibidem. littera testimoniales
 quando portantur. pag. 300. n. 3. Dimisso-
 riales à Priore quando. pag. 355. n. 2.
 Lectiones ad Matutinum quis legit & quo-
 modo. pag. 70. n. 3. In festis solemnibus
 quis legit Homilias. pag. 73. n. 2.
 Lector

Lector
 dum
 Lectio
 que
 Pro
 Pen
 Etio
 Lectio
 Lectio
 in h
 def
 Lectio
 fit
 Lector
 pit
 Lector
 Lectu
 pag
 tur
 les
 Libra
 lib
 lib

INDEX.

- Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio pag. 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec. pag. 112. n. 21. Completa lectio. pag. 197. n. 1. absentes à lectione. pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem. pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora. pag. 217. n. 1. defectum lectoris quis supplet. ibid.
- Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium. pag. 316. n. 5.
- Lector primae & secundae Mensae tempore Capituli Generalis. pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio.
- Lectus qualis est, qualis saccus & coopertus. pag. 119. n. 2. 3. cum infirmis dispensatur. pag. ibid. n. 5. lecti in hospitali qualis. pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis. pag. 149. n. 4. quales libri non conservantur in illa. ibid. vide libri.

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
ibid. non exportantur nisi tres libri &
 quomodo pag. 146. n. 10. Quot & quales
 potest habere *Conversus*. pag. 170 n. 7.
 libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
 rantur pag. 285. n. 19. 10. Quales de-
 beant esse in qualibet Eremitio pag. *ibid.* n.
 21. 22. liber Professionis à quo conserva-
 tur. pag. 378. n. 2. librum computi sua
 Eremiti qui non desert ad Capituli Generale.
 pag. 354. n. 12.
Licentia abeundi longius. vide *Major*, iter.
Lites debent Caveri procurando Composi-
 tiones. pag. 143. n. 4.
Lucerna parantur in Choro pro nocte. pag.
 148. n. 2.
**Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
 tio silentii.** pag. 51. n. 2. de uno ad alium
 locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
 vide iter, vestes, non graventur familia de-
 bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
 non se ingerit in loci administrationem.
 pag. 361. n. 2. pag. 366. n. 13.
**Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
 modo acceptatur.** p. 369. n. 1. Quando pos-
 sunt

su
fiat
Magis
pag
B V
Chor
Gen
dili
visi
com
test
Major
pag.
ciun
p. 79
Gen
euna
non
n. 3.
pag.
Coro
uniz
n. 2.

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci, ibidem.*

M

*Magistro Novitii consentitur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Maria. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choropag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.*

*Major, Supremus Prælati Congregationis,
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79 n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Corona, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitatorum. pag. 331 n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec ejusdem Nationis cum visitatoribus pag. ibid. n. 4. ante 5 annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitatoribus. pag. 361 n. 1 2 Corrigit omnes, relaxat penitencias. pag. ibid. n. 2. Cum visitatoribus visitat. punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & quæ requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitatoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. judicat causam gravaminis à visitatoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

INDEX.

Conven-
t Praleti
nem, ac-
declarat
e. dat ab-
pag. 330.
nibus vi-
ta eligen-
at 4 an-
ere Prio-
m Natio-
n 4. ante
cum di-
dentia.
is cum
Corrigit
bid n. 2.
mutat,
e requi-
declarat
p. 364.
pedit ne-
am gra-
l. n. 11.
visitatio-
nis.

nis. ibid. quando visitat & ubi pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere ibid quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367 n. 10. potest
vocare visitatores suae residentiae ante
Pascha. pag. 368 n. 13. vide Prior, Super-
rior.
Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refectō-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinentia. pag. 178 n. 5.
tempore Jejunii, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cena in Aestate pag. 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus aliis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & bibere. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.
Matutinum qua hora absolvitur, sua signa
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
mo-

INDEX.

modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ observanda. pag. 66. n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes quomodo dicuntur, vide Horæ Canonicae & officium Divinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conventuali. pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licentia. ibidem.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum pag. 166. n. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Majori, vide Major manducare, Superior. pag. 240. n. 1.

Missa Conventualis à quo dicitur. pag. 74. n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam intermittitur & quare. pag. 89. n. 2. Celebratur frequenter. pag. ibid. n. 3. quo tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo tempore debet inveniri ante Altare. pag. ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat & renovat particulas. ibidem. Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. ibid.

n. 7.

INDEX.

- n. 7 unus ministrat. *ibid.* in quali Missa incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas privatas in festis ad Altare majus qualia dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam Primam & Conventualem. pag. *ibidem.* n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie. pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.* pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candelæ accenduntur, vide cerei, in anniversariis obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
- Missæ ante Electionem Prælatorum. pag. 347. n. 1.
- Minari non licet & qualis pœna. p. 309. n. 2.
- Minister Missæ, vide Missa.
- Minister hospitii, vide hospitium.
- Minister fratrum datur mansuetus. p. 158. n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quomodo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
- Minister primæ & secundæ mensæ tempore Capituli eligitur à defunctoribus. pag. 333. num. 7.

Mo-

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando* pag. 109 n. 12. *quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia.* pag. 170. n. 13. *pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus.* pag. 172. n. 16. 17. *ad quæ Conversi.* pag. ibid n. 17. *Eleemossyna datur à quo, quomodo & quotem-pore.* pag. 173. n. 18.
- Mutanda Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum sit ex necessitate* p. 355 n. 1.
- Mutui portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. ibid. n. 2. *vide iter.*
- Mulieres non intrant nostras Eremon nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. *Exceptis tribus diebus.* pag. 19. n. 10. *pena in permittentem* tran-

tra
tene
fessio
illis
Nation
pag.
P.M
352
Nati
Quo
tio. p
Cong
Neglig
n. 1.
tur.
rum
Negoti
Capi
Capi
rium
quen
No nen
seips
mod

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

- Nationis cuius esse intelligitur Eremita.*
pag. 332. n. 2. *diversæ Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid num. 5.
Quot Prelatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra
Congregationis. pag. 354. n. 10.*
- Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 3. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.*
- Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definito-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.*
- Nonen, quomodo vocantur Eremitæ inter
seipso. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.*
No-

INDEX.

- Nominatio Prelatorum in Electione.* pag. 348. n. 4.
- Nonne quando datur signum.* pag. 96. n. 4.
- Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.*
p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur
cum Professis sine licentia p. 54. n. 6. Offi-
cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.
n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.
n. 3. post professionem manet uno anno in
Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.
pag. 116. n. 1. post Novitiatum à quo in-
struitur. pag. 116. n. 1. à quo in Choro &
alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit ex-
ercitium separatim cum Magistro. p. 213.
n. 3. non facit disciplinam extraordina-
riam, nec portat Cilicium sine licentia
Magistri pag. 219 n. 1. 2. in receptione
Novitii quæ considerantur, sua atas, cum
qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.
quæ inquisitio debet fieri. pag. 244 n. 2.
pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-
pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.
qualis sit protestatio & quando. pag. 245.
n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-
cienti intelligentia pag. 246, n. 5. à quo
exa-

exa-
 sus.
 tulor.
 pag.
 40.
 bitu.
 torm
 nera
 te pr
 256
 facit
 pag.
 eo su
 n. 2.
 usum
 men
 ligio
 vni
 flecti
 Novitii
 quon
 di. pa
 nicat
 pag.

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
fus. pag. ibid. n. 6. quis proponit in Capi-
tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
pag. ibid. n. 8. manet in proprio habitu
40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
torum. pag. ibid. ante habitum facit Ge-
neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
te professionem Confessio unius anni. pag.
256. n. 1. post susceptionem habitus quid
facit cum vestimentis suis & pecunia.
pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
eo sub pana circularis disciplina. pag. 259.
n. 2. relicta à Novitio convertantur in
usum Ecclesie pag. ibid. n. 3. inventus
mendax ante professionem ejicitur de Re-
ligione. pag. 260. n. 6. præcedentia No-
viti Sacerdotis. pag. 263. n. 3 genu-
fectur coram P. Magistro. pag. 74.

num. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

Hh

tur

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in di-
spensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mo-
ra. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obedi-
dum. ibid Reg. ab illa pendet Conservatio
disciplina Regularis. pag. 47. n. 1 Major
obedientia observantia & quare. pag. 48.
n. 2. quæ fieri possunt sine obedientia &
consensu Superioris. ibid. per votum obe-
dientia cui privilegio renunciatur. pag.
49. n. 3. Superiori utrum obediendum.
pag. 311. num. 1. Preceptum obedientia
quando obligat sub peccato mortali pag.

315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine
sunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum prompti-
tudine suscipiuntur quando leguntur in
Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari
uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia
sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6.
etas in receptione. pag. 243. n. 1. quomo-
do & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

249.

24
ti
pot
pot
qu
Qu
non
Oblig
rec
Oblig
vin
Officia
tur
&
rum
ibid
dua
tur
Official
finit
Officine
n. 8
bus.
Officiu

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
ti & ob quam causam. pag. 250. n. 15.
potest exire quando vult, post septennium
potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16.
quæ promittit in ingressu. pag. 251 n. 17.
Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
non recipiuntur. *ibidem.*
Obligaciones perpetua Missarum quomodo
recipiuntur. pag. 259. n. 5.
Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
vinum.
Officiales Domus quando & quomodo eligun-
tur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
& Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illo-
rum Electio in Capitulo Culparum quando.
ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eligun-
tur post Capitulum Generale & Dietam.
pag. 279. n. 4.
Officiales eliguntur à Disfinitoribus, vide De-
finitor.
Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18.
n. 8. pana. ibid. visitantur à visitatori-
bus. pag. 367. n. 16.
Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag. 106. n. 6. Observantur Cerimoniae. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200 n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide hora. pag. 221. n. 1 Canonica, Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariae dicitur in Choro quando. pag. 165. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis. pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremita. pag. 201. n. 1.*
- Oratio in principio Capituli Conventualis. pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.*

INDEX.

- in principio Definitorii.* pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
examinari, quo tempore. pag. 268. n. 1.
anni professionis pro susceptione sacerdotii.
ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
licentia punitur. pag. 269. n. 3.
Ordinationes & decreta visitorum ubi in-
scribantur & earum vigor. pag. 368. n.
 17. *vide Actus Capitulares, Ordinationes*
Capituli antecedentis legunt Definitores.
 pag. 341. n. 7.
Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. *audit Mis-*
sam qua celebratur ante Electionem Pra-
latorum. pag. 347. n. 1.
Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
& ubi in utraq; festivitate. p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum quando & quomodo datur.*
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. *signum pro pane faciendo.* pag. 213.
 n. 5. *pistoris cura & Officium.* pag. 296.
 num. 3.

INDEX.

- Panni** à quo providentur & quando. pag. 235. n. 1. 2. quis pannos scindit. pag. 239 num. 17.
- Paulus Justinianus** dilatat nostram Religionem. pag. 10.
- Pocula de vitro** prohibentur. pag. 144. num. 6.
- Pallium** quomodo portatur. pag. 237. n. 9. sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium. pag. 110. n. 16. portatur per Eremitum. pag. 237. n. 8. forma illius & materia. pag. 237. n. 7.
- Pecunia non potest conservari ab Eremita** excepto Priore & Cellerario pag. 153. n. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11. n. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis. pag. 231. n. 2.
- Pecunia Novitiorum** quomodo conservatur. pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum p. 321. n. 4. qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Eremita. p. 322. n. 7.

n.
in
Pena
12
pun
Pena
ibi
Penit
n.
tur
mu
Qu
16
qu
non
ali
qu
pa
tan
Pani
pa
to
cio
mi

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
Pena qualis est gravis. pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
Pena Carceris quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
Penitentia secreta pro culpa secreta. p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur; vide Murmurator.
Qui coquit in Cella pulmenta. pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales penitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
Penitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsura. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percus-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Prælatum &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sua Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras. pag. 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 desert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
Penitentia taxata in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag. 316. n. 5.
Percutere Prælatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
Pitancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

n.
 pag
 ar
 Portin
 n. 2
 dep
 n. 4
 19
 ra
 Portin
 Pract
 dis
 qu
 Cir
 vic
 Prace
 n.
 ex
 tra
 ren
 int
 Ob
 Vi
 fide
 Pr

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus pramonet extraneos pag.
195 n. 5. quomodo Curam gerit calevactu-
re hospitum. pag. ibid. n. 6.
Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
Prædictio prohibita, & sua pena, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide Officium.
Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris pag. 272. n. 2. visitatorum
ex occasione visitationis. pag. ibid. n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter Prio-
rem sua Eremitæ & Magistri. pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Pra-
sidentis, in nominatione & electione
Prælatorum. pag. ibid. n. 8. inter Desini-

INDEX.

- tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites
- Præceptum S. Obedientie** quomodo obligat
sub peccato mortali pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345. n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.
- Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis.** pag. 269. n. 6.
- Pralati, Pralaturas in definitorio.** pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus. pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Pra-
latura.
- Pralatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem.** pag. 354 n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Pralati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.
- Præsidenti tempore Capituli sit reverentia**

INDEX.

- cum genuflexione. pag. 271. n. 1. eligitur
à definitoribus pag. 335. n. 8. publicat in
Refectorio Ministros electos in definitorio.
pag. 338. n. 7. Quando celebrat Missam
de Spiritu S. pag. 339. n. 1. quando egre-
ditur de Definitorio. pag. 340. n. 5. pro-
ponit negotia. pag. 342. n. 9. Confirmat
electionem Prelatorum, si vero ipse eligi-
tur in Prelatum, confirmat primus De-
finitor. pag. 351. n. 9. facit exhortationem
antequam prelegantur electi ad Men-
sam. pag. 358. n. 5.
Prima quando datur signum. pag. 88. n. 1.
qualis versus dicitur ad sonum Primæ.
pag. 54. n. 7.
Prior non potest scindere ligna intra Clau-
suram sine licentia. pag. 16. n. 2. non
mittat fratres extra Ereum neque ipse
exeat sine necessitate. pag. 17. n. 6. qualis
debeat esse. pag. 32. n. 2. exponit Confessa-
rios. pag. 41. n. 4. potest reservare Casus
quomodo. pag. 43. n. 9. habet curam fra-
trum finito Noviciatu aut alteri deman-
dat. pag. 116. n. 1. quando potest tenere
pecuniam. pag. 153. n. 1. quæ concedit
sub-

INDEX.

subditis & quæ non pag. 154. n. 4. visi-
tat Cellas bis in annos cum quo. pag. ibid.
n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag.
166. n. 6. pag. 168. n. 9 10. Moribun-
dorum. pag. 169 n. 11 senum. pag. 174.
n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eun-
di ultra quinquaginta miliaria. pag. 223.
n. 2. non recipit banditos, debitores &
Contumaces. pag. 229. n. 7. non potest da-
re licentiam subditis petendi pecuniam,
à quibus. pag. 231. n. 2. debet legere lit-
teras subditorum. pag. ibid. n. 3. 4. provi-
det vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. non ha-
bet mensam particularem nec manducat
cum hospitibus excepto. &c pag. 240. n. 1.
mittit ad ordines. subditos suo tempore
eosq; instruit. pag 269. n. 4. 5.
Precedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272.
n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem,
quid faciat. pag. 278. n. 2. 3. potest re-
moveere negligentes. pag. 280. n. 6. quan-
do tenet Capitulum culparum quæ disponit,
commendat & dispensat. pag. 281. n. 7.
8. 9. 11. 14 16. quas penitencias frequen-
tat, potest illas mutare & alterare. pag.
283.

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 suae Eremit. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendū.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitatoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prelatus, Pre-
 latura.

Prior Sacra Eremitæ subjectam habet fami-
 liam Abbatia illam visitat & corrigit.

pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtena in favorem Eremita
 post Professionem nulla sunt. p. 49. n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 18.

Pro.

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in praesentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur.* pag. 112. num. 21.
- Pro-

Prom
aut
Propri
pec
nan

Pena
Prosti
fit.
Psalte
tim
Public
lis.

Quad
mo
Ero

Reclu
ced
Reclu
eor
car
hab

INDEX.

- Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam* pag. 268. n. 1. vide Ordo.
- Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conservari.* pag. 153. n. 1. non potest aliquid teneri absconditum. pag. 154. num. 5.
- Pena proprietarii.* pag. 153. n. 1. 2. 3.
- Prostratio in Choro ob errores factos quando fit.* pag. 206. n. 1.
- Psalterium recitatur omni septimana privatim.* pag. 112. n. 1.
- Publicatio & Conclusio Capituli Generalis.* pag. 358. n. 4. 5.

Q

- Quadragesima quomodo debet observari à monachis.* pag. 219. n. 1. multo magis ab Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

- Reclusio post quinque annos Professionis conceditur, qualibus & à quo* pag. 22. n. 1. 2.
- Recluserum observantia.* pag. 25. n. 7. 8. 9. eorum Cella. pag. 23. n. 3. à quo tempore carent voce activa, Reclusi perpetui non habent activam nec passivam. p. 26. n. 10. infir.

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 168. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. *quæ observatur.* pag. 179. n. 7. 8. *non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur.* pag. *ibid.* n. 6. 8. *vindemia uno die.* pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. *signa pro faciendo refectorio.* pag. *ibid.* n. 3. *si his diebus jejunatur vesperti portantur fructus & vinum ad Cellas.* *ibidem.*
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. *leguntur quolibet die vesperti ante Completorium.* pag. 316. n. 5. *vide Constitutiones*
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. *hospites quomodo tractantur.* p. 264. n. 5.
- Reliquia Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. *ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas.* pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensio.* pag. 134. n. 4.

Re-

Residen

Respon

Renun

Ora

visi

360

Revela

qua

qua

Rever

alio

Res no

rii

fessi

Rogat

S. Rom

qua

liqu

& l

mu

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitatorum.* pag. 272. n. 2. 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro.* pag. 104. n. 1.
- Renunciatio Prælaturæ qualiter & quo fit Ordine.* pag. 329. n. 2. non acceptatur in visitatione sine consensu P. Majoris. pag. 366. n. 13. vide Prælatura.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali quando non licet & pena.* pag. 37. n. 4. quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores & alios.* pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellarii & conservantur in dispensa ad Professionem.* pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis quanto tempore in Eremitio vixit & quæ reliquit discipulis suis.* pag. 8 ubi fundavit & stabilivit. pag. 9. Vigilia festi S. Romualdi. pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. vide hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua precedentia in Choro. pag. 263 n. 1. 2. tribus annis peragit obedientias Clerici. pag. ibid. n. 2. dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli. pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistia conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. quando renovatur. ibidem.
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. illius cura & officium. pag. 147. n. 1. 2. 3. adjuvatur à Novitiis & datur illi socius. pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2 vocat absentes à choro de die. p. 200. n. 1. Conservat librum Professionis. pag. 376. n. 1.
- Scapulare cuius materia & formæ.* pag. 236. n. 4. quot conceduntur. pag. 138. n. 14.
- Scriba

Scriba
nati
intu
à qu
Scriba
Offici
Scribit
n. 4
Scruta
n. 2
ante
accip
offici
sub p
Sæcular
Cons
non
17.1
Sedere
Sedent
Sedes P
chor

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum pag. 35. n. 2. & intimaciones Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.*
- Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.*
- Scribit determinationes Capituli. pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid n. 5.*
- Scrutatores duo eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Prelatorum. pag. 339 n. 1. accipiunt præceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena discipline circularis. p. 350. n. 6.*
- Sæculares non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.*
- Sedere quando debent in Choro. p. 108. n. 10.*
- Sedent Eremitæ bibentes. pag. 103. n. 2.*
- Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.*

INDEX.

- Signa Missæ private ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem* pag. ibid. n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. ibid. quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inferviendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216 n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Coventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num. 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nona. pag. ibid. n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

INDEX.

- cienda abstinencia pag. 174. n. 1. quomodo tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylvæ quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores, *ibid.* pena Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvæ debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2. advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7. Custos silvarum sua cura & diligentia. pag. 151. n. 7.
- Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171. n. 15. *vide mortuus.*
- Sequestratis in Cella prohibetur loqui. pag. 129. n. 1.
- Sexta quo tempore datur signum. p. 96. n. 3. *vide signum.*
- Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI. in quibus locis & vis non licet loqui. pag. 51. n. 2, 3. quando & quomodo dispensatur. pag. 51. n. 3, 4. prohibitus omnis importunus strepitus, quo loco & tempore. pag. 53. n. 5. quo transgreditur silentium per unum Misericordia quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera que requirat.* pag 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua*
Superior Missam celebrat. pag 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iti-*
nera. pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2. suum officium in Choro tempore
Matutini. pag 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
 n. . . potest dispensare cum coopertione me-
 dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
 dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
 n. 5. quomodo procedit in causis contra
 delinquentes pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
 Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
 non sit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
 in concedendo esu carniū infirmis pag.
 168. n. 9 dispensat secum & cum aliis
 in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
 n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
 aut deest in Choro pag. 207. n. 2. Corrigit
 errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
 n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
 pro officio Divino pag. 210. n. 1. non dor-
 mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
 222. n. 1. quæ subministrat itineranti-
 bus pag. 221. n. 1. non gravet subditos
 indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
 contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
 Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
 Superiorem Domus quando nominat Prior.
 pag. 289 n. 23. quando non nominat quis
 intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
 cum

INDEX.

cum quali advertentia debet eligi. pag. 298. n. 4. sua autoritas in temporalibus & spiritualibus. p. ibid. n. 5. 6. subjectus Prior. pag. ibid. n. 7. non potest alium substituere pag. 291. n. 9. sine necessitate non mittit fratres extra Eremum. ibid. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit. ibidem.

Superior Abbatia Montis Corona Subjectus Priori dictæ Eremitæ. pag. 291 n. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari. pag. ibid. n. 9.

T

Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremita pag. 322. n. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur. pag. 346. n. 18.

Tempus Capituli Generalis. pag. 317 n. 1. Dieta. pag. 318. n. 2. Prelatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. pag. 359. n. 6.

Tunicæ de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. quot permittuntur & quales. pag. 238. n. 14.

Tuni-

INDEX.

Tunicella de qua materia & quando dantur.
pag. 236. n. 4. quot permittuntur pag.

238. n. 14.

*Transgressiones Regulae, Constitutionum, Actio-
rum Capituli, Ordinationum, Visitationum,
quando sunt peccatum & cujus generis.*

pag. 315. n. 3.

*Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

Vascula Cerevisiae & vini. pag. 192. n. 1. 2.

*Venia accipitur in medio Choro, à quo & quan-
do.* pag. 77. n. 9. quando à Conversis, pag.
200. n. 2. quando in propria sede chorali
dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.

Vesperarum quando datur signum. pag. 97.
n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativi-
tatie Domini & in festo S. Romualdi ibid.

*Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
mae.* pag. 54 n. 7.

*Valtudinarium quale ubi & quas commodi-
tates habere debet* pag. 164. n. 2. lectu-
rum pro infirmis series ibid. quando in illo
permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

Kk

Va-

INDE.

- Vasa exponuntur lavata.* pag. 161 n. 3. pag.
187. n. 19. portantur à coquo. pag. ibid.
- Verba injuriosa puniuntur.* pag. 309. n. 2.
vide *silentium*.
- Via Eremiti in quibus non licet loqui* p. 51. n. 2.
- Vestimenta non scinduntur sine licentia* pag.
48. n. 2. dormiunt Eremitæ vestiti & soli.
pag. 118 n. 1 n. possunt exuere vestimen-
ta. ibidem. qualia portantur ab illis qui
alibi debent manere. pag. 156 n. 10 quæ
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore ibid.
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura pag.
235. 236. 237. 238. receptis novis resti-
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 à quo
providentur & quo tempore. p. 235. n. 1.
- Vestimenta Oblatorum qualia.* p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum ibid.
scindens vestimenta que debet observa-
re. ibid. n. 17.
- Vestire Novitios quomodo debeat Superior.*
pag. 371. n. 1.
- Vestimentis Sacerdotibus qualibus Eremitæ*
utuntur. pag. 91. n. 7.
- Vi-

INDEX.

Viira ad bibendum prohibita Eremitu. pag.

144. num. 6.

Viatores Eremitæ quibus possunt confiteri.

pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-

cio in una Camera quiescere. pag 118. n 1.

eundo ad aliam Eremum pro familia qua

debet secum portare. pag 156. n. 10. ex-

pendit pecuniam solum pro viatico. pag.

157. n. 11. rediens statim restituit resi-

duum pecunia. pag. ibid. n. 12. ad quales

orationes obligatur pag. 221. n. 1. ultra

50. miliaria non vadit sine licentia. pag.

223 n. 2. non vadit solus sub pena absti-

nentia pag. 300. n. 1. qualis suus socius.

pag ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua

facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.

pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo

& curet cito reverti. pag. ibid. n 5. non

referat in Domo visa & audita in itinere.

pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia

regularia, verum ad qua. ibid. dantur ne-

cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10 con-

tentus sit patius in hospitiiis. ibid. deferat

secum litteras dimissoriales à Priore.

pag. 198. num. 2.

Kk 2

Vica.

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio*
Cura & autoritas. pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
 pag. 367. n. 16.
- Vigiliae quae à nostris observantur ex devotione.*
 pag. 185. n. 11.
- Vigilia S Romualdi qualis.* ibidem.
- Vinum semper bibendum aqua dilutum* pag.
 193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
 manibus. ibidem.
- Visitatio, praecedentia Visitorum in visitatione* pag. 272 n. 3. quando referuntur *Visitationes* interessatus exit foras de Desinitorio. pag. 340 num. 5. qui non est visitatus, visitatur tempore Capituli pag. 341. n. 6. quomodo dividuntur visitationes. pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visitatione particulari quem secum ducit.* pag. ibid. n. 10. observatur antiquus modus, vide *Visitor*.
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.* pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag. 268. n. 2. resident in Sacra Eremita cum
 P. Ma-

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. precedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremitico pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentie P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 268. n. 18. quas
 penitentias in visitatione possunt minuere
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

- Visitatorum autoritas in visitatione.* pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. n. 13. autoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* n. 14.
Quando eliguntur visitatores p 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368 n. 17. portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2 *Generalis.* pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione. pag. 353. n. 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

Z

- Zelum debent habere Eremita.* pag. 312. n. 1.
Zoccoli.

F I N I S.

ag. ibid.
rationes
ationem
utoritas
us solus
. n. 14.
7. n. 16
n Cura-
Capitu-
& se-
obser-
ibidem.
bet die
. n. 7.
p. 35.
ualibet
3. n. 9.
Calcul-

. n. 1.

1654
Regist

Ex Bibliotheca
D. D. Tremblay
Canadabensium

prope Vancouveriam

Pro usu Thoma

